513
513
3.52
40630

உ

செந்திலாண்டவன் துணை

(1) திருவாரூர் நான்மணிமாலை
(2) முத்துக்குமாரசுவாமி பிள்ளைத் தமிழ்

(ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் அருளியவை)

13 AUG 1952

ஸ்ரீ காசிமடம் :: திருப்பனந்தாள்

1952

O-194LKGT
N52
103681

திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசிமடத்து வெளியீடு

உ

செந்திலாண்டவன் துணை

(1) திருவாரூர் நான்மணிமாலை
(2) முத்துக்குமாரசுவாமி பிள்ளைத்தமிழ்

(ஸ்ரீ குமரகுருபரசுவாமிகள் அருளியவை)

இவை
மகாமகோபாத்தியாய தாக்ஷிணாத்ய கலாநிதி
டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள்
எழுதிய குறிப்புரையுடன்

திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசிமடத்து அதிபர்
ஸ்ரீலஸ்ரீ காசிவாசி அருணந்தித் தம்பிரான் சுவாமிகள்
அவர்கள் கட்டளைப்படி

சென்னை, கபீர் அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

40630

மறு பதிப்பு—ஜூன் 1952
நந்தன—வைகாசித் திங்கள்

உரிமைப்பதிவு

M. I. P. PROJECT
Microfilmed.

Kabeer Printing Works, Madras (S 1871)

M. I. P. PROJECT
Microfilmed.

குறிப்பு

ஸ்ரீ குமரகுருபரசுவாமிகள் பிரபந்தங்களனைத்தும் சேர்ந்து தனிப் புத்தகமாக ஸ்ரீ காசிமடத்து வெளியீடாகப் பதிப்பிக்கப் பெற்றிருப்பினும் மாணவர்களின் பயன் கருதி அவற்றின் பகுதிகளைத் தனித்தனியே பதிப்பித்தல் நலமாக இருக்கும் என்ற உயர்ந்த கருத்துடன் ஸ்ரீலஸ்ரீ காசிவாசி அருணந்தித்தம்பிரான் சுவாமிகள் அவர்கள் கட்டளைப்படி இத்தொகுதி வெளிவருகின்றது.

ஸ்ரீ குமரகுருபர முனிவர் தம்முடைய பரமாசாரியராகிய ஞானப்பிரகாசர் அவதரித்த தலமாகிய திருவாரூர்மீது இயற்றிய நான்மணிமாலையும், தம் வழிபடு கடவுளாகிய முருகப்பிரான் மீது இயற்றிய முத்துக்குமாரசுவாமி பிள்ளைத்தமிழும் இத்தொகுதியில் அடங்கியுள்ளன. குறிப்புரையில் மேற்கோள்களின் நூலின் பெயரின்றிக் கொடுத்திருக்கும் எண்கள் பிரபந்தத் திரட்டின் செய்யுட்டொடர்ச்சி எண்களைக் குறிப்பதாகும். படிப்பவர்களுக்கு அனுகூலமாகச் செய்யுண் முதற்குறிப்பகராதி யொன்று சேர்க்கப் பெற்றுள்ளது.

ஸ்ரீ காசிமடத்து அதிபர்களாக விளங்கும் **ஸ்ரீலஸ்ரீ காசிவாசி அருணந்தித் தம்பிரான் சுவாமிகள் அவர்கள்** சைவசித்தாந்த வளர்ச்சிக்காக ரூ. 1,56,000, அன்னதானத்துக்காக ரூ. 1,51,500, கல்வி வளர்ச்சிக்காக ரூ. 7,67,000, தேவாரத் திருமுறையை மாணவர்கள் கற்க ரூ. 64,000, பொதுஜன நன்மைக்காக ரூ. 52,400, ஜன வைத்தியசாலைக்காக ரூ. 87,000, கால்நடை வைத்தியசாலைக்காக ரூ. 20,000, பசுப்பரிசுக்காக ரூ. 1000, இவ்வாறு சுமார் ரூ. 18,50,000 க்கு மூலதனம் அமைத்து இதுவரையில் ஏற்படுத்தியிருக்கும் பேரறக் கட்டளைகள் 104 க்கு மேற்பட்டன. இவற்றையன்றிப் பன்னிரு திருமுறை நூல்கள் முதலியன யாவரும் எளிதிற் பெறும் வண்ணம் ஸ்ரீகாசி மடத்து வெளியீடாகப் பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ளமைக்குத் தமிழபிமானிகள் பெரிதும் கடப்பாடுடையர். ஸ்ரீ காசிமடமும் அதன் அதிபர்களும் பல்லாண்டு சிறப்புற்று விளங்க ஈசன் திருவடிகளை இறைஞ்சுகின்றேன்.

இங்ஙனம்

சென்னை
1–6–52

வி. மு. சுப்பிரமணிய ஐயர்

இப்பதிப்பில் எடுத்துக்காட்டிய
நூற்பெயர்கள் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்பகராதி

அகநா - அகநானூறு
அருணைக்கலம் - அருணைக்கலம்பகம்
இறை - இறையனுரகப்பொருள்
கந்த - கந்தபுராணம்
கம்ப - கம்பராமாயணம்
கலி - கலித்தொகை
குறுந் - குறுந்தொகை
சீவக - சீவக சிந்தாமணி
தக்க - தக்கயாகப்பரணி
தண்டி - தண்டியலங்காரம்
தணிகைப் - திருத்தணிகைப் புராணம்
தமிழ்விடு - தமிழ்விடுதூது
தனிப் - தனிப்பாடல்
தாயுமானவர் - தாயுமானவர்பாடல்
தியாகராச - தியாகராசலீலை
திருக்குற்ருலப் - திருக்குற்ருலப் புராணம்
திருச்சிற் - திருச்சிற்றம்பலக் கோவையார்
திருநா - திருநாவுக்கரசு நாயனுர்
திருவா - திருவாசகம்
திருவால - திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணம்
திருவிடை. உலா - திருவிடைமருதூருலா
திருவிளை - திருவிளையாடற்புராணம்
தே - தேவாரம்
தொல் - தொல்காப்பியம்
ந - நச்சினுர்க்கினியருரை
நான்மணிக் - நான்மணிக்கடிகை
பட் - பட்டினப்பாலை
பரி - பரிபாடல்
பி-ம் - பிரதிபேதம்
புறநா - புறநானூறு
பெரிய - பெரிய புராணம்
பெரும்பாண் - பெரும்பாணுற்றுப்படை
மதுரைக் - மதுரைக்காஞ்சி
மணி - மணிமேகலை
முருகு - திருமுருகாற்றுப்படை
யா-கா - யாப்பருங்கலக்காரிகை
வி-பா - வில்லிபுத்தூராழ்வார் பாரதம்
வெங்கைக் - வெங்கைக்கோவை

திருவாரூர் நான்மணி மாலை

காப்பு

(வெண்பா)

1. நாடுங் கமலேசர் நான்மணிமா லைக்குமிகப்
பாடுங் கவிதைநலம் பாலிக்கும் - வீடொன்ற
முப்போ தகத்தின் முயல்வோர்க்கு முன்னிற்கும்
கைப்போ தகத்தின் கழல்.

நூல்

(நேரிசை வெண்பா)

2. நீரூர்ந்த முந்நீர் நிலவலய நீள்கொடிஞ்சித்
தேரூர்ந்த செல்வத் தியாகனே - ஆரூர

---

1. கமலேசர் - தியாகேசர்; கமலை - திருவாரூர். கவிதை-செய்யுள்; "மாசில் பனுவற் புலவர் புகழ்பல, நாவிற் புனைந்த நன்கவிதை" (பரி. 6: 7-8); "வினையொழிய வேராச, காரியஞ் செய்யுங் கவிதையே" (தமிழ்விடு.) நலம் - சொல்லினிமை, பொருளினிமையாகிய அழகுகள். ஒன்ற - அடையும் பொருட்டு. முப்போது-மூன்று காலங்களிலும்; முற்றும்மை தொக்கது. அகத்தின் முயல்வோர்க்கு - தியானிப்பவர்க்கு. கைப்போதகம் - துதிக்கையையுடைய யானை; என்றது விநாயகக்கடவுளை.

கழல் பாலிக்குமென்க.

2. தலைவி கூற்று; தோழி கூற்றுமாம்.

முந்நீர் நிலவலயம் - கடல் சூழ்ந்த பூமியாகிய வட்டம். நிலவலயமாகிய தேர், நீள் கொடிஞ்சித்தேரென்க; "ஆழித்தேர் வித்தகனை யான்கண்ட தாரூரே" (தே.) என இத்தலத்தின் தேர் சிறப்பிக்கப் பெறுமாதலின், முதலில் 'தேரூர்ந்த செல்வத் தியாகனே' என்றாள். தியாகேசர் திருத் தேரில் எழுந்தருளும்போது அடிக்கு ஓராயிரம் பொன் இறைக்கப்படுமாதலின் செல்வத்தியாகனென்றாள். வீதிவிடங்கர் : திருவாரூர்த் தியாகேசருடைய திருநாமம்; ஸப்த விடங்கர்களில் இவர் ஒருவர். திருக்காறாயிலில் ஆதிவிடங்கரென்றும், திருக்கோளிலியில் அவனிவிடங்கரென்றும், திருமறைக் காட்டிற் புவனி விடங்கரென்றும், திருவாய்மூரில் நீல விடங்கரென்றும், திருநள்ளாற்றில் நகரவிடங்கரென்றும், திருவாரூரில் வீதி விடங்கரென்றும், திருநாகைக்காரோணத்தில் அழகவிடங்கரென்றும் தியாகராச மூர்த்திகளுக்குத்

வீதிவிடங் காவடங்கா வேலைவிடம் போலுமதிப்
பாதிவிடங் காகடைக்கண் பார்த்து.

(கட்டளைக் கலித்துறை)

3. பார்பெற்ற வல்லிக்கும் பாகீ ரதிக்குமெய்ப் பாதியுமத்
தார்பெற்ற வேணியுந் தந்தார் தியாகர் தடம்புயத்தின்
சீர்பெற்றி லேமென்று நாணல் வணங்கிச் சிலையெனவும்
பேர்பெற்ற தாற்பொன் மலைகுனித் தாரெம் பிரானென்பரே.

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

4. என்பாக நகுதலையோ டெழிலாக வணிந்தகம
லேச மற்றுன்
றன்பாக மிடப்பாகத் தலைவிகரு விழிதோய்ந்துந்
தலைவி பாகத்

திருநாமங்கள் உள்ளன. அடங்கா வேலை விடும்-தன் கொடுந்தன்மை அடங்காத சமுத்திரத்தில் எழுந்த நஞ்சை. மதிப்பாதி - அரைச்சந்திரன். சந்திரனுக்கு விடம் உவமை. மதிப்பாதியாகிய விடத்தினின்றும் பாதுகாப்பாயாக. கடைக்கண் பார்த்துக் காவென்க.

3. பார்பெற்ற வல்லி - உமாதேவியார். பாகீரதிக்கு - கங்கைக்கு. வல்லிக்கு மெய்ப்பாதியும், பாகீரதிக்கு வேணியும் தந்தார்; நிரனிறை; 155-ஆம் செய்யுள் பார்க்க. புயத்தின் சீர் - திருத்தோளின் அழகை. நாணல் வணங்கி-நாண்கயிற்றால் வளைந்து, நாணத்தால் தலைகுனிந்து. சிலை-வில், கல். பொன் மலை - மேரு. குனித்தார் - வளைத்தார்.

மேருமலை நாண்கயிற்றால் வளைந்து வில்லான செய்தியை, சிவபெருமான் திருத்தோளழகைத் தான் பெறுமையின் நாணத்தால் தலைவளைந்து பொன்னென்னும் நிலைமாறிக் கல்லென்னும் பெயரையும் பெற்றதென்று தோற்றும்படி உரைத்தார். இது சிலேடையோடு வந்த தற்குறிப்பேற்றவணி.

“வரைகுழைக்கு முலைகுழைப்பக் குழைதிரடோ ளழகின்முடி வணங்கியென்னக், கரைகுழைக்கு மலைகுழைத்த கண்ணுதற்கு” (672) என்னும் இந்நூலாசிரியர் வாக்கும், “உன்மலை வார்முலை நல்லேர் கவர்ந்த துதவுதற்குப், பொன்மலை நாணெண் கழுத்தொடு தாளுறப் பூட்டிவெங்கை, மன்மலை மாதுமை பங்காளன் முன்னம் வளைத்ததன்றி, வின்மலை யாக்குத லென்மிளிர் வேற்கண் விளங்கிழையே” (வெங்கைக் கோவை, 12) என்பதும் இதனோடு ஒருவாறு ஒப்பு நோக்கற்பாலன.

4. அர்த்தநாரீசுவரத் திருவுருவத்தை நினைந்து ஆசிரியர் கூறியது இது.

தன்பாக நின்றிருநோக் கவைதோய்ந்துந் திருநிறம்வே
றுகை யாலப்
பொன்பாக மிதுவெனவு நின்பாக மிதுவெனவும்
புகலொ ணுதே.

(நேரிசை யாசிரியப்பா)

5. ஒண்கதிர் பரப்புஞ் செங்கதிர்க் கடவுள்
வெயில்கண் டறியா வீங்கிருட் பிழம்பிற்
புயல்கண் படுக்கும் பூந்தண் பொதும்பிற்
காவலர்ப் பயந்து பாதபத் தொதுங்கிய
இருவே றுருவிற் கருவிரன் மந்தி
பொன்னிறம் பழுத்த பூஞ்சுளை வருக்கை
முன்னுறக் காண்டலு முளையெயி றிலங்க
மடித்தலத் திருத்தி வகிர்ந்துவள் ளுகிரால்
தொடுத்தபொற் சுளைபல வெடுத்துவாய் மடுப்பது
மானிட மடங்க றுணிடைத் தோன்றி
ஆடகப் பெயரி னவுணன்மார் பிடந்து

என்பையும் ஆகத்தையும் நகுதலையையும் ஓட்டையும் அணிந்த ; ஆக மென்றது முழு என்பாகிய கங்காளத்தை, ; ஓடு - ஆமையோடு. தலைவி - உமாதேவியார். பொன் என்றதும் அத்தேவியாரையே. அம்பிகையின் கரிய திருவிழியின் நிறத்தால் சிவபெருமான் திருமேனி கரிய நிறத்தையும், சிவ பெருமானது திருவிழியின் செந்நிறத்தால் உமாதேவியாரின் திருமேனி செந்நிறத்தையும் அடைந்தமையின் மயக்கமுண்டாயிற்றென்றுர். இருவரும் ஒருவரை யொருவர் நோக்கி இன்புறுவதைக் குறிப்பித்தவாறு.

312. (1 - 14) பலாப்பழத்தைக் கீண்டு சுளையை உண்ணும் மந்தி நரசிங்க மூர்த்தியைப்போலத் தோற்று மென்பார். செங்கதிர்க்கடவுள் - சூரியன்; கடவுளது வெயில். பிழம்பு - திரட்சி. பொதும்பு - மரச்செறிவு ; “வெயி னுழை பறியாக் குயினுழை பொதும்பர்” (பெரும்பாண். 374, மணி. 4 : 5); “வெயில்கண் போழாப் பயில்பூம் பொதும்பு” (பெருங். 1. 33 : 27.) காவலர் - பலாப்பழத்தைக் காப்பவர்கள் (குறுந். 342 : 1-3, 385 : 1-2.) பாதபம் - மரம். இருவேறுரு - மனித இயல்பும் விலங்கின் இயல்பும் ஒருங்கு அமைந்த உருவம். மந்தி - பெண் குரங்கு. வருக்கை - பலாப்பழம். முளை எயிறு - நாணல் முளையைப்போன்ற கூரிய பல். வகிர்ந்து - பிளந்து. மானிட மடங்கல் - நரசிங்கம். ஆடகப் பெயரின் அவுணன் - இரணியன் ; ஆடகம் - பொன். (பி - ம்.) ‘நீடுபைங் குடரொடு நிணங்’. பலாப்பழத்துக்கு இரணியனும், அதனுள்ளிருக்கும் சக்கைக்குக் குடரும், சுளைக்குநிணமும், குரங்

நீடுபைங் குடரி னிணங்கவர்ந் துண்டென
இறும்பூது பயக்கு நறும்பணை மருதத்
தந்த ணாரூ ரெந்தையெம் பெரும
சிங்கஞ் சுமந்த செழுமணித் தவிசிற்
கங்குலும் பகலுங் கலந்தினி திருந்தாங்
கிடம்வலம் பொலிந்த விறைவியு நீயும்
நடுவண் வைகு நாகிளங் குழவியை
ஒருவிரி னொருவி ருள்ளநெக் குருக
இருவிருந் தனித்தனி யேந்தினிர் தழீஇ
முச்சுடர் குளிர்ப்ப முறைமுறை நோக்கி
உச்சி மோந்துமப் பச்சிளங் குழவி
நாறுசெங் குமுதத் தேறலோ டொழுகும்
எழுதாக் கிளவியி னேழிசை பழுத்த
இழுமென் குரல மழலைத் தீஞ்சொற்
சுவையமு துண்ணுஞ் செவிகளுக் கையவென்
பொருளில் புன்மொழி போக்கி
அருள்பெற வமைந்ததோ ரற்புத முடைத்தே.

(நேரிசை வெண்பா)

6. தேங்குபுக ழாரூர்த் தியாகர்க்கெண் டிக்குமொளி
வீங்கு பகற்போது வெண்படமாம் - தூங்கிருள்சூழ்

குக்கு நரசிங்கமூர்த்தியும் உவமைகள். உண்டென - உண்டது போல. இறும்பூது - வியப்பு. பணை - வயல்.

(15 - 28) உமாதேவியாருக்கு இரவும் சிவபெருமானுக்குப் பகலும் உவமைகள்; “ஏல வார்குழ லிறைவிக்கு மெம்பிரான் றனக்கும், பால னாகிய குமரவே ணடுவுறும் பான்மை, ஞால மேலுறு மிரவொடு பகலுக்கு நடுவாய், மாலை யானதோன் றழிவின்றி வைகுமா றொக்கும்” (கந்த. சரவணப். 26.) நாகிளங் குழவி யென்றது முருகக்கடவுளை. ஒருவிரின் - ஒருவரைக் காட்டிலும். இறைவன் திருவிழிகள் மூன்றும் முச்சுடராதலின் ‘முச்சுடர் குளிர்ப்ப நோக்கி’ என்றார். செங்குமுதத்தேறல் - வாய் நீர். எழுதாக் கிளவியின் - வேதத்தைப்போல. சிவபெருமானும் உமாதேவியாரும் முருகக்கடவுளைப் பாராட்டல்: 205, 449. போக்கி - செலுத்தி. அருள் பெறும்படி அமைந்த நிலை அற்புத முடைத்து என்க. இச்செய்யுளின் பிற்பகுதியின் சொல்லும் பொருளும் 600-ஆம் செய்யுளிற் சுரிதகத்திலும் அமைந்துள்ளன.

6. சிவபெருமானுக்குத் திசைகளே ஆடையாதலின் அத்திசைகள் பகலில் வெண்ணிறமடைந்து வெள்ளாடையாகவும், இரவிற் கருநிற

கங்குற் பொழுது கரும்படமாஞ் செம்படமாம்
பொங்குற்ற புன்மாலைப் போது.

(கட்டளைக் கலித்துறை)

7. போதொன் றியதண் பொழிற்கம லேசர்பொன் மார்பிலெந்தாய்
சூதொன்று கொங்கைச் சுவடென்ப ராற்றெல் களிற்றுரிவை
மீதொன் றுவகண்டு வெங்கோப மாமுகன் வெண்மருப்பால்
ஈதொன் றடுகளி றென்றெதிர் பாய்ந்த விணைச்சுவடே.

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

8. இணங்குகம லாலயமா லிதயத்திற் பொலிந்ததியா
கேச ரம்பொற்
கணங்குழைமண் மகளிதய கமலத்தும் பொலிதலினக்
கமல மான

மடைந்து கரிய ஆடையாகவும், அந்திப்பொழுதில் செந்நிறமடைந்து செவ்வாடையாகவும் அமைகின்றன. வெண் படம் - வெள்ளாடை ; படம் - ஆடை. புன் மாலை - சொக்கர் நிறத்தையுடைய மாலை ; புன்மை - சிவப்பு (பட். 90, ந.); புன்மாலை - ஒளியிழந்த மாலையெனலுமாம்.

7. சிவபெருமான்மேலுள்ள யானைத்தோலைக் கண்டு அப்பெருமானை ஒரு யானையென்றெண்ணி விநாயகர் பாய, அவருடைய கொம்பிரண்டும் பட்டதனல் உண்டான சுவடுகள் இரண்டையும் உமாதேவியாருடைய கொங்கையினுல் உண்டான சுவடுகளென்பர். இது தற்குறிப்பேற்ற அணி.

கமலேசரது மார்பில். எம் தாய் - உமாதேவியாரது. சூது - சூதாடுதற்கு அமைந்த காய் ; ஆகுபெயர். உரிவை - தோல். ஒன்றுவ - பொருந்துதலை. வெவ்விய கோபத்தையுடைய மா வென்றது யானையை ; மா - விலங்கு ; மா முகன் - விநாயகக் கடவுள். இணைச் சுவடு - இரட்டைச் சுவடுகள். இச்செய்யுளிலமைந்த கருத்தை வேறொரு வகையாக இந்நூலாசிரியரே 546-ஆம் செய்யுளில் அமைத்துள்ளார்.

8. தியாகேசர் திருமாலின் இதயத்தும் அவர் தேவியாராகிய மண் மகளின் இதயமாகிய திருவாரூரிலும் விளங்குதலின் அவ்விருவர் உள்ளமும் ஒத்த தன்மையனவாம்.

கமலம் ஆலயம் மால் - நீரை இருப்பிடமாகக் கொண்ட திருமால் ; நீரென்றது கடலை. அம்பொற் கணங்குழை மண்மகள் - அழகிய பொன்னுலாகிய திரண்ட குழையென்னும் காதணியையுடைய பூதேவி, அழகிய பொன்னின் தொகுதியையும் தளிர்களையும் தன்பால் உடைய பூமிதேவி ; குழை, இங்கே மரஞ் செடி கொடிகளுக்கு ஆகுபெயராய் நின்றதாகக் கொண்டு, தன் அகத்தே பொற்புதையல்களையும் புறத்தே தாவரங்களையும்

மணங்கமழ்பங் கயத்தடஞ்சூழ் கமலைகம லாலயப்பேர்
வாய்த்த தான்மற்
றணங்கனையா ரிதயமுந்தம் மருட்கொழுந ரிதயமுமொன்
றாகுந் தானே.

(நேரிசை யாசிரியப்பா)

9. தானமால் களிறு மாநிதிக் குவையும்
ஏனைய பிறவு மீகுந ரீக
நலம்பா டின்றி நாண்டுறந் தொரீஇ
இலம்பா டலைப்ப வேற்குந ரேற்க
புரவலர் புரத்தலு மிரவல ரிரத்தலும்
இருவே றியற்கையு மிவ்வுல குடைத்தே
அதாஅன்று
ஒருகா லத்தி லுருவமற் றொன்றே
இடப்பான் முப்பத் திரண்டறம் வளர்ப்ப
வலப்பா லிரத்தன் மாநிலத் தின்றே

உடையவளென்று கொள்க. மண்மகளிதய கமலமென்றது திருவாரூரை (327); "மேதினிக், காதன் மங்கை யிதய கமலமா, மாதொர் பாகனா ராரூர் மலர்ந்ததால்" (பெரிய. திருமலைச். 33.) (பி - ம்.) 'கமலத்திற்'. அக்கமலம் மான-அந்த இதய கமலத்தை ஒப்ப. கமலாலயமென்னும் பெயர் திருவாரூருக்கு வந்ததன் இயல்பான காரணம் திருமகள் இங்கே தங்கித் தவம்புரிந்ததாகும்; கமலா-திருமகள். இங்கே அதற்கு வேறொரு காரணம் கற்பித்தார். கற்புடை மகளிர் உள்ளக்கருத்தும் கணவர் உள்ளக்கருத்தும் ஒன்றாயிருத்தல் இயல்பாதலின் திருமாலும் பூமிதேவியும் தம் இதயத்தில் தியாகப் பெருமானை வைத்துள்ளாரென்றார். தான், ஏ : அசைநிலைகள்.

9. அர்த்த நாரீசுவர வடிவத்தைக் குறித்த செய்யுள் இது. உலகத்தில் ஈகையாளரும் இரவலரும் தனித்தனியே இருப்பர்; இவ்வுருவத்தில் ஒருபால் ஈதலும் மற்றொருபால் இரத்தலும் அமைந்தமை வியப்பாகும்.

(1-6.) தானமால் களிறு - மதத்தையுடைய பெரிய யானை. கஜாந்த ஐசுவரியம் எனச் செல்வத்திற்கு யானையைத் தலைவரம்பாக்குதலின் அதனை முதலிற் கூறினர். நலம்பாடு - நன்மை உண்டாதல். ஒரீஇ -நீக்கி. இலம்பாடு அலைப்ப - வறுமை வருத்த. (பி - ம்.) 'இலம்பாடின்றி'. ஏற்குநர் - இரப்போர். புரவலர் - ஈகையுடையோர். புரத்தல் - தம்பால் இரந்தாருக்கு ஈந்து பாதுகாத்தல். அதாஅன்று - அங்ஙனம் அல்லாமல்.

(7-9.) உருவம் ஒன்றே ஒரே காலத்தில் அறம் வளர்ப்பதும் இரத்தலும் இன்று. மற்று : அசைநிலை. இடப்பால் - அம்பிகையின் பாகம். வலப்

விண்டொட நிவந்த வியன்றுகிற் கொடிகள்
மண்டலம் போழ்ந்து மதியக டுடைப்ப
வாணிலா வமுதம் வழங்கியக் கொடிகள்
வேனிலிற் பயின்ற வெப்பம தாற்றுபு
கொடியா ரெத்துணைக் கொடுமை செய்யினும்
மதியார் செய்திடு முதவியை யுணர்த்தும்
பன்மணி மாடப் பொன்மதிற் கமலைக்
கடிநகர் வைப்பினிற் கண்டேம்
வடிவ மற்றிது வாழிய பெரிதே.

(நேரிசை வெண்பா)

10. பெருமான் றமிழ்க்கமலைப் பெம்மான்கைம் மானும்
கருமா னுரியதளுங் கச்சும் - ஒருமானும்
சங்கத் தடங்காதுந் தார்மார்புங் கண்டக்கால்
அங்கத் தடங்கா தவா.

பால் - சிவபெருமான் பாகம்; "இல்லை யென்ப தில்லையோர் மருங்கிலே - யெவ்வ றங்களு முண்டோர் மருங்கிலே" (688) என்பர் பின்.

(10-15.) மாடத்தில் கட்டிய கொடிகளின் செயல் கூறுவார். மண்டலம் - வட்டம். நிலா : எழுவாய். கொடியார் - துவசங்கள், கொடியவர்; மதியார் - சந்திரன், அறிவுடையோர்; சிலேடை. தன் வயிற்றைக் கீண்டு வருத்திய கொடிகளின் கொடுமையை உளங்கொள்ளாது அமுதம் பொழிந்து அக்கொடிகளின் வெப்பத்தை ஆற்றிய மதியின் செயல் அறிஞர் செயலைப் புலப்படுத்தியது; "இன்னுசெய் தார்க்கு மினியவே செய்யாக்கால், என்ன பயத்ததோ சால்பு" (குறள், 987) என்பதை ஓர்க.

(16-8.) மணிமாடத்தையும் மதிலையும் உடைய கமலை. கண்டேம் - ஒரே உருவத்தில் ஒருபால் அறம் வளர்ப்ப மற்றொருபால் இரத்தலைக் கண்டேம். மற்று : அசைநிலை.

10. சிவபெருமானைத் தரிசித்த தலைவி கூறியது.

பெம்மானது கையிலுள்ள மானும். கருமான் உரி அதள் - யானையை உரித்த தோல். ஒரு மான் : உமாதேவியார். சங்கம் - குழை. தார் - மார்பிலணியும் மாலை. அவா அங்கத்தில் அடங்காது; அங்கம் - மனம்.

"கையடைந்த மழுமானுஞ் செழுமானு முழைமானுங் கயலு மானும், மையடைந்த விழிமானு முடனுகை வருணேசர் வருகு வாரே" (அருணைக் கலம். 85) என்பதிலும் பலமான்கள் கூறப்படும்.

(கட்டளைக் கலித்துறை)

11. வாவியம் போருகஞ் சூழ்கம லேசர்புள் வாய்கிழித்த
தூவியம் போருகந் தோறுநின் றோர்துணைத் தாளடைந்த
ஆவியம் போருகந் தாயிரங் கூற்றுடன் றுலுமஞ்சேல்
நாவியம் போருக நன்னெஞ்ச மேயவர் நாமங்களே.

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

12. நாம வேற்படைக் கடவுளைப் பயந்தருள்
நங்கைதென் கமலேசர்
வாம பாகத்தைக் கொளவலப் பாகநீர்
மங்கைகொண் டனள் போலாம்
தாம நீற்றொளி தன்னிறங் காட்டவெண்
டலைநிரை நுரைகாட்டக்
காமர் பூங்கொடி மடந்தையர் மதர்விழிக்
கயலுலா வரலாலே.

---

11. வாவியில் அம்போருகம் சூழ்ந்த ; அம்போருகம் - தாமரை. புள் வாய் கிழித்த தூவி அம்போர் - பகாசுரனாகிய புள்ளின் வாயைக் கிழித்த திருமாலாகிய மென்சிறகையுடைய அம்பை உடையோர்; அம்பு விரைவாகச் செல்லுதற்பொருட்டு அதன் கோலில் சிறகு அமைக்கப்பட்டிருக்கும். உகந் தோறும் நின்றோர் - எல்லா யுகங்களிலும் அழிவில்லாமல் நிலைபெற்று நின்ற வர். ஆவி : விளி. அம் போர் உகந்து ஆயிரம் கூற்று உடன்றுலும் ; கூற்று - யமன். அஞ்சேல் - பயப்படாதே. நா இயம்பு - நாவே கூறுவாயாக. நன்னெஞ்சமே ஒருக ; ஒருக - தியானம் செய்க. அவர் நாமங்களை நாவே இயம்பு, நெஞ்சமே ஒருக என்க.

12. நாம வேற்படை - அச்சத்தைத் தரும் வேலாயுதத்தையுடைய. கடவுள் - முருகவேள். நங்கை - உமாதேவியார். நீர்மங்கை - கங்கை. தாம நீற்றொளி - விளக்கத்தையுடைய விபூதியின் ஒளி. தன்னிறம் - கங்கையின் நிறத்தை ; அது வெண்ணிற முடையது ; “ தம்மேனி வெண்பொடியாற் றண்ணளியா லாரூரர், செம்மேனி கங்கைத் திருநதியே ” (345) என்பர் பின். வெண்டலை நிரை - தசையிழந்த தலைகளின் வரிசை ; இதற்கு நுரை உவமை. கொடிபோன்ற மடந்தையர். விழியாகிய கயல். விழிக்கயல் உலா வரலாவது அம்மடந்தையர் எப்பொழுதும் சிவபிரானது திருமேனியையே உற்று நோக்குதல் ; “ காமிக்கு மடந்தையர்கட் கயலெல்லா முமையடைதல் கணக்கே யன்றோ ” (194) என்றார் முன்னும். நீறும் வெண்டலையும் மகளிர் பார்வையும் இறைவன் பாகமாகிய வலப்பாலுக்கு உரியனவாதலின் அப் பாகத்தை மட்டும் கங்கை கொண்டாற் போன்றதென்றார்.

(நேரிசை யாசிரியப்பா)

13. வருமுலை சுமந்து வாங்கிய நுசுப்பிற்
புரிகுழன் மடந்தையர் பொன்னெடு மாடத்
தொண்கதிர் வயிரமுந் தண்கதிர் நீலமும்
சேயொளி பரப்புஞ் செம்மணிக் குழாமும்
மாயிரு டுரந்து மழகதி ரெறிப்பச்
சுரநதி முதல வரநதி மூன்றும்
திருவநீண் மறுகிற் செல்வது கடுப்ப
ஒள்ளொளி ததும்பு மொண்டமிழ்க் கமலைத்
தெள்ளமு துறைக்குந் திங்களங் கண்ணித்
தீநிறக் கடவுணின் கான்முறை வணங்குதும்
கூற்றெனப் பெயரிய கொடுந்தொழி னுளையன்
ஊற்றமில் யாக்கை யுவர்நீர்க் கேணிப்
புலத்தலை யுயிர்மீ னலைத்தனன் பிடிப்ப
ஐவளி பித்தென வமைத்துவைத் திருந்த

---

13. யமபயத்தினின்றும் உய்யக் கொள்ள வேண்டுமென்று வேண்டுகின்றார்.

(1-8.) திருவாரூரிலுள்ள மாடங்களிற் பதித்த வயிரம், நீலமணி, மாணிக்க மென்பவற்றாலுண்டான மூவகைச் சோதிகளும் ஒருங்கே வீதியிற் பரந்து திரிவேணி சங்கமத்தை ஒத்தனவென்பர்.

வருமுலை - தோன்றி வளரும் முலை. வாங்கிய நுசுப்பின் - உள்வாங்கிய இடையையுடைய. மடந்தையர் வாழும் மாடம். சேயொளி - செந்நிற ஒளி. மாயிருள் - பேரிருளை. துரந்து - ஓட்டி. (பி-ம்.) 'கதிரெறிப்பன'. சுரநதி - கங்கை; இது வெண்ணிற முடையது. ஏனைய இரண்டு நதிகள், நீல நிற முடைய யமுனையும் செந்நிறமுடைய வாணியுமாம். கங்கை யமுனை வாணி மூன்றும் கூடிய இடத்தைத் திரிவேணி சங்கம மென்பர். திருவம் - செல்வம். கடுப்ப - ஒப்ப. ஒள்ளொளி - மிக்க ஒளி. கமலையில் உள்ள திரிவேணி சங்கமம் : 345.

(9 - 10.) உறைக்கும் - துளிக்கும். (பி - ம்.) 'தெள்ளமு திறைக்கும்'. திங்களாகிய அழகிய கண்ணியை யணிந்த; "மாதர்ப் பிறைக்கண்ணி யானை" (தே.) தீயின் நிறத்தையுடைய கடவுள். காலை முறைப்படி வணங்குதும்.

(11-7.) யமனை வலைஞனாக உருவகம் செய்வர்.

கொடுந்தொழில் நுளையன் - உயிரை உடலினின்றும் பிரிக்குங் கொடிய செயலையுடைய வலைஞன்; "கொடுந்தொழி லாளன் கொன்றனன் குவிப்ப" (மணி.) ஊற்றம் - வன்மை. யாக்கையாகிய உவர்நீரையுடைய கேணி; யாக்கை பிறருக்கு உதவாதாகலின் அதனை உவர் நீர்க்கேணி யாக்கினர்.

முத்துலைத் தூண்டி றூண்டி யத்தலை
வாழ்நாண் மிதப்பு நோக்கித் தாழா
தயிறலைத் தொடங்கி யெயிறலைத் திருத்தலிற்
றள்ளா முயற்சி தவறுபட் டொழிந்தென
வெள்குறீஇ மற்றவன் விம்மித னாக
அருட்பெருங் கடலினவ் வாருயிர் மீனம்
கருக்குழி கழியப் பாய்ந்து தெரிப்பரும்
பரமா னந்தத் திரையொடு முலாவி
எய்தரும் பெருமித மெய்த
ஐயநின் கடைக்க ணருளுதி யெனவே.

(நேரிசை வெண்பா)

14. என்பணிந்த தென்கமலை யீசனூர் பூங்கோயில்
முன்பணிந்த தெய்வ முனிவோர்கள் - அன்பென்னும்

புலமென்னும் தலையையுடைய உயிராகிய மீன்; புலம் - பொறி; அறிவுமாம். பிடிப்ப - பிடிக்கும்பொருட்டு. ஐ - சிலேட்டுமம். வளி - வாயு. பித்து- பித்தம். இம்மூன்றும் உயிராகிய மீனைப் பிடிக்க உதவும் தூண்டிலிலுள்ள மூன்று முட்கள். உயிர் நீங்குதற்குக் காரணமாக வரும் நோய்க்கு இம் மூன்றன் நிலை மாற்றமே ஏதுவாதலின் இவற்றைத் தூண்டில் முள்ளென்றார் (530): "மிகினுங் குறையினு நோய்செய்யு நூலோர், வளிமுதலா வெண்ணிய மூன்று" (குறள், 941.) அத்தலை - அவ்விடத்தில். வாழ்நாளாகிய மிதப்பு; மிதப்பு - நீரின்மேல் மிதக்கும் நெட்டித் தக்கை. 'தூண்டிற் காரனுக்கு மிதப்பிலே கண்' என்பது பழமொழியாதலின் மிதப்பு நோக்கியென்றார். அயிறலைத் தொடங்கி - உண்ணுதற்குத் தொடக்கம் செய்து. எயிறு அலைத்து இருத்தலின் - பல்லைக் கடித்துக்கொண்டு ஆயத்தனாக இருத்தலினால்.

(18 - 24) ஒழிந்தென - ஒழிந்ததென. (பி - ம்.) 'பட்டழிந்தென'. வெள்குறீஇ - வெட்கமுற்று. விம்மிதன் - ஆச்சரிய மடைந்தவன்; 'எல்லா மீன்களும் போல இஃது இல்லையே!' என்று வியப்ப. அருட்பெருங்கடலின்- நின் அருளாகிய நன்னீரையுடைய பெரிய கடலில். கருக்குழி கழிய - கருப்பக்குழி ஒழிய; பிறவி நோய் நீங்கவென்றபடி. பரமானந்தமாகிய அலை. பெருமிதம் - வீரம். கடைக்கண் - கடைக்கட் பார்வை; ஆகுபெயர். பிறவிக்குழியினின்றும் நீங்கி நின் கருணைக்கடலிலுள்ள பேரின்ப அலையில் உலாவ அருள்வாயாக வென்றார்.

அருளுதியென வணங்குதும் (10) என்க.

14. தியாகப் பெருமானை வணங்கும் முனிவர்கள் தாம் நந்தியின் பிரம்படி பட்டதற்கு வருந்தாமல் மதுரையில் எம்பிரான் மண் சுமந்து அடி

புண்சுமந்தோ நந்தி புடைத்தென்னுர் புண்ணியனுர்
மண்சுமந்தா ரென்றுருகு வர்.

(கட்டளைக் கலித்துறை)

15. வரந்தந் தருள வரதம்வைத் தாலென் வரதமிடக்
கரந்தந்த தாலிவர் கையதன் றேபலி காதலித்துச்
சிரந்தந்த செங்கைக் கமலேசர் நாமந் தியாகரென்ப
தரந்தந்த வாள்விழி யாடந்த தாங்கொ லறம்வளர்த்தே.

பட்டதை நினைந்து வருந்துவர் ; அவர் தலையன்பு இருந்தவாறு என்னே யென வியப்பார்.

என்பை அணிந்த. பூங்கோயில் : திருவாரூர்த் திருக்கோயில் (324); "தேங்காவி நாறுந் திருவாரூர்த் தொன்னகரிற், பூங்கோயி லுண்மகிழ்ந்து போகா திருந்தாரே" (தே. திருநா.) நந்தி புடைத்துப் புண் சுமந்தோம் என்று கருதாராய். தாம் பட்ட பிரம்படி அவர்களுக்கு இறைவன் பட்ட பிரம்படியையும் அதற்குக் காரணமாகிய மண்சுமந்த அருள்விளையாட்டை யும் நினைந்து உருகச் செய்தது. "வன்பட்ட கூடலில் வான்பட்ட வையை வரம்பிட்டநின், பொன்பட்ட மேனியிற் புண்பட்ட போதிற் புவிநடையாம், துன்பட்ட வீரரந் தோவாத வூரர்தந் தூயநெஞ்சம், என்பட்ட தோவின்று கேட்டவென் னெஞ்ச மிடிபட்டதே" என்றுர் ஒரு பெரியார். (பி - ம்.) 'உருகுவார்'.

15. சிவபெருமான் பிச்சை யேற்பவராதலின் அவருக்குத் தியாக ரென்னும் திருநாமம் ஏற்புடையதன்று. அறம் வளர்த்த அம்பிகையின் தொடர்புபற்றியே அவருக்கு அத்திருநாமம் வந்தது. அங்ஙனமாயின் பெருமான் ஈகையைக் குறிக்கும் வரத்தை யுடையவரல்லரே யெனின், அதனையுடையதும் இடப்பாலிலுள்ள அம்பிகையின் கரமே யென்பர்.

வரதம் வைத்தால் என் - வரதம் வைத்தால் இவருக்கு என்ன பெருமை ? இவர் கை அது அன்றே. பலி - பிச்சை. இவரது கை பலிக்காகக் கபாலத்தையுடைய கைதான். அரந்தந்த வாள் - அரத்தால் அராவிக் கூர்மையாக்கிய வாள். கொல் : அசைநிலை.

"இறைவற்குத் தக்க விறுமாப் பெனுமொழி யின்றியொரு, மறுவற்ற தன்மனை யாட்கேற்ற தாமிறு மாப்பனெனக், குறைவற்ற நெற்கொண் டுலகேற் றுனைப்பலி கொள்ளுமரன், பெறவுற் றனையனை யேகுன்றை வாழும் பெரியம்மையே" (பெரிய. கலித்துறை, 1) என்னும் செய்யுள் இங்கே நினைத்தற்குரியது.

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

16. வள்ளமுலைக் கலைமடந்தை மகிழ்நர்தலை மாலைசிர
மாலை யாகக்
கொள்ளுவது மலர்மடந்தை கொழுநர்தலை கிண்கிணியாக்
கோத்துச் சாத்த
உள்ளுவது மொழிவதுமற் றெழியாயே லடிமுடிகள்
உணர்ந்தே மென்றே
கள்ளமொழி வான்புகிற்றென் கமலேச வவர்க்கவையே
கரியு மாமே.

(நேரிசை யாசிரியப்பா)

17. கருந்தாது கடுத்த பெரும்பணை தாங்கும்
படர்மருப் பெருமைபைங் குவளை குதட்டி
மடிமடை திறந்து வழிந்தபா லருவி
கரைபொரு தலைப்பப் பெருகுபூந் தடத்து

---

16. தியாகேசர் பிரமதேவருடைய சிரங்களைத் திருமுடியிற் சிரமாலை யாகவும் திருமாலினுடைய தலைகளைத் திருவடியிற் கிண்கிணியாகவும் அணிதலை நீக்கவேண்டு மென்பதற்கு ஒரு காரணம் கற்பிக்கின்றார்.

கலைமடந்தை மகிழ்நர் - பிரமதேவர். பிரமரும் திருமாலும் அழிந் தழிந்து அவதரித்தலிற் பலரென்பது சைவர் கொள்கை. மலர்மடந்தை கொழுநர் - திருமால். கிண்கிணி - திருவடியில் அணிவது; திருவாரூர்த் தியாகேசர் கிண்கிணிக் காலழகராதலின் இதனையும் கூறினர்.

கொள்ளுவதும் உள்ளுவதும் ஒழிவது ; ஒழிவது - ஒழியவேண்டுவதே; வியங்கோட் பொருளில் வந்தது, "கொள்ளப் படாது மறப்ப தறிவிலென் கூற்றுக்களே" (திருச்சிற். 87) என்பதிற்போல. முன்பு அடியையும் முடியையும் உணராது மயங்கிய திருமாலும் பிரமதேவரும் இப்பொழுது அடியிலும் முடியிலும் அணிகளாக அமைந்த தம் தலைகளால் அவற்றை யுணர்ந்து, 'யாம் முன்னரே அடிமுடிகளை யுணர்ந்தோம்; அவை இத்தகையன' எனப் பொய் கூறப் புகின் அதை மறுக்க இயலாதென்றார். கள்ளம் மொழிவான் புகின் - பொய்ம்மொழி கூறப் புகுந்தால். அவை - திரு முடியிலுள்ள பிரமதேவர் தலைமாலையும் திருவடியிலுள்ள திருமாலின் தலை களாலாகிய கிண்கிணியும். கரி - சாட்சி.

17. தம் வருத்தத்தை யுணர்ந்தும் தியாகேசர் அருள் செய்யாமைக் குக் காரணம் பிறவித்துயர் இத்தகையது என்று அப்பெருமான் அறியாமையே என்பர்.

(1 - 8.) அன்னத்திற்குக் கலைமகள் உவமை (10, 706.)

கருந்தாது - இரும்பு (500.) பணை - பருமை. மருப்பு-கொம்பு. எருமை யின் கொம்புக்கு இரும்பு உவமை ; "இரும்பியன் றன்ன கருங்கோட்

வெண்டோ டவிழ்த்த முண்டகத் தவிசிற்
பானீர் பிரித்துண் டுவெள் ளெகினம்
நூற்பெருங் கடலு ணுண்பொரு டெரித்து
நாற்பயன் கொள்ளு நாமகட் பொருவும்
மென்பான் மருதத் தண்புனற் கமலைத்
தென்பான் மேருவிற் றிகழ்பூங் கோயில்
மூவ ரகண்ட மூர்த்தியென் றேத்தும்
தேவ ரகண்ட தெய்வ நாயக
நின்னடித் தொழும்பி னிலைமையின் றேனுநின்
றன்னடித் தொழும்பர் சார்புபெற் றுய்தலிற்
சிறியவென் விழுமந் தீர்ப்பது கடனென
அறியா யல்லை யறிந்துவைத் திருந்தும்
தீரா வஞ்சத் தீப்பிறப் பலைப்பச்
சோரா நின்றவென் றுயரொழித் தருள்கிலை

டெருமை" (அகநா. 56 : 3.) குதட்ட - மெல்ல. (பி - ம்.) 'குதட்டி'. மடியாகிய மடை. (பி - ம்.) 'மடுமடை'. தடம் - தடாகம். வெண்டோ டவிழ்த்த முண்டகத் தவிசில் - வெள்ளிய இதழை விரித்த வெண்டாமரை யாகிய ஆசனத்தில். பாலை நீரினின்றும் பிரித்து உண்ணும் தூய வெண்மை நிறமுள்ள அன்னம்; பால் - எருமைப்பால். நாற்பயன் - அறம்பொருளின்பம்வீடு என்பன.

(9 - 12.) மென்பால் மருதம் - மென்பாலாகிய மருதம்; மருதமும் நெய்தலும் மென்பாலெனப்படும். தென்பால் உள்ள மேருவைப்போல விளங்கும் பூங்கோயில். (பி - ம்.) 'திகழுங் கோயில்'. மூவர் ஏத்தும். அகண்ட மூர்த்தி - எங்கும் நிறைந்த திருமேனியை யுடையவர். தேவரகண்டர் : தியாகேசர் திருநாமம்.

(13 - 8.) நின் அடித்தொழும்பின் நிலைமை இன்றேனும் - நின் திருவடித் தொண்டு செய்வதில் நிலைபெறுதல் என்பால் இல்லையாயினும். நின் திருவடித் தொண்டில்லையேனும் நின் அடித்தொண்டர் சார்பைப் பெற்று உய்ந்தேன்; ஆதலின் என் துன்பத்தைத் தீர்ப்பது நின் கடன். திருத்தொண்டர்பால் தொண்டு பூணுதல் சிவபெருமானுக்கு அடிமை பூண்பதிலும் சிறந்ததாதலின் அத்தகையோருக்கு இறைவன் அருள் செய்தல் ஒருதலை யென்பது ஆன்றோர் கருத்து; இதுபற்றியே 'என் விழுமந் தீர்ப்பது கடன்' என்றார். "படமாடக் கோயில் பகவற்கொன் றீயின், நடமாடக் கோயி னம்பர்க்கங் காகா, நடமாடக் கோயி னம்பர்க் கொன் றீயின், படமாடக் கோயிற் பகவற்கங் காமே" (திருமந்திரம்), "அன்பர்பணி செய்யவெனை யாளாக்கி விட்டுவிட்டால், இன்ப நிலை தானேவந் தெய்தும் பராபரமே" (தாயுமானவர்) என்பவற்றை அறிக. அறிந்து வைத்திருந்தும் - முன்னரே அறிந்திருந்தும்; வைத்து : ஒரு சொன்னடை.

புறக்கணித் திருந்ததை யன்றே குறித்திடிற்
கோள்வாய் முனிவர் சாபநீர்ப் பிறந்த
தீவாய் வல்வினைத் தீப்பயன் கொண்மார்
உடல்சுமந் துழலுமக் கடவுளர்க் கல்லதை
பிறவியின் றுயர்நினக் கறிவரி தாகலின்
அருளா தொழிந்தனை போலும்
கருணையிற் பொலிந்த கண்ணுத லோயே.

(நேரிசை வெண்பா)

18. கண்ணனுர் பொய்ச்சூள் கடைப்பிடித்தோ தென்புலத்தார்
அண்ணலா ரஞ்சுவரென் றஞ்சியோ - விண்ணோர்
விருந்தாடு மாரூரா மென்மலர்த்தா டூக்கா
திருந்தாடு கின்றவா வென்.

(19 - 25.) ஐ, அன்று, ஏ : அசை நிலைகள். கோள்வாய் முனிவர் - விரதமாகிய கொள்கை வாய்ந்த முனிவரது. சாபமாகிய கடலிற் பிறந்த பாவத்தின் பயனைக் கொள்ளும் பொருட்டு. அக்கடவுளரென்றது பிரமன் முதலியோரை. முனிவர்களின் சாபத்தால் பிரமன் முதலியோர் பலவகைப் பிறவியெடுத்தனரென்பது புராண வரலாறு. அக்கடவுளரே பிறவியின் துன்பத்தை அறிவார்; நீ அதனை அறியாயென்றுர். இவ்வாசிரியரே, "செத்துப்பிறக்கின்ற தெய்வங்கள்" என்று மற்றைத் தெய்வங்களைக் கூறுவர். 'இயல்பாகவே கருணையிற் பொலிந்த நீ எனக்கு அருளா திருத்தற்குத் தக்க காரணம் ஒன்று இருத்தல் வேண்டும்; இதுவே அக் காரணம் போலும்' என்றுர்.

18. தியாகேசர் இருந்து ஆடுதற்குச் சில காரணம் கற்பிக்கின்றுர். இருந்தாடழக ரென்பது தியாகேசர் திருநாமம்; "அளவில்பல் லுயிருங் களியுற விருந்தா டழகர்வீற் றிருந்தரு ளாரூர்" (தியாகராச. நகரப். 8.) திருவடி தெரிய நின்றுடின் முன்னர்த் திருவடி காணுது அலமந்த திருமால் கண்டேனென்று கூறுவரென்பது கருதியோ, முன்னொருகால் யமன் திருவடியால் உதைபட்டவனுதலின் இப்போது தூக்கிய திருவடி கண்டு மீண்டும் உதைவிழுமென்று அஞ்சுவனென்பது கருதியோ நீ இருந்தாடுகின்றுயென்பர்.

கண்ணனுர் - திருமால். சூள் - உறுதிமொழி. கடைப்பிடித்தோ - உறுதியாக எண்ணியோ. தென்புலத்தார் அண்ணலார் - யமன். விண்ணோர் விருந்து ஆடும் - தேவர்கள் புதுமையை அனுபவிக்கும்; இது திருவாரூருக்கு அடை. ஆடுகின்றவா - ஆடுகின்றவாறு; ஈறு குறைந்தது.

(கட்டளைக் கலித்துறை)

19. என்னுயிர்க் கொக்கு மிளஞ்சேயொ
டேழுல கீன்றவன்னை
மன்னுயிர்க் கொக்குங் கமலைப்
பிரான்மணி கண்டங்கண்டு
மின்னுயிர்க் கும்புய லென்றுமென்
கொன்றைபைந் தாதுயிர்க்கப்
பொன்னுயிர்க் கொண்கன் பொலன்றுகி
லாமெந்தை பூந்துகிலே.

(எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

20. பூமாதி னிதயகம லத்து வைகும்
பொலிவானு மரியணைமேற் புணரி யீன்ற
மாமாது வழிபடவீற் றிருந்த லானும்
மறைமுதலு நடுமுதலு முடிவி னின்ற

---

19. இவ்வாசிரியருக்கு வழிபடு கடவுள் முருகக்கடவுளாதலின் அவரை, 'என்னுயிர்க்கொக்கு மிளஞ்சேய்' என்றார். அன்னையது உயிருக்கு ஒக்கும் கமலைப்பிரான். மணி கண்டம்-நீல நிறம்பொருந்திய திருக்கழுத்து. திருக்கழுத்தை மின்னை வெளிப்படுத்தும் மேகமென்றெண்ணிக் கொன்றை மலர்ந்து தாதை உதிர்த்தது. உயிர்த்தல் - வெளிப்படுத்துதல். கொன்றை கார்காலத்தில் மலர்வதாதலின் மேகம்போன்ற கண்டத்தைக் கண்டு மலர்ந்தது ; " கார்விரி கொன்றை " (அகநா.) பொன் - திருமகள் ; அவளு டைய உயிர்க்கொண்கன் திருமால். பொலன் துகில் - பீதாம்பரம் ; பொலன் - பொன். கொன்றையின் தாது பொன்னிறத்ததாதலின் எம்பி ரானது ஆடையில் அது பரந்து அவ்வாடையைப் பீதாம்பரம் போலத் தோற்றச் செய்தது. இது திரிபதிசய அணி.

20. தியாகேசப் பெருமானே மும்மூர்த்தியும் ஆவாரென்பதற்குரிய காரணங்கள் சமற்காரமாகக் கூறப்படும்.

பூமாது - மண்மகள். அவள் இதய கமலம் திருவாரூர். ஒரு கமலத்தில் வைகுதலின் பிரமனை ஒத்தார். அரியணை - சிங்காதனம். புணரி-பாற்கடல். மா மாது - திருமகள். இத்தலத்தில் திருமகள் வழிபட்டுப் பேறுபெற்றாள். திருமகள் வழிபட வீற்றிருத்தல் திருமாலுக்கும் தியாகேசருக்கும் பொதுத் தன்மை. மறைமுதல் - பிரமதேவர். நடுமுதல் - மும்மூர்த்திகளில் நடுவில்

தாமாத றெளிவிப்பார் போலு நீலத்
தரங்கநெடுங் கடன்ஞால மொருங்கு வாய்த்த
கோமாது மனங்குழையக் குழைந்த வாரூர்க்
குழகனுர் கிண்கிணிக்கா லழக னுரே.

(நேரிசை யாசிரியப்பா)

21. அழலவிர் சோதி முழுவெயி லெறிப்ப
இளநில வெறிக்குங் குளிர்மதிக் குழவியும்
வெஞ்சினம் பொதிந்த நஞ்சுமிழ் பகுவாய்
வெள்ளைமுள் ளெயிற்றுப் பிள்ளைவா ளரவும்
தெண்டிரை கொழிக்குந் தீம்புனற் கங்கைத்
தண்டுறை மருங்கிற் றனிவிளை யாட
உடன்வைத் தாற்றிய படர்சடைக் கடவுள்
எறுழ்வலித் தறுகட் டெறுசினக் கேழல்
முளையெயி றிலங்க முருகுகொப் புளித்துத்
தளையவி ழிதழித் தண்டார் மார்ப
திருவிழி யிரண்டிலு மிருசுடர் வழங்கலின்
இரவுநன் பகலு மொருபுடை கிடந்தெனக்
கடங்கலுழ் கரடத் தடங்களிற் றுரிவையும்

வைத்து எண்ணப்படும் திருமால். ஒருங்கு வாய்த்த - ஒருங்கே கருப்பத்தில் வாய்த்த. கோ மாது - உமாதேவியார். குழகனுர் - இளமையையுடையவர். கிண்கிணிக் காலழகனுர் : தியாகேசர் திருநாமம்.

21. சிவபெருமானைத் தேவருள் ஒருவராக வைத்து எண்ணுதல் பிழை யென்பர்.

(1-7.) அழலவிர் சோதி - சிவபெருமானின் திருமேனிச்சோதி ; சடையின் சோதியுமாம். ஆற்றிய - சுமந்த. ஒன்றையொன்று பகைக்கும் இயல்பையுடைய சந்திரனையும் பாம்பையும் உடன்வைத்தாயென்றது ஒரு நயம். மதிக்குழவி, பிள்ளை வாளரவென்றதற்கேற்ப விளையாடவென்ருர்.

(8-10.) எறுழ்வலி - மிக்க வன்மை. கேழல் முளைஎயிறு இலங்க. பன்றியின் மூங்கில்முளைபோன்ற கொம்பு விளங்க. முருகு - நறுமணம். தளையவிழ் இதழி - முறுக்கவிழ்ந்து மலர்ந்த கொன்றை. பன்றிக்கொம்பு பிறைபோன்றிருத்தலின் அதுகண்டு கொன்றை மலர்ந்தது.

(11-5.) இருசுடர் - சந்திர சூரியர். கிடந்தென - கிடந்தாற்போல. கடம் கலுழ் - மதம் பரவும். களிற்றுரிவை - யானைத்தோல். மடங்கல் ஈர் உரி - சிங்கத்தின் பச்சைத்தோல். அலமர - அசைய. ''சிங்கத்துரி மூடுதிர்'' (தே.) என்பதனுல் சிங்கத்தோலையும் இறைவன் போர்த்ததறிக. யானைத்

மடங்கலீ ருரியு முடன்கிடந் தலமர
விண்பட நிவந்த திண்பு யாசல
நெட்டிலைக் கமுகி னெடுங்கயி ருர்த்துக்
கட்டுபொன் னூசல் கன்னிய ராடவப்
பைங்குலைக் கமுகு பழுக்காய் சிந்த
வெண்கதிர் நித்திலம் வெடித்துகு தோற்றம்
கந்தரத் தழகு கவர்ந்தன விவையென
அந்தி லாங்கவ ரார்த்தன ரலைப்ப
ஒண்மிட றுடைந்தாங் குதிரஞ் சிந்தக்
கண்முத் துகுத்துக் கலுழ்வது கடுக்கும்
தண்டலை யுடுத்த வொண்டமிழ்க் கமலைப்
பொற்பதி புரக்கு மற்புதக் கூத்தநின்
சேவடிக் கொன்றிது செப்புவன் கேண்மதி
விலங்கினுண் மிக்கது விண்ணவர் தருவென
ஒருங்குவைத் தெண்ணுவ தோர்வழக் கன்மையின்
ஒத்த சாதியி னுயர்புமற் றிழிபும்
வைத்தன ரல்லதை வகுத்தனர் யாரே
ஆருயிர்க் கமைத்த வோரெழு பிறப்பினுள்

தோலுக்கு இருளும் சிங்கத்தோலுக்குப் பகலும் உவமைகள்; "இரும்பிடி மேஎந்தோ லன்ன விருள்சேர்பு" (மதுரைக். 634.)

(16-24.) சோலை வருணனை. மகளிர் பாக்குமரத்தில் கட்டிய ஊசலில் ஆடும்போது நிகழ்வன கூறப்படும்.

கமுகமரத்தில் நீண்ட கயிற்றைப் பிணித்து. பழுக்காய்-பாக்குக்காயை. கமுகமரத்தில் முத்து உண்டாகுமாதலின் ஊசலை அசைத்தலினால் அதிலிருந்து நித்திலம் உக்கதென்றார். கந்தரத்தழகு - கழுத்தின் அழகை; மகளிர் கழுத்துக்குக் கமுகை உவமை கூறுதல் மரபு. அந்தில், ஆங்கு; அசைநிலைகள். அலைப்ப - வருத்த. பாக்குக்காய்க்கு இரத்தமும் முத்துக்குக் கண்ணீரும் ஒப்பு.

(25.) பொற்பதி - பொலிவு பெற்ற நகரம்.

(27-30.) ஒரே சாதிப் பொருள்களுள் உயர்வு தாழ்வு கூறுதல் மரபே யன்றி வெவ்வேறு சாதிப்பொருள்களை ஒருங்கு வைத்தெண்ணி உயர்வு தாழ்வு கூறுதல் மரபன்று.

விண்ணவர் தரு - கற்பகம். அது விலங்கினத்தைச் சார்ந்தது அன்மையின், 'விலங்கினுண் மிக்கது விண்ணவர் தரு' என்றல் பிழையாயிற்று. அல்லதை - அல்லது பிறவாறுக; ஐ: சாரியை.

(31-5.) தேவசாதி எழுவகைப்பிறப்பினுள் முதன்மையானது.

முற்படு தேவருண் முதல்வனென் றெடுத்துக்
கற்பனை கடந்த கடவுணிற் பழிச்சும்
தொன்மறைக் குலங்கள் முன்னிய தியாதெனப்
பன்முறை தெரிப்பினும் பயன்கொள வரிதால்
தேவரி னொருவனென் றியாவரு மருளுற
நீயே நின்னிலை நிகழாது மறைத்துக்
கூறிய தாகு மாகலிற்
றேறினர் மறையெனச் செப்பினர் நன்கே.

(நேரிசை வெண்பா)

22. நல்லார் தொழுங்கமலை நாதனே நாதனெனக்
கல்லாதார் சொல்லுங் கடாவிற்கு - வெல்லும்
விடையே விடையாக மெய்யுணரா ரையுற்
றிடையே மயங்குமிது வென்.

(கட்டளைக் கலித்துறை)

23. இதுவே பொருளென் றெவரெவர் கூறினு மேற்பதெது
அதுவே பொருளென் றறிந்துகொண் டேனப் பொருளெவர்க்கும்

கற்பனை கடந்த கடவுள் : 332, 539. பழிச்சும் மறைக்குலங்கள்-புகழும் வேதத்தொகுதிகள். (பி - ம்.) 'பழிச்சுதும்'. இறைவனைத் தேவர்களுள் மேலானவனென்று வேதம் கூறுதலின் பொருள் அறிவரிது. எழுவகைப் பிறப்பினுள் ஒன்றாகிய தெய்வப்பிறப்பைக் கடந்த நின்னை அத் தெய்வப் பிறப்பில் வைத்தெண்ணுதல் தக்கதன்று.

(36-9) நிகழாது - வெளிப்பட உணர்த்தாமல். தேறினர் - அறிவிற் றெளிந்தோர். மறை - உண்மையை மறைத்துக் கூறுவது.

இறைவனைத் தேவருள் ஒருவனாகக் கருதல் ஏற்புடையதன்றென்பதும் அவன் அவருக்கும் அரிய நிலையினனென்பதும் கருத்து.

22. கமலைநாதனே நாதன் - திருவாரூர்த் தியாகப் பெருமானா முதல்வன் ? நாதனே ; ஏ, வினா. கடா-வினா. திருமால் முதலியோருக்கு முதன்மை கற்பித்துச் சிவபிரானது முதன்மையில் ஐயுற்று வினாவுவாரைக் கல்லாதாரென்றார். வெல்லும் - வெற்றிபெறும். விடையே விடை ஆக - சிவபெருமானைத் தாங்கும் திருமாலாகிய இடபமே விடையாக நிற்பவும். சிவபெருமானுக்கு வாகனமாகித் தாங்கும்செயலால், திருமால் அப்பெருமானுக்கு அடங்கியவரென்பதும் அதனாற் சிவபெருமானே முதல்வனென்பதும் போதருதலை நினைந்து, விடையே விடையாக வென்றார். விடை - இடபம், உத்தரம்.

23. இதுவே பொருள். இம்மூர்த்தியே பரம்பொருள். எவரெவர் - பல்வேறு சமயத்தார். ஏற்பது - அவற்றை ஏற்றுக்கொள்ளும் பொருள் ; "விரிவிலா வறிவி னோர்கள் வேறொரு சமயஞ் செய்தே, எரிவினாற் சொன்னா ரேனு மெம்பிராற் கேற்ற தாகும்" (தே. திருநா.), "அறுவகைச் சமயத்

பொதுவேயென் ருலும் பொருந்துமெல் லோர்க்கும் பொதுவினிற்கும்
மதுவேய் மலர்ப்பொழி லாரூரி னும்வைகும் வைகலுமே.

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

24. வைய முழுது முழுதுண்ண
வல்லாற் களித்து நவநிதியும்
கையி லொருவற் களித்தெமக்கே
கதிவீ டளித்தோர் கன்னிகைக்கு
மெய்யி லொருகூ றளித்தனரால்
விமலர் கமலைத் தியாகரென்ப
தைய ரிவர்க்கே தகுமுகமன்
அன்று புகழு மன்ருமே.

(நேரிசை யாசிரியப்பா)

25. ஆமையோ டணிந்து தலையோ டேந்திக்
காமரு மடந்தையர் கடைதொறுங் கடைதொறும்

தோர்க்கு மவ்வவர் பொருளாய் வேரும், குறியது வுடைத்தாய்...செறிவொழி யாது நின்ற சிவனடி சென்னி வைப்பாம் '', '' யாதொரு தெய்வங் கொண்டீ ரத்தெய்வ மாகி யாங்கே, மாதொரு பாக ஞர்தாம் வருகுவர் '' (சிவஞான சித்தியார்) என்பவை இங்கே நினைத்தற்குரியன. பொதுவே - பொதுப் பொருளே. பொதுவில் நிற்கும் - சபையில் நிற்கும்; பொதுவான இடத்தில் நிற்குமென்பது வேறு பொருள். ஆரூரினும் வைகும் - திருவாரூரிலும் எழுந்தருளியிருக்கும்; யாருடைய ஊரிலும் தங்குமென்பது வேரொரு பொருள்; '' ஆரூரி லேயிருப் பீரினிப் போய்விடு மம்பலத்தே '' (தனிப்.)

24. உழுதுண்ணவல்லான் - திருமால். வராகாவதாரத்தில் உழுது கிருஷ்ணவதாரத்தில் திருவயிற்றில் அடக்குதலின் இங்ஙனம் கூறினர்; உழவுத்தொழில் செய்து அதனாற் பெறும் விளைவுகொண்டு உண்பானென் பது வேரொரு பொருள்; அத்தகையோனுக்கே நிலம் பயன்படுமாதலின் வையமுழுதும் அளித்ததாகக் கூறினர். திருமாலுக்கு வையத்தை அளித்த லாவது அவர் மண்மகளை மனைவியாகப் பெறச்செய்தது. ஒருவற்கு - குபேரனுக்கு. நவநிதி - ஒன்பது வகையான நிதிகள். நிதி எடுத்து அளிக் கப்படும் பொருளாதலின் 'கையில் அளித்து' என்ருர். கதி வீடு - நற்கதி யாகிய மோட்சத்தை; கதித்த வீடென்பது ஒருபொருள். ஓர் கன்னிகை - உமா தேவியார். நிலம், நிதி, வீடு, உடம்பில் ஒருகூறு இவற்றைப் பிறருக்கு அளித்தமையின் இவரையே தியாகரென்று கூறுதல் தகும். முகமன் - உபசார வழக்கு. முகமனும் புகழுமன்றென்றது அவருக்கு இயல்பேயா மென்றதாம்.

25. இறைவன் இத்திறத்தனென்று அளவிடற்கரியனென்பர்.

(1 - 3.) தலையோடு - பிரமகபாலம். கடை - வாயில்.

பலிதேர்ந் துண்ணினு முண்ணா மொலிகழற்
பைந்துழாய் முகிலும் பழமறை விரிஞ்சனும்
இந்திரா தியரு மிறைஞ்சினர் நிற்ப
மற்றவர் பதங்கள் மாற்றியும் வழங்கியும்
பற்றலர்ச் செகுத்து முற்றவர்த் தாங்கியும்
பரசுநர் பரசப் பணிகுநர் பணிய
அரசுவீற் றிருப்பினு மிருக்கு முரைசெயும்
யோக சாதனம் போகிகட் கின்மையிற்
செஞ்சடை விரித்து வெண்பொடி பூசி
எருக்கங் கண்ணியுஞ் சூடி விருப்புடை
இடப்பான் மடந்தை நொடிப்போழ்து தணப்பினும்
மடலூர் குறிப்புத் தோன்ற விடலரும்
காமமீ தூர வேமுற் றிரந்தவள்
தாமரைச் சீறடி தைவந் தம்ம
புலவியிற் புலந்துங் கலவியிற் களித்தும்
போகமார்ந் திருப்பினு மிருக்கும் யோகிகட்
கெய்தா வொண்பொருள் கைவந்து கிடைப்ப
ஞான முத்திரை சாத்தி மோனமோ
டியோகுசெய் திருப்பினு மிருக்கு மீகெழு

(4 - 9.) பைந்துழாய் முகில் - திருமால். விரிஞ்சன் - பிரமதேவர். பதங்கள் - பதவிகள். பற்றலர்ச் செகுத்தும் - பகைவரை அழித்தும். உற்றவர்த் தாங்கியும் - தன்பால் வந்தடைந்தோரைப் பாதுகாத்தும். தியாகேசப் பெருமான் திருவாரூரில் அரசராக வீற்றிருந்து ஆட்சி புரிந்தனனாதலின் அரசுவீற்றிருக்கு மென்றார்.

(10 - 14.) யோகசாதனம் - யோகம் செய்வாருக்குரிய வேடம் முதலியன. போகிகள் - மகளிர்போகத்தை யுடையோர். இறைவன் சடைவிரித்துத் திருநீறுபூசி எருக்கங்கண்ணியைச் சூடியிருத்தலுக்கு ஒரு காரணம் கற்பிக்கின்றார். அவை யோகசாதனமெனின், போகியாகிய இறைவனுக்கு யோகசாதனம் வேண்டுவனவன்றாதலின், அவை மடலூருங் குறிப்பைக் காட்டுவன வென்றார். மடலூர்வோர் சடைவிரித்தல் முதலியவற்றைச் செய்தல் மரபு. இடப்பால் மடந்தை - உமாதேவியார். தணப்பினும் - பிரிந்தாலும்.

(15 - 8.) ஏம் உற்று - மயக்கத்தை அடைந்து. தைவந்து - வருடி. புலவி - ஊடல். அம்ம : வியப்புக்குறிப்பு. போகமார்ந்து - இன்பத்தை நுகர்ந்து.

(19 - 21.) ஞானமுத்திரை - சின்முத்திரை. யோகு - யோகம். ஆசாரிய மூர்த்தியாகியதைக் குறித்தபடி.

தமனிய மாடத் தரமிய முற்றத்
தைங்கணைக் கிழவ னரசிய னடாத்தக்
கொங்கைமால் களிறுங் கொலைக்கண்வாட் படையும்
சில்கா ழல்குல் வெல்கொடித் தேரும்
பல்வகை யுறுப்பும் படையுறுப் பாகப்
பவக்குறும் பெறியுந் தவக்குறும் பெறிந்து
நுணங்கிய நுசுப்பி னணங்கனுர் குழுமிக்
கைவகுத் திருந்து கழங்கெறிந் தாட
மையுண் கண்கண் மறிந்தெழுந் தலமரல்
செம்முகத் தாமரைச் சிறையளிக் குலங்கள்
அம்மென் காந்தளி னளிக்குல மார்த்தெழக்
கலந்துடன் றழீஇக் காமுற னிகர்க்கும்
பொலன்செய் வீதிப் பொன்மதிற் கமலை
அண்ணன் மாநகர்க் கண்ணுதற் கடவுள்
கற்பனை கழன்று நிற்றலின்
நிற்பதிந் நிலையெனு நியமமோ வின்றே.

(நேரிசை வெண்பா)

26. இன்னீ ருலகத்துக் கின்னுயிர்யா மென்றுணர்த்தும்
நன்னீர் வயற்கமலை நாதனுர் - பொன்னுர்ந்த

(22-3.) தமனிய மாடம் - பொன் மாளிகை. அரமிய முற்றம் - நிலா முற்றம். ஐங்கணைக்கிழவன் - காமன். நடாத்த - நடத்தும்படி.

(24-8.) கொங்கை முதலியவற்றைக் களிறு முதலிய படைகளாக உருவகம் செய்கின்றுர். சில்காழ் - சில வடங்கள். உறுப்பு - அங்கம். படையுறுப்பு - சேனையின் உறுப்புக்கள். பவக்குறும்பு - பிறவியாகிய பகை. தவக்குறும்பு - தவஞ்செய்வோராகிய பகைஞர்.

(29-33.) கைவகுத்து - பக்கம் பக்கமாகப் பிரித்துக்கொண்டு; படை வகுத்தென்பது வேறு பொருள். கழங்கு - ஒருவகை விளையாட்டுக் கருவி; கழற்சிக்காய். அலமரல் - சுழலுதல். அளிக்குலம் - வண்டினம். முகத்திலுள்ள கண்கள் கையிலிருந்தெழும் நீலமணிகளாலாகிய கழங்குகளைப் பார்த்து அவற்றேடே உலவுதல், ஒரு தாமரையிலுள்ள வண்டுகள் காந்தட் பூவிலிருந்து எழும் வண்டுகளோடு கலந்து பயிலுதலைப் போன்றது. முகத்துக்குத் தாமரையும், கைக்குக் காந்தளும், கண்ணுக்கும் கழங்குக்கும் வண்டுகளும் உவமைகள்.

(34-7.) கற்பனை கழன்று நிற்றல் : 328, 539. நியமம் - வரையறை.

26. இனிய நீர் சூழ்ந்த உலகம்; பயனுல் இன்னீராயிற்று. சேவடிக்கு ஆளானுர் - திருவடிக்கு ஆட்பட்டோர். தென்புலத்தார் கோ அடிக்கு - யம

சேவடிக்கா ளானர் சிலரன்றே தென்புலத்தார்
கோவடிக்கா ளாகார் குலைந்து.

(கட்டளைக் கலித்துறை)

27. குலைவைத்த செவ்விள நீர்குளிர் பூம்பொழிற் கொம்புக்கின்ப
முலைவைத்த தொக்குங் கமலேசர் வேணி முகிழ்நகைவெண்
டலைவைத்த வேனற் புனமொக்குங் கங்கையத் தண்புனத்தில்
நிலைவைத்த மாதரை யொக்குங் கவணைக்கு நீள்பிறையே.

(எண்சீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

28. பிறையொழுக வொழுகுபுனற் கங்கை யாற்றின்
பேரணையிற் றெடுத்துவிட்ட பெரும்பாம் பென்னக்
கறையொழுகும் படவரவம் படரும் வேணிக்
கண்ணுதலார் கமலையிற்பைங் கமலை போல்வீர்
நறையொழுகு மலர்ப்பொழில்குத் தகையாத் தந்தீர்
நானிரண்டு மாவடுவு நாடிக் காணேன்
நிறையொழுகு மிளநீரு நிற்கக் காணேன்
நீர்செய்த காரியமென் னிகழ்த்து வேனே.

தண்டனைக்கு (658, 687). தியாகேசருடைய அடியாருக்கு யமதண்டமில்லை யென்றபடி.

27. பொழிலாகிய மங்கைக்கு இளநீர், நகில்வைத்தாற் போன்றது (428). கொம்பு - பெண். வேணி - சடை. சடையானது ஏனற்புனத்தையும் கங்கை அப்புனத்தைக் காக்கும் குறமகளையும் பிறை கவணையும் ஒக்கும். ஏனற்புனம் - தினைக்கொல்லை. வெண்டலை - சிவபிரான் சடையிற்சூடிய சிரமாலை, ஏனற்புனத்தில் சுண்ணம் பூசித் தலைபோற் செய்துவைத்ததோர் உருவம்.

28. இது புறங்காட்டலென்னும் துறை. தலைவன் கூற்று.

கறை - விடம். சடையிலுள்ள பாம்பு கங்கையாற்றுக்கு அணைபோடும் பொருட்டு அமைத்த பாம்பைப்போன்றது. வைக்கோற்புரியை அணையிலிடுவர்; அதனைப் பாம்பென்பர்; "கிட்டு வார்பரி நிறுத்து வாரர வுருட்டுவார்" (திருவிளை. 61 : 5.) கமலை - திருவாரூர், திருமகள். மலர்ப்பொழிலென்றது கூந்தலை. குத்தகை : வழக்கு. இரண்டு மாவடுவென்றது கண்களை. இளநீர் : நகில். புறங்காட்டியமையின் கண்ணையும் தனத்தையும் காணுமல் கூந்தலை மட்டும் கண்டான். சோலையைக் குத்தகைக்கு விட்டு அதிலுள்ள மாவடுவையும் இளநீரையும் யான் பெறுமற் செய்தல் தக்கதன்றென்று ஒரு பொருள் தோற்றியது.

(நேரிசையாசிரியப்பா)

29. வேனிலா னுறுப்பின் மென்றசை யிறைச்சி
தீநாக் கறியத் திருக்கண் டிறந்தோய்
நான்மறை முனிவன் கான்முளை நிற்ப
விடற்கரும் பாசமோ டுடற்பொறை நீங்க
உயிருண் கூற்றுக்குத் திருவடி வைத்தோய்
கருங்கடல் வண்ணன் வெள்விடை யாகி
அடிக டாங்கிய வுதவிக் காங்கவன்
முழுவென்பு சுமந்த கழுமுட் படையோய்
தேவா சிரயன் றிருக்கா வணத்து
மேவா நின்ற விண்ணவர் குழாங்கள்
உருத்திர கணங்களென் றேடினர் வணங்கி
அருக்கிய முதல வகனமர்ந் தளிப்ப
இத்தலத் துற்றவ ரினித்தலத் துறுரெனக்
கைத்தலத் தேந்திய கன்மமழு வுறமும்
மழுவுடைக் கைய ராகி விழுமிதின்

---

29. (1-2.) காமசங்காரச் செய்தி கூறப்படும். வேனிலான் - காமன். இறைச்சியைத் தீயின் நாக்கு அறியும்படி; எரியவென்றபடி.

(3-5.) கால சங்காரம். நான்மறை முனிவன் கான்முளை - மிருகண்டு மாமுனிவர் புதல்வனுன மார்க்கண்டேயன்; "மறலி யுயிர்குடித்த கான் முளை" (256) என்றார் முன். பாசம் - யமபாசம். உடற்பொறை - யமனது உடம்பு; அது நீங்கலாவது அவன் இறத்தல். உயிருண் கூற்று: "செல்லா துயிருண்ணுங் கூற்று" (குறள், 326.)

(6-8.) கங்காள மூர்த்தி. கருங்கடல் வண்ணன் - திருமால். தன்னைத் தாங்கியதற்கு எதிராக அவன் முழுவென்பைத் தாங்கினுனென்றார். முழு வென்பு - கங்காளம்; "கங்காளந் தோண்மேலே காதலித்தான் காணேடி" (திருவா.) கழுமுள் - சூலம். கழுமுட் படையோயென்றது, அனைத்தும் ஒரு பெயராய் நின்று சுமந்த வென்பதனேடு இயைந்தது.

(9-17.) திருவாரூரிலுள்ளார் யாவரும் சிவகணங்களாகத் தோற்றுவ ரென்பது கூறப்படும். இங்ஙனம் தோற்றுதலை நமிநந்தி யடிகள் புராணத் தால் உணரலாகும்; இதுபற்றியே, "திருவாரூர்ப் பிறந்தார்களெல்லார்க்கு மடியேன்" என்று ஆளுடைய நம்பிகளும் பணித்தனர்.

தேவாசிரயனென்னும் திருக்காவணம்; இது திருவாரூர்த்திருக்கோயிலி லுள்ள ஆயிரக்கால் மண்டபம். தேவர்களால் ஆசிரயிக்கப்படுதலின் இப் பெயர் பெற்றது. என்று - எனத் திருவாரூரில் உள்ளவர்களை நினைந்து.

மாந்தர் யாவருங் காந்தியிற் பொலியும்
வரமிகு கமலைத் திருநகர்ப் பொலிந்தோய்
எழுதாக் கிளவிநின் மொழியெனப் படுதலின்
நின்பெருந் தன்மை நீயே நவிற்றுதல்
மன்பெரும் புலமைத் தன்றே யும்பரின்
நின்னோ ரன்னோ ரின்மையி னின்னிலை
கூறாய் நீயெனிற் றேறுந ரிலரால்
தன்னுடை யாற்றன் முன்னூர் முன்னர்த்
தற்புகழ் கிளைவியுந் தகுமென் றம்ம
நிற்புகழ்ந் திசைத்தனை நீயே யாக
இருடீர் காட்சிப் பொருடுணிந் துணர்த்தா
தியங்கா மரபி னிதுவிது பொருளென
மயங்கக் கூறுதல் மாண்புடைத் தன்றே
அளவில் காட்சியை யையமின் றுணர்த்தலிற்
றளரா நிலைமைத் தென்ப வென்றலிற்

அவர்கள் மழுவைக் கையிலுடையராகத் தோன்றுவர். ஓர் உண்மையை நிலைநிறுத்தற் பொருட்டு மழுவேந்துதல் உலக வழக்கம்; ஆதலின் அவர்கள் மழுவேந்தி யிருத்தல், "இத்தலத்திற் பிறந்தார் இனிப் பிறவியையே அடையார்" என்னும் உண்மையை நிலைநிறுத்துவதாகத் தோற்று மென்றூர். தலத்து உரூர் - பூமியிற் பிறவார். காந்தி - பேரொளி.

(18-20.) எழுதாக் கிளவி - வேதம். அது சிவபெருமான் திருவாக்கென்பதை முன்னும் (328) கூறினூர். தன் புகழைத் தானே கூறுதல் தக்கதன்றென்பது கருதி, 'மன்பெரும் புலமைத் தன்றே' என்றூர். புலமைத்து - அறிவுடைய செயல்.

(21-5.) (பி - ம்.) 'நின்னோ ரன்னர்'. தேறுநர் - தெளிபவர். முன்னூர்- உணரார். தற்புகழ் கிளவி - தன்னைப் புகழ்ந்துரைக்கும் கூற்று. "தன்னுடை யாற்ற லுணரா ரிடையினும், தன்னைப் புகழ்தலுந் தகும்" (பனம் பாரம்) என்பதை நினைந்து இங்ஙனம் கூறினர்.

(26-8.) இருள்தீர் காட்சிப் பொருள் துணிந்து உணர்த்ாது - மயக்கம் தீர்ந்த ஞானத்தால் அறியப்படும் உண்மைப்பொருளைத் தெளிவாக உணர்த்தாமல். வேதத்திற் கூறப்படும் உண்மை மயக்கத்தைத் தருவதென்னும் சிலர் கொள்கையை மேற்கொண்டு கூறியபடி.

(29-30.) தளரா நிலைமைத்து - ஐயமில்லாத நிலைமையையுடையது. என்ப - என்று அறிந்தோர் கூறுவர்; அசைநிலையுமாம். என்றலின் - என்று கூறுதலின்.

றன்னுடை மயக்கந் திசைமேல் வைத்துச்
சென்னெறி பிழைத்தோன் திசைமயங் கிற்றென
மொழிகுவ தேய்ப்ப முதுக்குறை வின்மையிற்
பழமறை மயங்கிற் றென்ன முழுவதும்
எய்யா திசைக்குதும் போலும்
ஐயநின் றன்மை யளப்பரி தெமக்கே.

(நேரிசை வெண்பா)

30. அள்ளற் கருஞ்சேற் றகன்பணைசூ ழாரூரர்
வெள்ளப் புனற்சடைமேல் வெண்டிங்கள் - புள்ளுருவாய்

(31-6.) வேதம் மயங்கக் கூறுவதன்றென்று கூறுவார் கூற்றைக் காரணங் கூறி வலியுறுத்துகின்றார்.

முதுக்குறைவு - முதிர்ந்த அறிவு. பழமறை மயங்கிற்று என்று - பழைய வேதம் மயங்கியதென்று. முழுவதும் எய்யாது - முற்றும் உணராமல். என்ன இசைக்குதும் ; என்ன - என்று. எங்களுடைய மயக்கத்தை வேதத்தின்மேல் ஏற்றிக் கூறுகின்றோம் ; முற்றும் உணர்ந்தால் இங்ஙனம் கூற மாட்டோம். இச்செய்யுளின் பிற்பகுதியின் கருத்து விளங்குதற்பொருட்டுப் பின்வருமாறு வினாவிடைகளாக்குதல் பொருந்தும்.

வினா :—இறைவன் வாய்மொழியே வேதமென்பர் ; அதன்கண் அவனது தன்மை கூறப்படும் ; தன்னைத்தான் புகழ்தல் அறிவுடையோர் செயலாகுமோ ?

விடை :—அவனது பெருமை பிறரால் அறிவரிதாதலின் அதனை அவனே கூறல்வேண்டும் ; தன்னுடை யாற்றலுணராரிடையே தற்புகழ்தலும் தகுமாதலின் இது பொருந்தும்.

வினா :—வேதம் இறைவன் உரைத்தது எனின், அதன்கண் பரம்பொருளின் நிலையை மயங்க உரைத்தது என் ?

விடை :—அது மயங்கக் கூறவில்லை ; ஐயமில்லாமலே உணர்த்தியது.

வினா :—வேதம் மயங்கிற்றென்று பிறரும் கூறுகின்றனரே ?

விடை :—திசைமயக்கத்தை யடைந்த ஒருவன் தனது மயக்கத்தைத் திசையின்மேல் வைத்துத் திசைமயங்கிற்றென்று கூறுதலைப்போலத் தம் மயக்கத்தை வேதத்தின்மேல் ஏற்றிக் கூறியதே ஆகும் அது.

வினா :—பின், அவர் மயங்கற்குக் காரணம் என்ன ?

விடை :—அவர்கள் முற்றும் உணர்ந்து உண்மையை அறியவில்லை.

30. அள்ளற் கருஞ்சேறு - குழைவையுடைய கரிய சேறு. அகன் பணை - அகன்ற வயல்கள். புள் - அன்னம். புள்ளுருவாய் (திருமுடியை) நண்ணிலாதாரை - பிரமதேவரை. நகைத்தலாவது, ‘யான் கண்ட திரு

நண்ணிலா தாரை நகைக்கு நகையையன்றே
தண்ணிலா வென்னுஞ் சகம்.

(கட்டளைக் கலித்துறை)

31. தண்மல ரும்பொழிற் றென்கம லேசர்க்குச் சாத்துகின்ற
ஒண்மலர் சொன்மலர்க் கொவ்வா து போலுமற் றோர்புலவன்
பண்மலர் சாத்திப் பணிகொண்ட வாபச்சை மால்சிவந்த
கண்மலர் சாத்தியுங் காண்பரி தான கழன்மலரே.

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

32. மல்லல்வளங் கனிந்தபுகழ்க் கமலேசர் திருவுருவும்
வாம பாகத்
தல்லமர்பைங் குழலுமையா டிருவுருவு மிருவருக்கும்
அமுத மான

முடியை நீ காணும் ஆற்றல் பெற்றிலையே!' எனக் கூறிச் சிரித்தல். இது தற்குறிப்பேற்ற வணி.

31. தண் - தண்மை. ஒண்மலர் - ஒள்ளிய மலர். சொன்மலர் - தோத்திரமாகிய மலர். மற்று : அசைநிலை. ஓர் புலவன் - சுந்தரமூர்த்தி நாயனார். பண்மலர் சாத்தி-பண்ணிறைந்த திருப்பதிகங்களாகிய மலர்களை அணிந்து; "மின்னெடுஞ் செஞ்சடையான் மேவிய வாரூரை, நன்னெடுங் காதன்மையா னுவலர் கோனூரன், பன்னெடுஞ் சொன்மலர்கொண் டிட்டன பத்தும்வல்லார், பொன்னுடை விண்ணுலக நண்ணுவர் புண்ணியரே" என்று சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரே கூறுதல் காண்க. "அர்ச்சனை பாட்டே யாகு மாதலான் மண்மே னம்மைச், சொற்றமிழ் பாடு கென்றார் தூமறை பாடும் வாயார்" (பெரிய. தடுத்தாட். 70) என்னும் இறைவன் கட்டளைப்படி அவர் சொன் மலர் சாத்தினர். பணிகொண்டவா-ஏவல்கொண்டது என்ன வியப்பு! மால் கண்மலர் சாத்தியும் காண்டற்கு அரிதாகிய திருவடியை (547); "மண் வைத்த குக்கி வளைவைத்த செங்கைமால், கண்வைத்துங் காணக் கழலினான்" (திருவிடை. உலா.) கண்மலர் - கண்ணாகிய மலர், கள்ளை யுடைய மலர்; சிலேடை. கழன்மலரைப் பணிகொண்டவாவென்க. இது பரவையினிடம் தூதுபோகச் செய்ததைக் குறித்தவாறு. தூதுசென்றவை திருவடிகளே யாதலின் அவற்றைப் பணிகொண்டதாகக் கூறினர். இங்ஙனம் செய்தலின் சொன்மலரே சிறந்ததென்று காரணங் காட்டி நிறுவினார்.

32. மல்லல் வளம் - மிக்க வளம். அல் அமர் - இருளைப்போன்ற. அயில்வேல் - கூர்மையையுடைய வேல். குழவி - முருகக் கடவுள். அரு உருவாம் குணங்கள் மூன்றின் நல் உரு ஆதலின் - அருவத்தையே உருவாகப் பெற்ற குணங்கள் மூன்றின் நல்ல உருவம் ஆதலினால். (பி-ம்.) 'குணங்கண்

கொல்லயில்வேற் பசுங்குழவி திருவுருவு மருவுருவாம்
குணங்கண் மூன்றின்
நல்லுருவா தலினன்றே விவரகில காரணராய்
நவில்கின் றாரே.

(நேரிசை யாசிரியப்பா)

33. நவமணி குயின்ற நாஞ்சில்சூழ் கிடக்கும்
உவளகங் கண்ணுற் றுவாக்கட லிஃதெனப்
பருகுவா னமைந்த கருவிமா மழையும்
செங்கண்மால் களிறுஞ் சென்றன படிய
வெங்கண்வா ளுழவர் வேற்றுமை தெரியார்
வல்விலங் கிடுதலின் வல்விலங் கிதுவெனச்
செல்விலங் கிடவெதிர் சென்றனர் பற்றக்
காக பந்தரிற் கைந்நிமிர்த் தெழுந்து
பாகொடு முலாவிப் படர்தரு தோற்றம்
நெடுவேல் வழுதி நிகளம் பூட்டிக்
கொடுபோ தந்த கொண்டலை நிகர்க்கும்
சீர்கெழு கமலைத் திருநகர் புரக்கும்

மூன்று'. சிவபெருமானது வெண்ணிறம் சத்துவ குணத்திற்கும், உமாதேவியாரது நீல நிறம் தாமத குணத்திற்கும், முருகக்கடவுளது செந்நிறம் ரஜோ குணத்திற்கும் உரியனவாதலின் இங்ஙனம் கூறினர். நவில்கின்றார் - பயிலுகின்றார். முக்குணமுடைய மூர்த்திகளால் உலகத்தின் படைப்பு முதலியன நடைபெறுதலின் அம்முக்குணத்திற்கும் உருவம்போன்ற இவர்கள் அவற்றை நடாத்துவார் போன்றனர். தியாகேசர் சோமாஸ்கந்தமூர்த்தியாதலின் அம்பிகையையும் முருகக்கடவுளையும் உடன்கூறினார்.

33. (1-11.) அகழியின்கண் மேகத்திற்கும் யானைக்கும் வேறுபாடு தெரியாமல், யானைப்பாகர் செய்யும் செயல் கூறப்படும்.

நாஞ்சில் - மதில். உவளகம் - அகழ். உவாக்கடல் - நீர்நிறைந்த கடல். கருவி மா மழை - மின் முதலிய தொகுதிகளையுடைய கரிய மேகம். வாள் உழவர் - வீரர். யானைக்கும் மேகத்திற்கும் வேற்றுமை தெரியாமல் இரண்டுக்கும் விலங்கிட்டனர் (206). வல் விலங்கு இது என செல் விலங்கிட - வலிய மிருகமாகிய யானை இது என்று அறிந்து மேகமானது நீங்க. காகபந்தர் - காகங்கள் ஒருங்கே படர்ந்து பறந்துவரும் பரப்பு. படர்தரு தோற்றம் - வானத்தில் மேகம் செல்லும் காட்சி. வழுதி - உக்கிரகுமார பாண்டியன். நிகளம் - விலங்கு. கொடு போதந்த - கொண்டு வந்த.

(12.) புரக்குமென்றார் தியாகேசர் அரசராயிருந்தமைபற்றி.

கார்திரண் டன்ன கறைமிடற் றண்ணல்
மூவரென் றெண்ண நின் முதற்றெழில் பூண்டும்
ஏவலிற் செய்துமென் றெண்ணு ராகி
அடங்கா வகந்தைக் கறிவெலாம் வழங்கி
உடம்பு வேரு யுயிர்ப்பொறை சுமந்து
நாளு நாளு நேடினர் திரிந்தும்
காணு தொழிந்ததை நிற்க நாணு
தியாவரு மிறைஞ்ச விறுமாப் பெய்துபு
தேவரென் றிருக்குஞ் சிலர்பிறர் தவத்தினும்
மிகப்பெருந் தொண்டரொ டிகலிமற் றுன்னெடும்
பகைத்திறம் பூண்ட பதகனே யெனினும்
நின்றிருப் பாத நேர்வரக் கண்டு
பொன்றின னேனும் புகழ்பெற் றிருத்தலின்
இமையா முக்கணெந் தாய்க்கு
நமனுர் செய்த நற்றவம் பெரிதே.

(14-9.) மூவரென்றெண்ண - நின்னெடு சேர்த்து மும்மூர்த்திகளென்று எண்ணும்படி. நின் முதற்றெழிலென்றது, இறைவன்றெழிலாகிய சங்காரத் திற்கு முற்பட்ட சிருட்டியையும் திதியையும். அகந்தைக்கு அறிவெலாம் வழங்கி - அறிவின்றி அகங்காரத்தை யடைந்து. உடம்பு வேருய் - அதனல் வேறு வேறு உடம்பை எடுத்து; அன்னமும் பன்றியுமாகிய உடம்புகளை யெடுத்து; "யாதவ குலத்துநெடு மாதவன் மருப்புடைய வேனமிரு கத் துருவமா, வேதமொழி பெற்றவய ன்னேதிமமெ னப்பறவை வேடமு மெடுத் ததிலையோ, ஓதருணை வித்தகரை மூவரி லொருத்தரென வோதியிடு மற்பமதி யீர், சீதமதி வைத்தமுடி பாதமல ரைச்சிறிது தேடுத னினைத்தபரமே" (அருணைக்கலம். 6.) உயிர்ப்பொறை சுமந்து - உடம்புகளைச் சுமந்து; பல பிறவியெடுத்து. நேடினர் - இறைவனைத் தேடினவர்களாய்.

(20-21.) யாவரும் தம்மை வணங்குதலினுல் தாம் நின்னையொப்பவர் களென்று இறுமாப்பையடைந்து தேவராக இருக்கும் சிலர். சிலர் - பிரம விஷ்ணுக்களாகிய இருவர் (105.) "மூவரென் றேயெம் பிரானெடு மெண்ணிவிண் ணுண்டுமண்மேற், றேவரென் றேயிறு மாந்தென்ன பாவந் திரிதர்வரே" (திருவா. திருச்சதகம்.)

(22-7.) யமன் தண்டனையாகவேனும் நின் திருவடியின் தொடர்புடை யானுதலின் அவன் செய்த தவம் பெரிதென்பார். தொண்டர் - மார்க்கண் டேயர். நமனைப் பதகனென்றும் பொன்றினனென்றும் கூறுங்கால் ஒருமை யிற் கூறினவர், அவனது நற்றவத்தை வியக்குமிடத்து அவ்வியப்புணர்ச்சி யால் நமனுரென்று பன்மையாற் கூறினர். "மேலு மறிந்தில னுன்முகன்

(நேரிசை வெண்பா)

34. நற்கரும்பு முக்கட் கரும்பென்னு நங்கைமீர்
விற்கரும்பன் கைக்கரும்போ வேம்பென்னும்—சொற்கரும்பின்
வாமக் கரும்பு மனைக்கரும்பா மாரூரர்
காமக் கரும்புங் கரும்பு.

(கட்டளைக் கலித்துறை)

35. கரும்புற்ற செந்நெல் வயற்கமலேசர்கண் டார்க்குமச்சம்
தரும்புற்றி னிற்குடி கொண்டிருந் தாரது தானுமன்றி
விரும்புற்று மாசுணப் பூணணிந் தார்வெவ் விடமுமுண்டார்
சுரும்புற்ற கார்வரைத் தோகைபங் கான துணிவுகொண்டே.

மேற்சென்று கீழிடந்து, மாலு மறிந்திலன் மாலுற்ற தேவழி பாடுசெய்யும், பாலன் மிசைச்சென்று பாசம் விசிறி மறிந்தசிந்தைக், கால னறிந்தா னறிதற் கரியான் கழலடியே" (தே. திருநா.); "கொண்டசின மாதி குறையாதே தென்றிசைக்கோன், கண்ட விடத்துக் கழல்கட்டி" (திருவிடைமருதூருலா, 179) என்பன இங்கே நினைத்தற்குரியன.

34. செவிலித்தாய் கூற்று.

முதல் இரண்டடியும் தலைவிகூற்றைச் செவிலி கொண்டு கூறியது.

முக்கட் கரும்பே நல்ல கரும்பென்று கூறுவாள். இனிய பொருளாதலின் கரும்பென்றாள்; "கண்டங் கரியதாங் கண்மூன் றுடையதாம், அண்டத்தைப் போல வழகியதாம் - தொண்டர். உடலுருகத் தித்திக்கு மோங்கு புக ழொற்றிக், கடலருகே நிற்குங் கரும்பு" (பட்டினத்துப்பிள்ளையார் பாடல்.) விற்கரும்பன் கைக்கரும்போ வேம்பென்னும் - மன்மதனுடைய கையிலுள்ள வில்லாகிய கரும்பை வேம்பென்று கூறுவாள்; அதனை வெறுப்பாளென்றபடி (203.) விற்கரும்பனென்றது இடுகுறிமாத்திரையாய் நின்றது. சொல்லாகிய கரும்பினையுடைய இடப்பாகத்திலுள்ள கரும்புபோல் வாளாகிய உமாதேவி. மனைக்கரும்பு-இல்லக் கிழத்தி. ஆரூரரது காமத்தின் பொருட்டு அரும்பிய கரும்பு போல்வாளாகிய தலைவி. (பி - ம்.) 'ஆரூரா'

35. கரும்பைப்போன்ற நெல்லையுடைய வயல்; உற்ற: உவம உருபு; "கரும்பல்ல நெல்லென்ன" (பெரிய.), "நிலத்துக் கணியென்ப நெல்லுங் கரும்பும்" என்பவாதலின், கரும்புற்ற வயல், செந்நெல்வயலென்று கூட்டிப் பொருளுரைத்தலும் பொருந்தும். புற்றினிற் குடிகொண்டிருந்தார்: வன்மீகநாதராதலின் இங்ஙனம் கூறினர். மாசுணப்பூண் - பாம்பாகிய ஆபரணம். புற்றில் இருந்ததும் பாம்பை யணிந்ததும் விடமுண்டதும் ஒரு மயில் அருகிலிருக்கும் தைரியத்தினாலேயாம் என்றார். சுரும்புற்ற கார் -

(எழுசீர்ச்சந்த விருத்தம்)

36. கொண்டலை யலைத்தபல தண்டலை யுடுத்தழகு
கொண்டக மலைப்ப தியுளார்க்
கண்டபி னெனக்கிதழி தந்தன ரெனப்பசலை
கண்டுயிர் தளிர்த்த மடவாள்
அண்டரமு தொத்தவமு தந்தனை யிருட்கடுவி
தன்பர ருண்மிச்சில் கொலெனு
உண்டிடு முளத்திலவ ருண்குவரென் மிச்சிலென
உண்டதை மறுத்து மிழுமே.

(நேரிசை யாசிரியப்பா)

37. உமிழ்தேன் பிலிற்று மொள்ளிணர்க் கூந்தல்
அமிழ்துகு மழலை யம்மென் றீஞ்சொற்
சில்லரித் தடங்கண் மெல்லிய லொருத்தி

கூந்தல்; சுரும்பு - வண்டு. வரைத்தோகை - மலைமகள். பங்கு ஆன - ஒரு பாதியாக இருக்கும். மயிலின் முன் பாம்பு அடங்குமென்பதை நினைந்து இங்ஙனம் கூறினர்; "ஒப்பிலா மயூர நேர்வார்... கருதிமுன் பார்த்தும்" (திருவால. 62 : 11.)

36. (சந்தக் குழிப்பு.) தந்தன தனத்தனன தந்தன தனத்தனன தந்தன தனத்த தனனு.

தோழி கூற்று; செவிலிகூற்றுமாம்.

தலைவி காமமயக்கத்தாற் செய்யும் செயல்கள் கூறப்படும்.

தியாகப்பெருமானைக் கண்ட பிறகு அவரது பிரிவால் உண்டான பசலையை, தனது மயக்கத்தால் அவரளித்த கொன்றை மலராக எண்ணி மகிழ்வாள். கொண்டலை - மேகத்தை. அலைத்த - ஊடுருவிச் சென்று வருத்திய. தண்டலை - சோலைகள். இதழி - கொன்றைப்பூ; இது பொன்னிற முடையதாதலின் பசலைக்கு உவமையாயிற்று.

உணவை விடமெனக் கருதிப் பின் விடம் எம்பிரான் உண்டதாதலின் அதனை உண்ணத்தகுமென்று உண்டவள், 'என் நெஞ்சத்துள்ளே அவர் இருத்தலின் அவரும் இதனை உண்பர்; யான் உண்டது எச்சிற்படுதலின் அவர் உண்ணுதல் தகாது' என்று மீட்டும் உமிழ்ந்து விடுவாள். அண்டரமுது ஒத்த அமுதம் - தேவாமுதத்தை யொத்த உணவு. இருட்கடு-இருளைப் போன்ற நிறத்தையுடைய விடம். அன்பர் - தியாகேசர். "நெஞ்சத்தார் காத லவராக வெய்துண்டல், அஞ்சுதும் வேபாக் கறிந்து" (குறள், 1128) என்பது இங்கே ஒப்புநோக்கற்குரியது.

37. இதில் முதல் 20 அடிகளில் ஒரு தலைவிக்கும் தலைவனுக்கு மிடையே நிகழும் ஊடல் நிகழ்ச்சியைக் கூறுகின்றார்.

(1-3.) பிலிற்றும் - துளிக்கும். மழலையாகிய சொல். ஒருத்தி: எழுவாய்.

வரிசிலைத் தடக்கைக் குரிசின்மற் றொருவன்
பொன்னெடு மார்பிற் பொலன்கல னிமைப்பத்
தன்னுருத் தோற்றந் தரிக்கலள் வெகுண்டு
மாலா யினனென வணங்கின னிரத்தலிற்
றோலா மொழியை வாழியை பெரிதெனப்
புலந்தன ளெழுதலுங் கலங்கினன் வெரீஇக்
கண்மலர் சிவப்ப மெய்பசப் பெய்தலிற்
றானு மாலாந் தன்மையள் கொல்லெனத்
தேறினன் றாழ்ந்து சிலம்படி திருத்திப்
பஞ்சியிற் பொலிந்த குஞ்சிய னிரப்பக்
கூடின ளல்லள் கூடா ளல்லள்

(4-9.) தலைவி தலைவனது மார்பிலுள்ள ஆபரணத்தில் தன் உருவம் தோற்றக் கண்டு அதனை வேறொரு பெண்ணென்றெண்ணி ஊடினாள். அது கண்ட தலைவன் அவளை வணங்கி, நான் காமமயக்க முற்றேனென்னும் பொருள்பட "மாலாயினன்" என்றான். அதுகேட்ட தலைவி, அவன் தன் மார்பில், திருமாலைப்போல ஒரு பெண்ணை வைத்திருக்கின்றானென்று எண்ணி, "நீ கூறியது உண்மையே; நீ பொய்யே கூறாத இயல்பினை" என்று கூறிச் சினந்தாள்.

பொலன்கலன் - பொன்னாலாகிய ஆபரணம். தோற்றம் - தோற்றுதலை. தரிக்கலள் வெகுண்டு - பொறாளாகிச் சினந்து. மால் ஆயினன் என - நின் பால் மயக்கமுடையேனாயினேன் என்று கூற. (பி - ம்.) 'வணங்கினை யிரத்தலின்'. இரத்தலின் - தலைவன் தலைவியை இரத்தலினால். தோலாமொழியை - தோல்வியுறாத மொழியை உடையை; உண்மையான மொழியை உடையாய். மாலாயினனென்பதற்குத் திருமாலாயினேனென்னும் பொருளை உட்கொண்டு இங்ஙனம் கூறினாள். வாழியை பெரிது : குறிப்புப்பொருளது; "வானோர் பெருமிதம் வாழியே" (தக்க. 562) என்புழிப்போல. புலந்தனள் - புலவி கொண்டாளாகி.

(10-13.) கண்மலர் கோபத்தாற் சிவந்தது. மெய் தலைவனது பிரிவினாற் பசந்தது. கண்சிவப்பும் மெய்யின் பசப்பும் அவளும் திருமாலாயினளோ என்னும் ஐயத்தை உண்டாக்கின. சிலம்படி திருத்தி - அடி வருடி. பஞ்சியிற் பொலிந்த குஞ்சியன் - அவளடியில் வீழ்ந்து வணங்குதலின் அவ்வடியிற் பூசிய செம்பஞ்சுக்குழம்பு பட்டுப் பொலிவுபெற்ற மயிரையுடையவனாகி. இரப்ப - பின்னும் இரந்து நிற்ப.

கைம்மிகு சீற்றமுங் காதலு மலைப்ப
வெள்ளப் புணர்ச்சியின் வேட்கையுள் ளடக்கி
உள்ளப் புணர்ச்சிய ளூடின ணிற்பது
தாதவிழ் தெரியற் சாக்கியர் பெருமான்
காதலுட் கிடப்பக் கல்லெறிந் தற்றே
இத்திற மகளி ரிளைஞரோ டாடும்
நித்தில மாட நீண்மறு குடுத்த
மைம்மா முகிறவழ் மணிமதிற் கமலைப்
பெம்மா னருமைப் பெருமா ளாயினும்
ஊனுண் வாழ்க்கைக் கானவர் குருசில்
செஞ்சிலை சுமந்த கருமுகி லேய்ப்ப
உண்டுமிழ் தீநீ ருவந்தன ராடியும்
விருப்படிக் கொண்ட மிச்சிலூன் மிசைந்தும்
செருப்படிக் கடிகள் செம்மாந் திருந்தும்

(14-7.) புணர்ச்சி - மெய்யுறு புணர்ச்சி. வெள்ளம்போன்ற வேட்கையை. உள்ளப் புணர்ச்சி - மனம் ஒத்து நிற்றல். சீற்றம் அலைத்தலின் மெய்யுறு புணர்ச்சியை ஒழிந்தாள்; காதல் அலைத்தலினால் உள்ளப் புணர்ச்சியை உடையளாயினாள்.

(17-9.) சாக்கியர் பெருமான் - சாக்கிய நாயனார். காதல் உட்கிடப்ப - சிவபெருமானிடத்து மெய்யன்பு உள்ளத்துள்ளே இருப்ப. கல் எறிந்தற்று - புறத்தே அன்பிலர் போல் அவர் கல்லை எறிந்தாற் போன்றது. நிற்பது கல்லெறிந்தற்றென இயைக்க. உள்ளத்துள்ளே வேட்கையும் புறத்தே சினக் குறிப்பும் உடைமைக்கு இவ்வுவமை கூறினார்.

(21-3.) மைம்மா முகில் - கரிய பெரிய மேகங்கள். (பி - ம்.) 'தவழு மணிமதில்'. அருமைப் பெருமாள்: தியாகேசர் திருநாமம்; "வீறுதியாகப் பெருமாள் வீதிவிடங்கப்பெருமாள், கூறுமருமைப்பெருமாள்" (திருவாரூர்க் கோவை, காப்பு.)

(24-8.) கண்ணப்பருக்கு எளியரானமை கூறுவார். (பி-ம்.) 'ஊனூண் வாழ்க்கை'. கானவர் குருசில் - கண்ணப்ப நாயனார். செஞ்சிலையாலும் கரிய நிறத்தாலும் நீரை உண்டு உமிழ்வதாலும் மேகம் அவருக்கு உவமையாயிற்று. சிலை - வில். விருப்பு அடிக்கொண்ட மிச்சில் ஊன் - அன்பை அடிப்படையாகக் கொண்ட மிச்சிலாகிய ஊன். அடிகள் - ஸ்வாமியான நீர். செம்மாந்து - இறுமாந்து.

தொல்புகழ் விசயன் வில்லடி பொறுத்தும்
அருந்தமிழ் வழுதி பிரம்படிக் குவந்தும்
நள்ளிருள் யாமத்து நாவலர் பெருமான்
தள்ளாக் காத றணித்தற் கம்ம
பரவை வாய்தலிற் பதமலர் சேப்ப
ஒருகா லல்ல விருகா னடந்தும்
எளியரி னெளிய ராயினர்
அளியர் போலு மன்பர்க டமக்கே.

(நேரிசை வெண்பா)

38. தம்மேனி வெண்பொடியாற் றண்ணளியா லாரூரர்
செம்மேனி கங்கைத் திருநதியே - அம்மேனி
மானே யமுனையந்த வாணிநதி யுங்குமரன்
தானே குடைவேந் தனித்து.

(கட்டளைக் கலித்துறை)

39. தன்னெக்குஞ் செல்வக் கமலைப் பிரான்செஞ் சடாடவிமற்
றென்னெக்கு மென்னி னெரியொக்குங் கொன்றை யெரியிலிட்ட

(29-36,) விசயன் - அருச்சுனன். நாவலர் பெருமான் - சுந்தர மூர்த்தி நாயனர். காதல் - பரவைநாச்சியாரிடத்துக் கொண்ட காதல். சேப்ப - சிவப்ப. அளியர் - இரங்கும் இயல்பினர்.

அருமைப் பெருமாளாயினும் (23) அன்பர்களுக்கு எளியரென்க.

38. தியாகேசப் பெருமானும் உமாதேவியாரும் முருகவேளும் சேர்ந் துள்ள காட்சி திரிவேணி சங்கமத்தைப் போன்றுள்ளதென்பர்.

வெண்பொடி - திருநீறு. தண் அளியால் - குளிர்ந்த திருவருளால். செம்மேனியாயினும் வெண்பொடியால் வெண்ணிற முடையதாகத் தோற்றி யது. வெண்மையும் தண்மையும் கங்கைக்குரியன (319.) அம்மேனி மானே யமுனை - அழகிய திருமேனியையுடைய மானைப்போன்ற உமாதேவி யமுனையை ஒப்பாள்; நிறத்தால் நீலமாதலின் ஒப்புக் கூறினர். வாணிநதி குமரன் - செய்ய நிறமுடைய முருகவேளே அந்நிறமுள்ள வாணிநதியைப் போல்வான்; " செய்யன் " (முருகு. 206) தான், ஏ : அசைநிலைகள். இங் ஙனம் மூன்று நதியும் சேர்ந்த திரிவேணி சங்கமமாக இருத்தலின் தனித்துக் குடைவேம்; குடைவேம் - ஆடுவேம். மூவரையும் ஒருங்கே தியானிப்பே மென்பது கருத்து. திரிவேணி சங்கமம் : 320.

39. சடாடவி - சடைத்தொகுதியாகிய காடு. அது நெருப்பை ஒக்கும்; "எரிமருளவிர்சடை" (புறநா. 56 : 1.) அச்சடையில் கண்ணியாக அணிந்த

பொன்னொக்கும் வண்டுகரியொக்குங் கங்கையப்பொன்செய்விக்கும்
மின்னொக்கும் பொன்செய் கிழக்கொல்ல னொக்குமவ் வெண்பிறையே.

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

40. வெண்ணிலவு கொழித்தெறிக்குஞ் செஞ்சடைமோ லியர்வீதி
விடங்க ராரூர்க்
கண்ணுதல்பொற் புயவரைசேர் தனவரைக ளிரண்டவற்றுட்
கனக மேரு
அண்ணல்புய வரைக்குடைந்து குழைந்துதலை வணங்கிடுநம்
அன்னை பார
வண்ணமுலைத் தடவரையவ் வரைகுழையப் பொருவதல்லால்
வணங்கி டாதே.

(நேரிசையாசிரியப்பா)

41. வண்டுகூட் டுண்ண நுண்டுளி பிலிற்றித்
தண்டே னுறைக்குந் தடமலர்ப் பொதும்பரின்

கொன்றைமலர் தீயில் ஆபரணம் செய்யும்பொருட்டு வைத்த பொன்னை ஒக்கும். அக்கொன்றையைச் சுற்றிய வண்டுகள் நெருப்புக்கருகிலுள்ள கரியை ஒக்கும். அருகிலுள்ள கங்கை ஆபரணத்தைச் செய்வித்தற்குப் பக்கத்தில் காத்திருக்கும் பெண்ணை ஒப்பாள். பொன் - பொன்னணி; ஆகுபெயர். மின் - பெண். பிறை வெண்ணிறத்தாலும் வளைந்திருத்தலாலும் நரையும் கூனும் உடைய கிழத்தட்டானை ஒத்தது; 334, 462.

40. சிவபெருமானுக்குரிய தனவரைகள் இரண்டு. அவற்றுள் ஒன்று அவருடைய தோளால் குழையும்; மற்றொன்று அவர் தோளைக் குழைவிக்கும்.

செஞ்சடை மோலியர் - சிவந்த சடையையே முடியாக உடையவர். புயமாகிய மலையிற் சேர்கின்ற. தனவரை - பொன்னாகிய மலை, ஸ்தனமாகிய மலை; சிலேடை. மேரு: எழுவாய். உடைந்து - தோற்று. வில்லானமை பற்றிக் குழைந்து தலைவணங்கிடுமென்றார். அங்ஙனம் வளைந்தமைக்கு, அவர் புயவரைக்குத் தோற்று வணங்கியதாக வேறொரு காரணங் கற்பித்தார் (310, 672.) அவ்வரை - அந்தத் தோளாகிய மலை. அம்பிகையின் தனத்தால் அவர் தோள் குழைந்தது; இது காஞ்சியில் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சி.

41. இதில், முதல் 22 அடிகளில் சோலையில் நிகழும் காட்சியொன்றை வருணிப்பர்.

(1-2.) கூட்டுண்ண - கொள்ளையிட. உறைக்கும் - துளிக்கும். பொதும்பர் - மரச்செறிவு.

விழுக்குலை தெறிப்ப விட்புலத் தவர்க்குப்
பழுக்காய் தூக்கும் பச்சிளங் கமுகிற்
செடிபடு முல்லைக் கொடிபடர்ந் தேறித்
தலைவிரித் தன்ன கிளைதொறும் பணைத்து
மறிந்துகீழ் விழுந்தந் நறுந்துணர்க் கொடிகள்
நாற்றிசைப் புறத்து நான்றன மடிந்து
தாற்றிளங் கதலித் தண்டினிற் படரவப்
பைங்குலைக் கமுகிற் படர்சிறை விரித்தொரு
கண்செய் கூந்தற் களிமயி னடிப்ப
நெடுந்தாண் மந்திகள் குடங்கையிற் றூக்கி
முட்புறக் கனிக டாக்கக் கொட்புறும்
வானர மொன்று வருக்கைத் தீங்கனி
தானெடுத் தேந்துபு தலைமேற் கொண்டு
மந்திக டொடர மருண்டுமற் றந்தப்
பைந்துணர்க் கொடியிற் படர்தரு தோற்றம்
வடஞ்சூழ்ந்து கிடந்த நெடும்பெருங் கம்பத்
தணங்கனு ளொருத்தி யாடின ணிற்பப்

(3-5.) தெறிப்ப - தெறிக்கும்படி. விட்புலத்தவர்க்கு - தேவர்க்கு. பழுக்காய் - பாக்கு. செடிபடு - செடியைப்போலப் பரவி வளர்ந்த.

(6-9.) (பி - ம்.) 'தலைவிரித் தென்னக்'. தலைவிரித்தாற் போன்ற கிளை. கிளையென்றது கமுகமட்டையை. பணைத்து - பருத்து. மறிந்து - மடங்கி. கீழே விழுந்து. (பி - ம்.) 'கீழ்விழுந்தநறுந்'. நான்றன மடிந்து-தொங்கின வாகி வளைந்து. தாறு இளங்கதலித்தண்டினில் - குலையையுடைய இள வாழைமரத்தில். வாழைமரத்தையே தண்டென்றார்; "தண்டித் தண்டிற் றுய்ச்செல் வாரும்" (பரி. 10 : 100.)

(10-11.) சிறை - சிறகு. கண்செய் கூந்தல் - கண்களையுடைய தோகையைப் பெற்ற.

(12-7.) மந்திகள் - பெண்குரங்குகள். குடங்கை - உள்ளங்கை. முட்புறக்கனிகள் - பலாப்பழங்களை. கொட்புறும் - சுழன்று வரும். வருக்கைத் தீங்கனி - பலாப்பழத்தை. அந்தப்பைந்துணர்க்கொடியில் - கமுகமரத்தி லிருந்து தாழ்ந்து வாழைமரத்தின்மேற் படர்ந்த முல்லைக்கொடியில்.

(18-22.) வடம் - கயிறு. கம்பம் - தூண். பணை - பறை. கழைக் கூத்தன் - மூங்கிலின்மேல் ஏறி ஆடும் கூத்தாடி.

கமுகமரத்திற்கு நீண்ட கம்பமும், வாழைமரத்திற்குச் சூழ அடிக்கப் பட்ட முளைகளும், இடையே படர்ந்த முல்லைக்கொடிக்கு, முளைக்கும் தூணுக்கும் கட்டப்பட்ட வடமும், கமுகின்மேல் ஆடும் மயிலுக்குக் கம்பத்

பெரும்பணை தாங்கி மருங்கினர் கொட்டக்
குடந்தலைக் கொண்டொரு கூன்கழைக் கூத்தன்
வடந்தனி நடக்கும் வண்ணம தேய்க்கும்
பூம்பணை மருதத் தீம்புனற் கமலைத்
திருநகர் புரக்குங் கருணையங் கடவுள்
அன்பெனு மந்தரத் தாசைநாண் பிணித்து
வண்டுழாய் முகுந்தன் மதித்தனன் வருந்த
அருட்பெருங் கடலிற் றோன்றி விருப்பொடும்
இந்திரன் வேண்ட வும்பர்நாட் டெய்தி
அந்தமி றிருவொடு மரசவற் குதவி
ஒருகோ லோச்சி யிருநிலம் புரப்பான்
திசைதிசை யுருட்டுந் திகிரியன் சென்ற
முசுகுந் தனுக்கு முன்னின் றாங்குப்
பொன்னுல கிழிந்து புடவியிற் றோன்றி
மன்னுயிர்க் கின்னருள் வழங்குதும் யாமென
மேவர வழங்குமான் மன்ற
யாவரு நமர்கா ளிறைஞ்சுமின் னீரே.

தின்மேல் நடிக்கும் பெண்ணும், பலாப் பழங்களைக் கையிலெடுத்துத் தாக்கும் மந்திகளுக்குப் பறையடிப்போரும், தலையிற் பலாப்பழத்தைக் கொண்டு முல்லைக் கொடியின்மேல் நடந்து செல்லும் வானரத்திற்குக் குடத்தைத் தலையிற் கொண்டு வடத்தின்மேல் நடக்கும் கழைக்கூத்தனும் உவமைகள். இந்நூலில் 656 - ஆம் செய்யுளிலும் இத்தகைய காட்சி யொன்று கூறப்படும்.

(23-4) பணை - வயல். கடவுள் : எழுவாய்.

(25-36) திருமாலினிடத்திலிருந்து தியாகேசர் இத்தலத்திற்கு எழுந்தருளிய வரலாறு கூறப்படும்.

அன்பாகிய மந்தரமலையில் ஆசையாகிய கயிற்றைக் கட்டித் திருமால் கடைந்து வருந்த அருளாகிய பெருங்கடலில் அமுதம்போலத் தோன்றினார். இந்திரன் வேண்டுகோளால் தியாகப்பெருமான் தெய்வலோகம் சென்றார். அங்கிருந்து அவனால் தரப்பெற்று முசுகுந்தனுக்கு அருள் புரியப் பூவுலகத்துக்கு எழுந்தருளினார்.

மதித்தனன் - கடைந்தனனாகி. உம்பர்நாடு - தேவலோகம். திகிரியன் - சக்கரவர்த்தியாய். மேவர - விரும்ப. கடவுள் (24) வழங்கும் ; ஆல் : அசை.

இங்கே கூறப்பட்ட செய்தியை, “பெருங்கண்ணன், செய்யுங் கருத்து முடித்த திருவுருவாய், உய்யுஞ் சுரரரசுக் கோரரசாய் - எய்தியவண், பண்டு பணிப்பப் பணிந்து முசுகுந்தன், கொண்டு வரக்கமலை கோயிலா-ஒண்டொடிக்கை, மானுமொரு செவ்வேளு மானுமழு வுந்தரித்த, தானுமொரு சிங்காதனத்திருந்தோன்” (திருவாரூருலா) என்பதனாலும், திருவாரூர்ப் புராணம், கந்தபுராணம் முதலியவற்றாலும் அறியலாகும்.

வைத்தீசுவரன் கோயில்
முத்துக்குமாரசுவாமி பிள்ளைத்தமிழ்

விநாயகக் கடவுள் துதி

(ஆசிரிய விருத்தம்)

1. பொன்பூத்த குடுமிப் பொலங்குவட் டிமவான்
பொருப்பிற் பிறந்துதவளப்
பொழிநிலவு தவழுமுழு வெள்ளிவே தண்டத்தொர்
போர்க்களிற் றைப்புணர்ந்து
தென்பூத்த பாட்டளி துதைந்தபைங் கூந்தற்
செழும்பிடி பயந்தளித்த
சிறுகட் பெருஞ்செவிக் குஞ்சரக் கன்றினிரு
செஞ்சரணை யஞ்சலிப்பாம்

குறிப்பு :—இந்நூலின் பெயர் முத்தையன் பிள்ளைத்தமிழ், புள்ளிருக்கு வேளூர்ச் சேனைபதிப் பெருமாள் பிள்ளைத்தமிழ், புள்ளிருக்கு வேளூர்க் குமாரதேவர் பிள்ளைக்கவி எனவும் ஏட்டுப்பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது.

1. (அடி, 1.) இமவான் பொருப்பு - இமயமலை. இமயமலை பொன்னிறமுடையதாதலின், 'பொன்பூத்த குடுமிப் பொலங்குவடு' என்றார்; "பொற்கோட் டிமயம்" (புறநா. 2 : 24); "பனிமாலிமயப், பொருப்பகஞ் சேர்ந்தபொல் லாக்கருங் காக்கையும் பொன்னிறமா, யிருக்குமென் றிவ்வாறுரைக்குமன் றோவிவ் விருநிலமே" (யா. கா. 3) வெள்ளிவேதண்டம் - கைலைமலை. களிறு : சிவபெருமான்.

(2) அளி - வண்டு. பிடி : உமாதேவியார். குஞ்சரக்கன்று - விநாயகக் கடவுள்.

(1-2.) யானைக்குரிய இடம் மலைகள்; இமயமலையிற் பிறந்து கயிலையிலுள்ள களிற்றைப் புணர்ந்து ஒருபிடி பெற்ற குஞ்சரக்கன்று (198, 512.) மந்தர மலையிலுள்ள சித்திரசாலையில் எழுதப்பட்டிருந்த சிவப்பிரணவம்

$ 1871—4

மின்பூத்த சிற்றிடைப் பேரமர்க் கட்கடவுள்
வேழங் கடம்படுபடா
வெம்முலைக் கோடுகொண் டுழுதுழு துழக்கமுகை
விண்டுதண் டேன்றுளிக்கும்
கொன்பூத்த தெரியற் கடம்பணி தடம்புயக்
குருசிலைப் பொருசிலைக்கைக்
குமரனைக் கந்தபுரி முருகனைப் பரவுமென்
கொழிதமிழ்க் கவிதழையவே. (1)

1. காப்புப் பருவம்

திருமால்

2. பூமேவு கற்பகப் பொங்கரிற் செங்கட்
புலோமசை வளர்த்தகும்பப்

சத்திப் பிரணவமென்னும் மந்திரங்கள் முறையே ஆண்யானை பெண்யானைகளின் வடிவமாகத் தோன்ற அவற்றைக் கண்டு சிவபெருமானும் உமாதேவியாரும் அவ்வடிவங் கொண்டுசேர்ந்து, தேவர் முதலியோரது துன்பத்தைப் போக்குதற்பொருட்டு விநாயகக் கடவுளை ஈன்றனரென்னும் வரலாறு தோன்ற இங்ஙனம் கூறினர். இச்சரிதம் காஞ்சிப்புராணம், வலம்புரி விநாயகப் படலத்தால் அறியப்படும்.

(3) கடவுள் வேழம் – தெய்வயானையம்மை. கடம் – குடம். படா – சாயாத. கோடு – யானைத்தந்தம்.

(4) கொன் – பெருமை. கடப்பமரம் மாலையாகப் பூப்பதாதலின், ‘ தெரியற் கடம்பு ’ என்றார்; “ துறுநீர்க் கடம்பின் றுணையார் கோதை ” (சிறுபாண். 69); இது முதலுக்கு ஏற்ற அடை. கடம்பு – கடப்பமலர்; இது முருகக்கடவுளுக்குரியது; ஆகுபெயர். பொரு சிலைக்கை: முருகக்கடவுளுக்கு வில்லும் உண்டு; “ அவுணர் முதறடிந்ததனி வில்லியை ” (352) “ பொறிவரிச் சாபமும் ” (பரி. 5 : 65); “ ஒருகை தனது வலக்குறங்கினணங்கைத் தழுவி யுகளமுலை, மருவ வபய மொன்றுக வளர்தோல் வாள்சூ லங்குலிசம், பொருவேல் வாள்வில் கதைபுள்ளம் புயங்கோல் பத்துங் கரம்பத்தின், இருவு மாறு முகத்தேவ சேனு பதிசீ ரிழைப்போரும் ” (தணிகைப். அகத்தியனருள்பெறு. 66.) கந்தபுரி: இத்தலத்தின் பெயர். கொழிதமிழ் : 196, 385-7.

(முடிபு.) தமிழ்க்கவி தழையக் குஞ்சரக்கன்றின் செஞ்சரணை யஞ்சலிப்பாம்.

2. (அடி, 1.) பொங்கர் – சோலை. புலோமசை – இந்திராணி. புலோமசை வளர்த்த யானை : தெய்வயானை யம்மை (6.) கும்பம்போன்ற நகில்.

புணர்முலைக் களியானை விளையாடு பன்னிரு
பொருப்பனை விருப்பனைத்தும்
கோமேவு சாரற் குறச்சிறுமி மேல்வைத்த
குழகனைக் கழகந்தொறும்
கொத்துமுத் தமிழ்மொய்த்த கந்தபுரி முத்துக்
குமாரனைத் தனிபுரக்க
தேமேவு கடவுட் பொலங்கிரி திசைக்கரிகள்
திகிரிகிரி குலகிரியொடும்
திரியத் திரித்துமத் தெறியத் தடங்கடற்
றெண்டிரை முகட்டுதித்த
பாமேவு மதுரம் பழுத்தமுத மொழுகும்
பசுங்குதலை மழலையஞ்சொற்
பங்கயச் செல்வியிரு கொங்கைக் குவட்டுவளர்
பச்சைப் பசுங்கொண்டலே. (2)

வைத்தியநாதர்

(சந்த விருத்தம்)

3. ஒருபு றத்துமர கதமி மைப்பவொளிர்
மாமேரு மற்றொரு மேருவைச் சாய்த்தென

பொருப்பு - மலைபோன்ற தோள். தேவியாரை யானையென்றதற்கேற்பத் தோள்களைப் பொருப்பென்றார்.

(2.) குறச் சிறுமி - வள்ளி நாயகியார். குழகன் - இளமைப்பருவ முடையவன். கழகம் - கல்வி பயிலுமிடம். கொத்து முத்தமிழ் - முத்தமிழ் நூல்களின் தொகுதி ; " முத்தமிழ்க் கொத்தியல் வல்ல, மற்றுள சங்கத் தவ ரும் " (திருவால. 15 : 5.) கொத்து முத்தமிழ் மொய்த்த கந்தபுரி : 390-94, 435-7. முத்துக்குமாரன் : இத்தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள முருகக்கட வுளின் திருநாமம்.

(3.) தே மேவு-தெய்வங்கள் விரும்பிய. கடவுட்பொலங்கிரி-மேருமலை. திசைக்கரி - திக்குயானைகள். (பி - ம்.) ' திசைக்கிரிகள் '. திகிரிகிரி - சக் கரவாளகிரி. குலகிரி - குலாசலங்கள். மத்து - மேருவாகிய மத்து (6.)

(4.) பங்கயச் செல்வி - திருமகள். குவடு - மலை. வளர் - துயிலும். பச்சைப் பசுங்கொண்டல்-திருமால் (3). கொண்டலென்று திருமாலைக் கூறி யதற்கேற்ப நகில்களைக் குவடென்றார்.

(முடிபு.) பசுங்கொண்டல் முத்துக்குமாரனைத் தனி புரக்க.

3. (சந்தக்குழிப்பு) தனன தத்ததன தனன தத்ததன தானன தத்தன தானனத் தாத்தன.

உலக ளக்கநிமிர் வடபொ ருப்பையொரு
　　தோளால்வ ளைத்தபி ணுகியைத் தீக்கனல்
உமிழு முக்குடுமி யயிறி ரித்துவரு
　　வாய்வாண்ம முப்படை வீரனைப் பார்த்தனொ
டுடலு மற்றொழிலி னறவி ளைத்துமெதிர்
　　ஓடாது டற்றுகி ராதனைக் கூக்குரல்
விரிக டற்புடவி முழுது ணச்சமையும்
　　ஓர்காளை கட்டுப்ர தாபனைக் கார்க்கடு
விடமெ டுத்தரிய திருமி டற்றிலிடு
　　காமாரி யைக்கவு மாரியைப் போற்றிரு
விழிமு னிற்கும்வடி வழகு டைக்கடவுண்
　　மாமோகி னிக்கும ணாளனைச் சூக்கும
வெளியி னிற்பரம நடந விற்றுதிறல்
　　வேளூர்வ யித்திய நாதனைப் போற்றுதும்
குரவு செச்சையொடு நறவு யிர்ப்பவிரி
　　தேனாறு வட்டெழு மார்பனைப் பேய்த்திரள்
குரவை யிட்டவுணர் தடிசு வைத்திடவொர்
　　கூர்வேல்வி டுத்தகு மாரனைப் பார்ப்பதி

(அடி, 1.) மரகதம் - அம்பிகைபாகத்தின் ஒளி. மாமேரு - சிவபெருமான். வடபொருப்பு - மேருமலை. பிணுகி - சிவபெருமான்; பிணுகம் அவருடைய வில். முக்குடுமி அயில் - சூலம். வாய்வாள் - வாய்த்த கூர்மையையுடைய; வாள் - கூர்மை. பார்த்தன் - அருச்சுனன். உடலும் - போர்செய்த. மல் - மற்போர். அற இளைத்தும் - மிக இளைத்தும். கிராதன் - வேடவடிவங் கொண்டவன்; இதன் விரிவு வி. பா. அருச்சுனன் தவநிலைச் சருக்கத்தால் அறியப்படும்.

(2.) உண்ணும் பொருட்டுச் சமைந்த. ஓர் காளையென்றது திருமாலாகிய விடையை. ப்ரதாபம் - வீரத்தாலுண்டாகிய புகழ். கார்க்கடுவிடம் - கரிய நிறமுள்ள கடுமையாகிய விடத்தை. காமாரி - காமனுக்குப் பகைவன். கவுமாரி - உமாதேவியார். மோகினி - திருமாலின் அவதாரமாகிய மோகினி. மணாளன் - மணவாளனென்பதன் மரூஉ. சூக்கும வெளி - சூக்கும ஆகாசம். வேளூர்: இத்தலத்தின் பெயர்.

(3.) குரவு - குராமலர். செச்சை - வெட்சிமலர். குரவை - குரவைக் கூத்து. தடி - மாமிசம். உரும் உக - இடியும் கெடும்படி. குளிறு - முழங்குகின்ற. காலாயுதம்-கோழிச்சேவல். உருக-உருகா நிற்ப. வெற்பவர்தம்மான்-வள்ளிநாயகியார். மற்பொரு தோளென்றது தழுவும் செயலைக் குறித்தபடி.

குமர னைச்சமரி லுருமு கக்குளிறு
காலாயு தக்கொடி யாளனைக் கோட்டிய
குறுந கைக்குமன முருக வெற்பவர்த
மானோடு மற்பொரு தோளனைத் தாக்கிய
திரண்ம ருப்பினமர் பொருத னிக்கடவுண்
மால்யானை யைப்புணர் காளையைச் சாற்றிய
செழும றைப்பொருளி னுரைவி ரித்துமெனும்
வேதாமு டித்தலை மோதுகைக் காய்ப்பொடு
திருவ டித்துணையென் முடிப தித்தவடு
ஆருத மெய்ப்புக ழாளியைப் பூட்டிய
சிறைவி டுத்தமரர் குறைமு டித்துதவு
சேனாப திப்பெரு மாடனைக் காக்கவே. (3)

தையனாயகி யம்மை

(வேறு)

4. குழைய டர்ந்துவடி கணைது ரந்துசெறி
குமிழ்ம றிந்தவிழி நவ்வியைக் கோட்டொடு
குவடெ றிந்தமுத கலசம் வென்றதட
முலைசு மந்தமலை வல்லியைச் சேற்றோளிர்

(4.) மருப்பு : நகில். கடவுள்மால்யானை - தெய்வயானை யம்மை. காளை - பதினாறு பிராயமுடையவன் (தக்க. 5, உரை). யானையைப்புணர் காளையென்றது ஒரு நயம். விரித்தும்-விரிப்போம். வேதா-பிரமதேவனது. கைக்காய்ப்பு-கையில் உள்ள வடு. திருவடித் துணை-இரண்டு திருவடிகளை. (பி-ம்.) 'திருவடித்துணையின்'. என் தலையில் திருவடிகளை வைத்தமையால் உண்டான வடு ; " தழுவுமையான் முன்னுந் தமிழிறையாற் பின்னும், தொழுமிறையான் மேலுஞ் சுவடு-கெழுமுவகீழ், இன்றோ லெனுங்குறைபோ மென்மனஞ்சேர் வாட்போக்கி, அன்றோ லமர்ந்தா யடி " (வாட்போக்கிக் கலம்பகம்) என்பது இங்கே நினைத்தற்குரியது. சிறை - சூரபன்மா அமைத்த சிறை. சேனாபதிப் பெருமாள் : 378 - 79, 449.

(முடிபு.) சேனாபதிப் பெருமாடனைக்காக்க, வைத்தியநாதனைப் போற்றுதும்.

4. (சந்தக்குழிப்பு.) தனன தந்ததன தனன தந்ததன தனன தந்ததன தய்யனத் தாத்தன.

(அடி, 1.) வடிகணை - வடிக்கப்பட்ட அம்பு. குமிழ் : மூக்கு ; குழை... ...விழி ; " குழைபொருது நீண்டு குமிழ்மேன் மறியா...கருநெடுங்கண்

குமுதம் விண்டசுவை யமுத முண்டினிய
    கொழுநர் கொஞ்சுசிறு கிள்ளையைத் தாட்டுணை
குறுகு தொண்டர்பிழை யறம றந்துபிறர்
    குணமி கழ்ந்ததக வில்லியைச் சேட்செலும்

எழுபெ ரும்புவன முழுதொ ருங்குதவும்
    இறைவி யென்றுமறை கையெடுத் தார்க்கவும்
இடைநு டங்குமட நடையி ளங்குமரி
    எனவி ருந்தகன கள்வியைப் பூத்தவென்
இதய புண்டரிக மலரி லெந்தையொடும்
    இனித மர்ந்தவொரு செல்வியைப் பாற்றெுகும்
இருவர் கண்கள்கது வரிய செஞ்சுடரின்
    இடம ருங்குடைய தையலைப் போற்றுதும்

முழுது ணர்ந்துமுணர் வரிய தொன்றையொரு
    மொழியின் விண்டசிறு பிள்ளையைச் சூர்ப்பெயர்
முதுப ழம்பகையை யறவெ றிந்தவுணர்
    முதற டிந்ததனி வில்லியைப் பாட்டளி
முரல விண்டதரு நிழறெ ழும்புகுடி
    புகவ ழங்குகொடை வள்ளலைப் போற்றடி
முடியு மின்றிவெறு வெளிக டந்துமறை
    முடிவி னின்றுநிறை செல்வனைக் காத்தொறும்

போலுங் கயல்'' (தண்டி. சூ. 31, மேற்.) நவ்வி-மான்போன்றவளை. கோடு - யானைத் தந்தம். குவடு - மலை. சேற்றெுளிர் குமுதம், ''தூம்புடை நெடுங்கை வேழம் '' (சீவக. 232) என்றது போன்றது ; சேற்றெுளிர் : குமுதமென்ற தற்கு ஏற்ற அடை ; குமுதம் : கீழுதடு. பிறர் - தொண்டரல்லாதவரது. தக வில்லி - நடுநிலை பிறழ்ந்தவள்.

(2.) பால் தொகும் - பக்கத்திலுள்ள. இருவர் - திருமாலும் பிரமதேவரும். செஞ்சுடர்-சிவபெருமான். தையல் : இத்தலத்து அம்பிகையின் திருநாமம் ; பாலாம்பிகை யென்று வடமொழியில் வழங்கும்.

(3.) ஒன்றை - பிரணவப்பொருளை. விண்ட - சிவபெருமானுக்குச் சொன்ன. அவுணர் முதல் - அசுரர் குலத்தை. தரு நிழலில். தொழும்பு - அடியவரான தேவர்கள் ; ஆகுபெயர். அடியும் முடியும் இன்றி. கா - சோலை.

மழலை வண்டுதட மலர்கு டைந்துபுது
மதுவ ருந்திநறு மல்லிகைச் சேக்கையின்
வடிப சுந்தமிழி னிசைப யின்றபெடை
யொடுது யின்றினிய செவ்வழிப் பாட்டினை
வருவி பஞ்சிபயி றரும தங்கர்தெரு
மரமு ரன்றுநெடு வைகறைப் போய்ச்செழு
மலரி லஞ்சிதொறு முலவு கந்தபுரி
மருவு கந்தனையெ மையனைக் காக்கவே. (4)

கற்பக விநாயகக் கடவுள்

(வேறு)

5. கடாமுமிழ் கைக்கதக் கிம்புரிக் கோட்டொரு
கராசல மிட்டமெய்க் கஞ்சுகிக் கேற்பவொர்
படாமணி மத்தகத் தந்தியைத் தீர்த்தர்கள்
பராவரு கற்பகக் கன்றினைப் போற்றுதும்
வடாதுபொ ருப்பினிற் றுன்றுபுத் தேட்கெதிர்
மனேலய முற்றமெய்ப் பண்பினைக் காட்டிய
சடானன னைத்தலைச் சங்கம்வைத் தாற்றிய
சடாயுபு ரத்தருட் கந்தனைக் காக்கவே. (5)

(4.) தமிழினிசை பயின்ற பெடை: "வண்டு தமிழ்ப்பாட்டிசைக்குந் தாமரையே" (கம்ப. பம்பைப். 29.) செவ்வழி - மாலைக்காலத்துக்குரிய பண். விபஞ்சி - வீணை. மதங்கர் - பாணர். இலஞ்சி - குளம்.

(முடிபு.) எம் ஐயனைக் காக்கத் தையலைப் போற்றுதும்.

5. (சந்தக்குழிப்பு.) தனைதன தத்தனத் தந்தனத் தாத்தன.

(அடி, 1.) யானைப்போர்வையை அணிந்த சிவபெருமானுக்கு ஒப்ப. கை - துதிக்கை. கிம்புரி - யானைத் தந்தத்திற்கு இடும் பூண். கராசலம் - யானை. கஞ்சுகி - சட்டையை அணிந்த சிவபெருமான்; கஞ்சுகம் - சட்டை. (பி - ம்) 'கஞ்சுகக் கேற்ப'.

(2.) படாம் - முகபடாத்தை; முகபடாத்திற்கு யானைத்தோல் உவமை. கற்பகக் கன்று - கற்பக விநாயகர்; இத்தல விநாயகர்.

(3.) வடாது பொருப்பு - மேருமலை. புத்தேட்கு எதிர் - தேவர்களுக்கு எதிரே; புத்தேள் : சாதியொருமை. மெய்ப்பண்பினை - தமது உண்மை இயல்பினை; இச்சரிதத்தின் விரிவைக் கந்தபுராணம், திருவிளையாட்டுப் படலத்தாலுணர்க.

(4.) தலைச்சங்கம் இங்கே இருந்ததாகக் கூறப்படுவதுண்டு. சடாயு புரம் : இத்தலத்தின் திருநாமம்.

(முடிபு.) கந்தனைக் காக்கக் கற்பகக்கன்றினைப் போற்றுதும்.

பிரம தேவர்

(ஆசிரிய விருத்தம்)

6. பைங்காற் கமுகு செம்பழுக்காய்ப்
பவள முதிர்ப்பக் கதிர்ச்செந்நெல்
பனிமுத் துகுக்குஞ் சோணாட்டின்
பரிசு பாடி ஞிமிறிரைப்பக்
கொங்கார்த் திறைக்கு நறைக்காந்தள்
குறிஞ்சி மலரோ டணிந்தநறுங்
குஞ்சிப் பெருமாள் வேதபுரிக்
குமரப் பெருமா டனைக்காக்க
செங்காற் கருங்கட் பைந்தொடியார்
சிற்றுய்ப் பாடிப் பெருங்குடியில்
தீம்பா றிருடிக் கட்டுண்டு
திரியா வண்ணந் திருத்தாதைக்
கங்காப் படங்கப் பாறயிர்நெய்
அருந்தேன் கடலோ டிருந்துண்ண
அகிலம் படைத்துத் தனக்கேற
அன்னம் படைத்த பெருமாளே. (6)

---

6. (அடி, 1.) (பி - ம்.) 'பைங்காய்க் கமுகு'. பழுக்காய் - செங்காய். பவளம் : உவமை. (பி - ம்.) 'ஞிமிறிரப்ப'. உதிர்ப்பப் பாடி இரைப்ப. முத்தென்றது நெல்லை. முத்துப் பிறக்கும் இடங்களுள் நெல் ஒன்றாதலின் முத்தெனக் கொள்ளுதலும் பொருந்தும்.

(2-3.) வேதபுரி : இத்தலப் பெயர். பெருங்குடி - ஆய்ப்பாடியிலுள்ளார் ஐந்து லக்ஷமென்பராதலின் பெருங்குடி யென்றார்.

(3-4.) அங்காப்பு - உண்ணவேண்டி வாய்திறத்தல். பால் முதலிய ஒவ்வொன்றும் ஒரு கடலாக உள்ளது. ஏற - ஏறுதற்கு. அன்னம் - அன்னப் பறவை. திருமாலுக்கு அன்னமொழிந்த பால் முதலியவற்றை யெல்லாம் படைத்துத் தனக்கு மிகுதியாக உண்ணும் அன்னத்தைப் படைத்துக் கொண்ட வென்றது ஒரு நயம்.

(முடிபு.) அன்னம் படைத்த பெருமாள், குமரப் பெருமாடனைக் காக்க.

தேவேந்திரன்

(வேறு)

7. கானாறு கற்பகக் காவுமூ வுலகுமக்
காவென நிழற்றுமொற்றைக்
கவிகையுங் குணதிசைக் காவலும் பிறவுமுள
காணியுங் காணியாக
வானாறு கோட்டிமய மலைவயிறு வாய்த்ததலை
மகளுக்கு மணமகற்கும்
மருமகளை யுரியதன் திருமக ளெனப்பெற்ற
மாமடிக ளைத்துதிப்பாம்
பானாறு செந்நெற் பசுங்கதிர் கறித்துமென்
பைங்குவளை வாய்குதட்டும்
பணைமருப் பெருமைமடு மடிமடை திறந்ததீம்
பாலாறு பங்கயச்செந்
தேனாறு டன்கடவுள் வானா றெனப்பெருகு
சித்தாமிர் தஞ்சிவபிரான்
சீர்த்திப்ர தாபநிகர் தினகர புரித்தேவ
தேவனைக் காக்க வென்றே. (7)

திருமகள்

8. மானிறக் கடவுடிரு மறுமார்பி னறவிரி
வனத்துழாய்க் காடுமூடி

---

7. (அடி, 1.) தெய்வயானையம்மையைத் தன் மகளாகப் பெற்றமை யின், கற்பகக்கா முதலியன அலைவின்றி இந்திரனுக்கே உரியனவாயின. காணி - உரிமை (384.)

(2.) மருமகளென்றது தெய்வயானையம்மையை. மாமடிகள் : பெண் ணைக்கொடுத்த மாமனை மாமடிகளென்றல் மரபு (547) ; ‘‘ மந்தணமிருந்து புரி மாமடிதன் வேள்வி, சிந்தவிளை யாடுசிவ லோகன் ’’ (தே.)

(3.) மடு - மடுக்களில். மடியாகிய மடை (324.)

(4.) சித்தாமிர்தம் : கோயிலுக்குள் அம்பிகையின் சந்நிதிக்கு முன் னுள்ள விசேட தீர்த்தம். பாலாறு சீர்த்திக்கும், தேனாறு பிரதாபத்திற்கும் உவமைகள் ; சீர்த்தி - மிகுபுகழ். புகழுக்கு வெண்ணிறமும் பிரதாபத்திற் குச் செந்நிறமும் கூறுதல் கவிமரபு. தினகரபுரி : இத்தலத்தின் பெயர்.

(முடிபு.) தேவதேவனைக் காக்கவென்று மாமடிகளைத் துதிப்பாம்.

8. (அடி, 1.) மால் - மேகம். திருவாகிய மறுவையுடைய மார்பு (பரி. 1 : 36, 4 : 59.) நற - தேன். மணிவிளக்கு - இரத்தின தீபத்தை.

மாயிருள் வழங்குதன் றிருமாளி கைக்கந்தண்
மணிவிளக் கிட்டுமுட்டாட்
கானிறைக் குங்கமல வீட்டுக்கு நெட்டிதழ்க்
கதவந் திறந்தளித்தும்
காதன்மை காட்டுங் கவுத்துவத் துடன்வந்த
கன்னிகையை யஞ்சலிப்பாம்
மீனிறப் புணரியை விழுங்குங் கடற்றுனை
வெள்ளமொடு கள்ளமனமும்
மெய்யுமிரு ளத்திரளு மவுணக் கருங்கங்குல்
விடியக் கடுங்குரல்விடும்
தீநிறக் குடுமிவெண் சேவலை யுயர்த்துவண்
சிறைமயிற் பரிநடாத்தும்
சேவகப் பெருமாளை வேதபுரி வருமிளஞ்
சேயைப் புரக்கவென்றே. (8)

கலைமகள்

9. துறைபட்ட மறையவன் செந்நாப் படிந்துதன்
சுதைநிறஞ் சிதைவுறுமே
தொன்மறை கனிந்தூறு மண்பனீ ரூறலிற்
றூத்துகி னனைப்புறுமே
நறைபட்ட வெண்டோட்டு நளினப் பொகுட்டெமது
நன்னெஞ் சௌனக்குடிபுகும்
ஞானப் பிராட்டியைச் சொற்கடற் றெள்ளமுதை
நாத்தழும் பத்துதிப்பாம்

(அடி, 1-2.) கவுத்துவம் சூரியன் போன்று விளங்குகின்றதென்றபடி. மணிவிளக்கிட்டும், கதவந்திறந்தும் காதன்மை காட்டும்.

(3.) இருள - இருளா நிற்ப. அவுணக் கருங்கங்குல் - அசுரராகிய கரிய இருளையுடைய இரவு.

(4.) குடுமி - சூட்டு. சேவகம் - வீரம்.

(முடிபு.) சேயைப் புரக்கவென்று, கன்னிகையை அஞ்சலிப்பாம்.

9. (அடி, 1.) சுதை நிறம் - வெண்ணிறம். அண்பல் - பிரமதேவனுடைய மேல்வாய்ப்பல். (பி - ம்.) 'அன்பனீர்'.

(1-2.) வெண்டாமரையிற் குடிபுகுந்தமையால் சுதைநிறம் சிதைதலும் துகில் நனைதலும் இல்லையாயின. பொகுட்டிற் குடிபுகும் என்க. ஞானப்பிராட்டியை - ஞானத்தை அளிப்பவளை. சொற்கடலிற் றோன்றிய அமுதை.

சிறைபட்ட தண்டுறைச் சித்தாமிர் தப்பெருந்
தீர்த்தந் திளைத்தாடிய
செஞ்சுடர்க் கடவுளும் வெண்சுடர்க் கடவுளிற்
றெள்ளமுத மயமாகலான்
உறைபட்ட சுதைநிலவொ டிளவெயிலு மளவளாய்
உண்ணச் சகோரம்வெஃகும்
ஓங்கெயிற் பருதிபுரி முருகனைச் சண்முகத்
தொருவனைக் காக்கவென்றே. (9)

சத்தமாதர்கள்

(சந்த விருத்தம்)

10. பயிறரு முதுமறை நூலைத் தெரித்தவள்
பகைதொகு புரமெரி மூளச் சிரித்தவள்
பனிவரை பகநெடு வேலைப் பணித்தவள்
படுகடல் புகையெழ வார்விற் குனித்தவள்
எயிறுகொ டுழுதெழு பாரைப் பெயர்த்தவள்
எறிதரு குலிசம்வி டாமற் றரித்தவள்
இடுபலி கொளுமொர்க பாலக் கரத்தினள்
எனுமிவ ரெழுவர்க டாளைப் பழிச்சுதும்

(3.) செஞ்சுடர்க்கடவுள் - சூரியன். வெண்சுடர்க்கடவுளின் - சந்திரனைப்போல.

(4.) உறை - துளித்தல். அளவளாய் - கலந்து. சகோரம் என்னும் பறவை நிலவையுண்பது.

(3-4.) சித்தாமிர்தத்தில் நீராடிய விசேடத்தால் சூரியன் அமுதமயமாயினன். பருதிபுரி : சூரியன் இத்தலத்தில் வழிபட்டமையை இப்பெயர் வலியுறுத்துகின்றது.

(முடிபு.) சண்முகத் தொருவனைக் காக்கவென்று தெள்ளமுதை நாத் தழும்பத் துதிப்பாம்.

10. (சந்தக்குழிப்பு.) தனதன தனதன தானத் தனத்தன.

(அடி, 1.) தெரித்தவள் : அபிராமி ; இப்பெயர் பிராமியென்றும் வழங்கும். சிரித்தவள் : மாகேசுவரி. பணித்தவள் : கௌமாரி. பனிவரை - கிரௌஞ்சமலை. குனித்தவள் : நாராயணி.

(2.) பெயர்த்தவள் : வாராகி. குலிசம் - வச்சிராயுதம். தரித்தவள் : இந்திராணி. கரத்தினள் : காளி.

கயறிரி சரவண வாவிக் கரைக்குரை
கழலொடு பரிபுர மோலிட் டிடக்கட
களிறெடு களிறெதிர் மோதத் திசைத்திசை
கடுநடை யுளதக ரேறச் சமர்த்தனை
முயறரு கறையொடு தேய்வுற் றிளைத்தொரு
முழுமதி குறைமதி யாகத் துகிற்கொடி
முகிறெடு தடமதில் வேதப் பதித்தனி
முதல்வனை யறுமுக வேளைப் புரக்கவே. (10)

முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்கள்

(வேறு)

11. முறுக்குடை நறைச்சத தளத்திரு மலர்த்தவிசு
சொர்க்கத் தலத்தோடு சேடசய னத்தையும்
முடித்தலை யடித்தலை பதித்தெதிர் துதித்தவர்த
மக்குக் கொடுத்தானை மாதிரமொ ரெட்டையும்
இறைப்பொழு தினிற்பொடி படுத்தருள் கொடுக்கவல
சத்திக் கரத்தானை யூதியமெ னத்தனை
இருப்பினு நடப்பினு நினைப்பவ ரிருக்கவெமர்
சித்தத் திருப்பானை யாறிருபு யத்தனை
வெறுப்பொடு விருப்பினை யறுத்தவ ருளத்துமலர்
பத்மப் பதத்தானை வேதபுரி யிற்சின
விடைக்கொடி வலத்தினு மடக்கொடி யிடத்துமுள
முக்கட் டிருத்தாதை யார்பணிகு ருக்களை

(3-4.) தகர் ஏறு அச் சமர்த்தனை. முழுமதி துவசத்தால் குறைமதி யாயிற்று.

(முடிபு.) அறுமுகவேளைப் புரக்க, எழுவர்கள் தாளைப் பழிச்சுதும்.

11. (சந்தக் குழிப்பு.) தனத்தன தனத்தன தனத்தன தனத்தனன தத்தத் தனத்தான தானதன தத்தன.

(அடி, 1.) முறுக்கு - இதழ்களின் பிணிப்பு. சததளத்திருமலர் - நூற்றிதழ்த்தாமரை. முடித்தலையைத் திருவடியில் பதித்து. பிரமபதவி, இந்திரபதவி, திருமால் பதவிகளைத் தம்மை வழிபடும் அடியார்களுக்கு அளிப்பவரென்பது கருத்து (384, 415.)

(2.) சத்தி - வேல். ஊதியம் என - இலாபமாக. தனையென்றது முருகக்கடவுளை. இருப்பினும் நடப்பினும் நினைப்பவர் : " நின்று மிருந் துங் கிடந்து நினைமின்கள், என்றுஞ் சிவன்ரு ளினை."

(3.) மடக்கொடி - உமாதேவியார். குருக்களை - ஆசிரியரை.

மறைக்கிழ வனைத்தலை புடைத்துல கனைத்தினையும்
ஒக்கப் படைத்தானை மூவிருமு கத்தனை
மருத்துவர் வசுக்கதி ருருத்திர ரெனப்பொலியு
முப்பத் துமுக்கோடி தேவர்கள்பு ரக்கவே. (11)

2. செங்கீரைப்பருவம்

(ஆசிரிய விருத்தம்)

12. இருக்கோ லிடும்பரி புரக்கோல முந்நுதலில்
இட்டபொட் டுஞ்சுட்டியும்
எரிமணிப் பட்டமுங் கட்டுபொன் னரைஞாணும்
இளஞாயி றுதயஞ்செயும்
உருக்கோல முஞ்சூழி யக்கொண்டை யும்முச்சி
உச்சியும் வாளிமுத்தும்
ஒள்ளொளி ததும்புங் குதம்பையுங் கண்டுகண்
டோடரிக் கண்களிக்கும்
மருக்கோல நீலக் குழற்றைய லாட்கரு
மருந்தா யிருந்ததெய்வ
மகக்கோல மேமுதிர் கிழக்கோல மாய்க்குற
மடந்தைமு னடந்துமற்றத்

(4.) மறைக்கிழவன் - பிரமதேவன். ஒக்க - ஒருங்கே. மருத்துவர் - அசுவினி தேவர் இருவர். வசு - அட்டவசுக்கள். கதிர் - துவாதசாதித்தர். உருத்திரர் - ஏகாதச ருத்திரர். புரக்க - பாதுகாத்திடுக.

(முடிபு.) கொடுத்தானை, கரத்தானை, இருப்பானை, புயத்தனை, பதமப் பதத்தானை, குருக்களை, படைத்தானை, முகத்தனை, முப்பத்து முக்கோடி தேவர்கள் புரக்க.

12. (அடி, 1.) இருக்கு - வேதம். ஒலிடும் - ஒலமிடும்; ஒல் : கடைக் குறை. பரிபுரம் - காலணி வகையுள் ஒன்று. கோலம் - அழகு.

(2.) உருக்கோலம் - திருவுருவத்தின் அழகு. திருமேனிக்கு இள ஞாயிறு உவமை; "உலக முவப்ப வலனேர்பு திரிதரு, பலர்புகழ் ஞாயிறு கடற்கண் டாஅங், கோவற விமைக்குஞ் சேண்விளங் கவிரொளி" (முருகு.) சூழியக்கொண்டை - ஒருவகைக்கொண்டை; இது சூழியென வும் வழங்கும் (365.) முச்சி - உச்சிக்கொண்டை (365). வாளி - மேற்காதி லுள்ள ஒரணி. குதம்பை - தக்கை; காதை வளர்த்தற்காக அணியப் படுவது.

(3-4.) மரு - நறுமணம். தையலாள் : இத்தலத்து அம்பிகையின் திருநாமம். அருமருந்து : (364.) குறமடந்தை - வள்ளிநாயகியார். வள்ளி

திருக்கோல முடனொரு மணக்கோல மானவன்
செங்கீரை யாடியருளே
செத்துப் பிறக்கின்ற தெய்வங்கண் மணவாள
செங்கீரை யாடியருளே. (1)

13. கும்பாதி காரிய மெனத்தமை நிமித்தமாக்
கொண்டவகி லாண்டங்களின்
குழுவுக்கு மற்றுத்த மிருவர்குறி யுந்தலைக்
கூடினுந் தான்றனக்கச்
சொம்பாதி யன்மைக் கனைத்துந்தன் மயமெனும்
சுருதிகரி யாவைத்துமச்
சுருதிக்கு மெரிசுடர்ப் பருதிக்கு மிரவிகுல
தோன்றற்கு மிளவலுக்கும்
சம்பாதி யொடுநற் சடாயுவுக் கும்பெருந்
தவமுனிவ ரெழுவருக்கும்
தண்ணளி சுரந்திட்ட தீராத வினைதீர்த்த
தம்பிரான் றிருமேனியிற்

நாயகியின் தந்தை தினைப்புனத்தில் இரண்டாமுறை வந்தபோது முருகக் கடவுள் கிழவுருவங்கொண்டதும், பின்பு அவளை விநாயகர் திருவருளால் அடைந்து மணக்கோலமானதுமாகிய செய்திகள் கந்தபுராணம், வள்ளி யம்மை திருமணப்படலம், 94-ஆம் செய்யுள் முதலியவற்றால் அறியப்படும்.

13. (அடி, 1.) கும்பாதிகாரியமென - கும்பம் முதலிய பொருள்கள் குயவன் முதலியோரை நிமித்த காரணமாகக் கொண்டாற்போல. தமை நிமித்தமாக் கொண்ட - சிவம் சத்திகளாகிய தங்களை நிமித்த காரண மாகக் கொண்ட. குழுவுக்கு - தொகுதிக்கு. தாம் நிமித்த காரணமென் பதை அறிவித்தற்கு. இருவர்குறி - ஆண்பெண்ணென்னும் சின்னங்கள். கூடினும் - கூடினாலும்; அதனால் அமைதி பிறவாமல்.

(2.) சொம் - சொத்துக்கள்; " சொம்மனை வைத்தெப் படிநடப்பீர் " (633.) பாதியன்மைக்கு - சிவத்திற்கு உரியபாதியும் தனக்கே யுரியதென் பதைத் தெரிவித்தற்பொருட்டு. அனைத்தும் தன்மயமெனும் சுருதி - ' ஸர் வம் சக்திமய ' மென்னும் வேதவாக்கியத்தை (86). கரி - சாட்சி. தோன்றல் - இராமன். இளவல் - இலக்குவன் (364).

(3.) சம்பாதி முதலியோர் இத்தலத்தில் வழிபட்டுப் பேறுபெற்றோர். சம்பாதி சடாயு வழிபட்டதை, " தள்ளாய சம்பாதி சடாயென்பார் தாமிருவர், புள்ளானார்க் கரையனிடம் புள்ளிருக்கு வேளூரே " (தே.)

103681

செம்பாதி யுங்கொண்ட தையனு யகிகுமர
செங்கீரை யாடியருளே
செத்துப் பிறக்கின்ற தெய்வங்கண் மணவாள
செங்கீரை யாடியருளே. (2)

14. கைக்கெட்டு மெட்டுக் களிற்றைப் பிடித்தக்
களிற்ருேடு முட்டவிட்டுக்
ககனவட் டத்திஞெடு பருதிவட் டத்தைவளை
திகிரிவட் டத்திலிட்டு
முக்கட் டிருத்தாதை கோதண்ட மெனவைத்த
வேதண்ட மாதண்டமா
மூதண்ட கூடந்த்ரி கூடத் தொடுஞ்சாடி
மூரிக் கடாசலமவன்
மெய்க்கிட்ட சட்டைக்கு நேரிட் டிடப்பட்ட
மேகபட லத்துமொண்டு
மேல்கட லினைப்பெருங் கீழ்கடல் புகப்பெய்து
விளையாட்டு வீரர்களொடும்
திக்கெட்டும் விளையாடு சேனு பதிக்கடவுள்
செங்கீரை யாடியருளே
செத்துப் பிறக்கின்ற தெய்வங்கண் மணவாள
செங்கீரை யாடியருளே. (3)

என்பதனுல் அறிக. தீராதவினை தீர்த்த தம்பிரான்; 449; "வேளூரர், எந் தவினை தீர்த்தா ரிவர்" (தனிப்.) என ஒரு புலவர் நிந்தாத்துதியாகக் கூறியது இப்பெயரை நினைப்பிக்கின்றது. செம்பாதி - நேர் பாதி : குறை வும் கூடுதலும் இல்லாத பாதி.

14. முருகப் பெருமான் திருவிளையாடல்கள் இதிற் கூறப்படும்.

(அடி, 1.) பருதி வட்டம் - சூரிய மண்டலம். திகிரி வட்டம் - சக்கர வாளகிரி (34.)

(2) கோதண்டம் - வில். வேதண்டம் - மேருமலை. மா தண்டமா - பெரிய தண்டாயுதமாகக்கொண்டு. அண்ட கூடம் - அண்டத்தின் உச்சியை. த்ரிகூடம் - திரிகூடமலை. மூரி - பெரிய. கடாசலம் - யானை; இது முனிவர் வேள்வியிற் பிறந்தது.

(3) நேரிட்டிடப்பட்ட - ஒத்த. மேக படலத்து - மேகக்கூட்டத்தால். யானைத்தோல் மேகபடலத்துக்கு உவமை (வெங்கைக். 15). வீரர்-நவவீரர் முதலியோர். மொண்டு பெய்து விளையாடு சேனுபதிக் கடவுளென்க.

O-,1LKGx
N52

15. மைவிழிச் செங்கமல வல்லிக்கு நேமியான்
மணிமார்பு வாணிக்குநான்
மறைமுதலி செந்நாத் தடந்தைய லாளொடும்
வயித்தியக் கடவுளார்க்கு
மெய்விரிக் குந்தொண்ட ருள்ளத் தடத்திநெடு
வேதச் சிரங்கடுப்ப
வேதபுரி கந்தபுரி புள்ளூ ரெனப்பொலியும்
வேளூர திசைதிசைதொறும்
கைவகுத் தரமகளிர் குரவையாட் டயர்பெருங்
கயிலைத் தடஞ்சாரலும்
கனகாச லத்தும்வள ரிமயா சலத்துமுயர்
கந்தமா தனவெற்பெனத்
தெய்வதப் பிடியொடும் விளையாடு மழகளிறு
செங்கீரை யாடியருளே
செத்துப் பிறக்கின்ற தெய்வங்கண் மணவாள
செங்கீரை யாடியருளே. (4)

16. மீனேறு குண்டகழி தீவாய் மடுத்ததனி
வில்லியா ரிளவலோடும்

---

15. (அடி, 1.) மறை முதலி - மறைக்கு முதல்வன்; முதலி : மூவர் முதலியென்றதுபோன்ற வழக்கு இது.

(2) வேதச்சிரம் - உபநிடதம். கடுப்ப - ஒப்ப.

(1-2.) திருமாலின் மார்பு முதலியவற்றைத் திருமகள் முதலியோர் தமக்கு இடமாகக் கொண்டாற்போல வேளூரை இடமாகக் கொண்டோ யென்பது கருத்து.

(3) கைவகுத்து - பிரிவுசெய்து கொண்டு. குரவை யாட்டு - கை கோத்து ஆடுதலை. சாரலும் - சாரலிலும். கந்தமாதன வெற்பு - கயிலையைச் சார்ந்துள்ளதும் முருகக்கடவுளுக்குரியதுமான ஒருமலை (இலஞ்சியுலா, 129, தணிகையுலா, 93); தேவார வைப்புத்தலங்களுள் ஒன்றாகவும் உள்ளது; "கந்த மாதனங் கயிலைமலை கேதாரம்" (தே.) வெற்பென - வெற்பில் விளையாடுவது போல.

(4) மழகளிறு : அண்மை விளி.

(3-4.) கந்தமாதன வெற்பில் விளையாடுவதுபோல, கயிலைச் சாரலிலும், கனகாசலத்திலும், இமயாசலத்திலும் விளையாடும் மழகளிறென இயைக்க.

16. முருகக்கடவுள் மிகப் பெரியவராயிருந்தும் வள்ளிநாயகியின் பால் ஈடுபட்டு ஒழுகியது இதில் கூறப்படுகின்றது.

விதிமுறை வணங்கச் சடாயுபுரி யிற்கருணை
வெள்ளமென வீற்றிருக்கும்
ஆனே றுயர்த்திட்ட வையற்கு மம்மைக்கும்
அருமருந் தாகிநின்ற
ஆதிப் பிரானென்று மும்முதற் கடவுளும்
அடித்தொழும் பாற்றமற்றக்
கூனேறு மதிநுதற் றெய்வக் குறப்பெண்
குறிப்பறிந் தருகணைந்துன்
குற்றேவல் செய்யக் கடைக்கண் பணிக்கெனக்
குறையிரந் தவடொண்டைவாய்த்
தேனூறு கிளவிக்கு வாயூறி நின்றவன்
செங்கீரை யாடியருளே
செத்துப் பிறக்கின்ற தெய்வங்கண் மணவாள
செங்கீரை யாடியருளே. (5)

(வேறு)

17. செம்பொன டிச்சிறு கிண்கிணி யோடு
சிலம்பு கலந்தாடத்
திருவரை யரைஞா ணரைமணி யொடுமொளி
திகழரை வடமாடப்
பைம்பொ னசும்பிய தொந்தியொ டுஞ்சிறு
பண்டி சரிந்தாடப்

(அடி, 1.) குண்டு - ஆழம். அகழியென்றது கடலை. வில்லியார் - இராமன். இளவல்-இலக்குவன். சடாயுபுரி : சடாயு வழிபட்டமையின் இத்தலத்திற்கு இப்பெயர் அமைந்தது. வீறு - வேறொருவர்க்கு இல்லாத பெருமை.

(2.) ஐயன் : சிவபெருமான். மும்முதற் கடவுள் - பிரமன் முதலிய மூவர். ஆதிப்பிரானென்று அடித் தொழும்பாற்றவென இயைக்க (389.)

(3.) மதி - பிறை. குறப்பெண் - வள்ளிநாயகி. பணிக்க என - கட்டளை யிடுகவென்று. தொண்டை - கொவ்வைக்கனி.

(4.) வாயூறி நின்றவன் - மிக்க விருப்பங்கொண்டு நின்றவன் ; விளி. "வேதா முதல்விண் ணவர்சூ டுமலர்ப், பாதா குறமின் பதசே கரனே" (கந்தரனுபூதி) என்றார் அருணகிரிநாதரும்.

17. (அடி, 1.) அரைமணி - அரையில் அணியும் ஒருவகை ஆபரணம் ; இஃது உடைமணியெனவும் வழங்கும் (திருச்சிற். 385.)

(2.) பண்டி - வயிறு.

பட்ட நுதற்பொலி பொட்டொடு வட்டச்
சுட்டி பதிந்தாடக்
கம்பி விதம்பொதி குண்டல முங்குழை
காது மசைந்தாடக்
கட்டிய சூழியு முச்சியு முச்சிக்
கதிர்முத் தொடுமாட
அம்பவ ழத்திரு மேனியு மாடிட
ஆடுக செங்கீரை
ஆதி வயித்திய நாத புரிக்குகன்
ஆடுக செங்கீரை. (6)

18. குழையொடு குழையெதிர் மோதிக் காதணி
குண்டலம் வெயில்வீசக்
குமுத விதழ்க்கனி வாயமு தூறிய
குறுநகை நிலவூர
முழுவயி ரப்புய வலயமு முன்கை
முதாரியு மொளிகால
முத்த மரும்பி யெனக்குறு வேர்வு
முகத்தி லரும்பியிடப்
புழுதி யளைந்த பசுந்திரு மேனிப்
பொங்கொளி பொங்கியெழப்
புண்டரி கங்கண் மலர்ந்த விழிக்கடை
பொழியருள் கரைபுரள

(3.) குழை காது - வடிந்த காது. சூழி - சூழியக்கொண்டை (360.) முச்சி - உச்சிக் கொண்டை.

(4.) பவழத்திருமேனி ; "பவழத் தன்ன மேனி" (குறுந். கடவுள்.) வயித்திய நாதமென்று வேறுதல முண்மையின், வேறுபாடு அறிதற்கு இதை ஆதி வயித்திய நாதபுரி யென்றார்.

18. (அடி, 1.) குழை வேறு குண்டலம் வேறு. அமுதூறிய - அமுதூற (367.)

(2.) புயவலயம் - வாகுவலயம்; வயிரம் அதற்கு அடை. முதாரி - முன்கைக் கங்கணம். அரும்பியிட - தோன்ற.

(3.) புண்டரிகங்கள் மலர்ந்த - செந்தாமரை போல் மலர்ந்த; 'புண்டரீகமென்பது செந்தாமரைக்கும் பெயர்; புண்டரீகாட்சனென்ப' (தக்க. 22, உரை) என்பதையும் அதன் விசேடக் குறிப்பையும் பார்க்க.

அழகு கனிந்து முதிர்ந்த விளங்கனி
ஆடுக செங்கீரை
ஆதி வயித்திய நாத புரிக்குகன்
ஆடுக செங்கீரை. (7)

19. விரல்சுவை யுண்டு கனிந்தமு தூறிய
மெல்லிதழ் புலராமே
விம்மிப் பொருமி விழுந்தழு தலறியுன்
மென்குரல் கம்மாமே
கரைவுறு மஞ்சன நுண்டுளி சிந்திக்
கண்மலர் சிவவாமே
கலுழ்கலு ழிப்புன லருவி படிந்துடல்
கருவடி வுண்ணுமே
உருவ மணிச்சிறு தொட்டி லுதைந்துநி
ஞெண்பத நோவாமே
ஒருதா ளூந்தி யெழுந்திரு கையும்
ஒருங்கு பதித்துநிமிர்ந்
தருள்பொழி திருமுக மசைய வசைந்தினி
தாடுக செங்கீரை
ஆதி வயித்திய நாத புரிக்குகன்
ஆடுக செங்கீரை. (8)

(4.) இளங்கனி : "முக்கட் கனிகனி யுஞ்சுவையே" (375); "கற்றவர்க ளுண்ணுங் கனியே போற்றி" (தே.); "கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக் கனியை" (திருவிசைப்பா); "காயறியாச் செழுங்கனியே" (திருக்குற்ருலப். 16 : 36). இளங்கனி யென்ருர், என்றும் இளையராதல் பற்றி ; "என்று மிளையாய்" (முருகு. இறுதி வெண்பா.)

19. (அடி, 1.) விரலின் சுவையுண்டு; விரல் - பெருவிரல் (37). கம்மாமே - கம்மிக்கொள்ளாமல்.

(2.) அஞ்சனம் - மை. கலுழிப்புனல் - மையைக் கரைத்துவரும் கலங்கற் கண்ணீர்.

(3-4.) ஒருதாளுந்தி...ஆடுக : செங்கீரை யாடுதலின் இலக்கணம்; "இருகைமல ரும்புவி பதித்தொரு முழந்தா ளிருத்தியொரு தாண்மேனிமிர்த், திந்த்ரதிரு விற்கிடை தொடுத்தவெண் டரளநிரை யேய்ப்பநுதல் வேர்பொடிப்பத், திருமுக நிமிர்த்தொரு குளந்தையமு தாம்பிகை செங்கீரை யாடியருளே" (அமுதாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ், செங்கீரைப். 1.)

(சந்த விருத்தம்)

20. கும்பம தக்களி யானையி ரண்டே யொன்றேமைக்
கொண்டல்வி ழிக்கயன் மீனுமி ரண்டே கொண்டேகிச்
சம்பர னைப்பொரு சேவகன் வந்தான் வந்தான்முற்
சண்டைகொ ளற்கென நேர்வரு பெண்பா லன்பாயே
அம்பவ ளக்கொடி யேவளர் கொம்பே யென்றேநீ
அன்றுபு னத்துயிர் சோர்வது கண்டே முன்போதும்
கம்பம தத்தர்ச கோதர செங்கோ செங்கீரை
கந்தபு ரிக்கரு ணைநிதி செங்கோ செங்கீரை. (9)

21. திங்கணு தற்றிரு மாதொடு நின்றே மன்றுடும்
செங்கண்வி டைக்கொடி யோனருள் கன்றே யொன்றேயாய்
எங்களு ளத்தமு தூறுக ரும்பே யன்பாளர்க்
கின்பம ளிக்குமெய்ஞ் ஞானம ருந்தே யெந்தாயின்

---

20. (சந்தக்குழிப்பு.) தந்தன தத்தன தானன தந்தா தந்தான. தன்னை வெல்லுதற்கு மன்மதன் ஆண்வடிவத்தை விட்டுப் பெண்வடிவங் கொண்டு வந்ததாக வள்ளிநாயகியை நோக்கி முருகக்கடவுள் கூறியது இது.

(அடி, 1-2.) யானை இரண்டு : நகில்கள். கொண்டல் : கூந்தல். ஏகிப் பொரு சேவகன் கொண்டு வந்தானென இயைக்க. சம்பரன் : ஓர் அசுரன் : இவனைக் கொன்றதனால் மன்மதனுக்குச் சம்பராரி யென்று ஒரு பெயர் உண்டாயிற்று. என - என்று நினைக்க. பெண்பால் - வள்ளிநாயகியினிடத்தே. “ வெறுப்பினால், வேண்டுருவங் கொண்டதோர் கூற்றங்கொல்... நல்கூர்ந்தார் செல்வ மகள் ” (கலி. 56 : 8-12) ; “ பல்லுயிர் பருகும் பகுவாய்க் கூற்றம், ஆண்மையிற் றிரிந்துத னருந்தொழி றிரியாது......பெண்மையிற் றிரியும் பெற்றியு முண்டென ” (சிலப். 5 : 219-23) என்பவற்றைத் தழுவி வந்தது இது.

(3.) புனத்து - தினைப்புனத்தில்.

(4.) மதத்தர் - விநாயகர்.

21. (அடி, 1.) கன்றே - குழந்தையே.

(2-3.) எந்தாயின்......வண்டே : உமாதேவியாருக்குச் சிவபெருமான் உபதேசித்த பொழுது முருகக்கடவுள் அத்தேவியாருடைய கூந்தலில் வண்டின் வடிவாக இருந்து வேதமுதலியவற்றை அறிந்தனரென்று சைவ

கொங்கலர் மைக்குழல் வாழ்பொறி வண்டே வண்டூதும்
கொந்தள கக்குற மான்வளர் குன்றே யென்றோதும்
கங்கைம கட்கொரு கான்முளை செங்கோ செங்கீரை
கந்தபு ரிக்கரு ணைநிதி செங்கோ செங்கீரை. (10)

3. தாலப்பருவம்

(ஆசிரிய விருத்தம்)

22. பில்கும் பசுந்தே னசும்பிருந்த
பின்று ழளகத் தரமகளிர்
பேதைக் குறும்பு விளையாடும்
பேரா யத்துச் சிறுமருங்குற்
கொல்குங் கொடிபோய் நுடங்கியிட
ஓங்கும் பளிக்கு நிலாமுற்றத்
துயர்சூ ளிகையின் மரகதத்தின்
ஒளிகால் வீசத் தெளிவிசும்பிற்
பல்குஞ் சுரபி தரங்கநெடும்
பாகீ ரதியின் கரைக்கிளைத்த
பசும்புல் லெனச்செந் நாவளைக்கும்
பைம்பொற் றலங்கள் பலகோடி
மல்குஞ் செல்வக் கந்தபுரி
வாழ்வே தாலோ தாலேலோ
மலையாள் வயிறு வாய்த்தமுழு
மணியே தாலோ தாலேலோ. (1)

நூல்கள் கூறும்; "முன்பொருநாள், நின்னுருவங் கோடலா னன்றே நெடு வேலான், முன்னிய வேத முழுதறிந்தான்" (கச்சியானந்த ருத்திரேசர் வண்டுவிடு தூது, 363-4.) குறமான் - வள்ளிநாயகி. மான்வளர்குன்றென்றது ஒரு நயம்.

(4.) ஒருவகைச் சம்பந்தம்பற்றிக் கங்கையை முருகக்கடவுளுக்குத் தாயென்றும் அதனல் இவருக்குப் போந்த பெயர் காங்கேயனென்றும் கூறுவர்.

22. (அடி, 1-2.) பில்கும் - துளிக்கும். பேதைக்குறும்பு - பேதைப் பருவத்து விளையாட்டு. மருங்குற்கு ஒல்கும் கொடி - மென்மையிலும் துவட்சியிலும் இடைக்குத் தோற்று அசையும் பூங்கொடி. சூளிகை - மாளிகையின் உச்சியறை; சூடிகாவென்னும் வடமொழித்திரிபு.

(3.) சுரபி - காமதேனு. பாகீரதியின் - ஆகாய கங்கையின். மரகதத்தின் ஒளியைப் புல்லென்று எண்ணிக் காமதேனு தன் நாவை நீட்டியது. இது திரிபதிசயவணி.

23. தொடுக்குந் தொடைவெண் டுகிற்கொடிகள்
தொடுநீர்ப் பரவை முகம்புழுங்கத்
தோன்றும் பருதி மணித்திண்டேர்
தூண்டுங் கலின வாம்பரியை
முடுக்குஞ் சுடர்ப்பொற் றலத்திழைத்த
முழுநீ லத்தி னெழுகொளியின்
முழுகுங் கடவுண் மால்யானை
முகிலிற் றோன்ற வகலிடநின்
றடுக்குங் களிறென் றரமகளிர்
ஐயுற் றிடத்தன் வெளிறுமுடம்
பளறு படிந்த தெனக்கங்கை
யாற்றுப் பசும்பொ னசும்புபுனல்
மடுக்குஞ் செல்வக் கந்தபுரி
வாழ்வே தாலோ தாலேலோ
மலையாள் வயிறு வாய்த்தமுழு
மணியே தாலோ தாலேலோ. (2)

24. தீற்றுஞ் சுதைவெண் ணிலவெறிப்பத்
திரண்மா மணிகள் வெயில்விரிக்கும்
செம்பொற் றலத்துப் பேரமர்க்கட்
சிறியார் நறிய வகிற்புகையிட்
டாற்றுங் குழற்காட் டினைப்புயலென்
றுட மயில்கண் டம்பவளத்

---

23. (அடி, 1.) தொடை - மாலை. தொடு நீர்ப்பரவை - சகரரால் தோண்டப்பட்ட கடல் (373.) புழுங்க - வெம்மையையடைய. கலினம் - கடிவாளம்.

(1-2.) துகிற்கொடிகள் பரியை முடுக்கும் (49.) கடவுள் மால்யானை - ஐராவதம். அது நீலமணியின் சோதியினுல் கருமையாகத் தோற்றியது. அகலிடம் - பூமி.

(2-3.) தெய்வமகளிர் தன்னைப் பூமியிலுள்ள கரிய யானையென்று ஐயுறுவதை யறிந்து அந்த வெள்ளையானை தன்மேல் கரிய சேறு படிந்ததாக எண்ணிக் கங்கையில் மூழ்கியது.

24. (அடி, 1.) தீற்றும் - பூசப்படும். சுதை - சுண்ணம்புக்குழம்பு. சிறியார் - இளைய மகளிர்.

(2.) மயில் ஆட என மாறி இயைக்க; கூந்தலை மேகமென்றெண்ணி மயில் ஆடியது. புன்னகையை நிலவெனக் கருதிச் சகோரம் அருந்தியது.

தரும்பு நகையைச் சகோரப்புள்
அருந்த விரிந்த முழுநகைவிண்
டூற்று நிலவுக் கிந்துசிலை
ஒளிர்மா ளிகையுஞ் சூளிகையும்
உருகிப் பெருகுங் கலுழிவெள்ளம்
உவரோ டுவரிக் கடற்புலவு
மாற்றுங் கடவுட் கந்தபுரி
வாழ்வே தாலோ தாலேலோ
மலையாள் வயிறு வாய்த்தமுழு
மணியே தாலோ தாலேலோ. (3)

25. கிளைக்குஞ் சகரர் தொட்டபெருங்
கிடங்கென் றிடங்கர் மாவியங்கும்
கீழ்நீ ரமுவக் குண்டகழிக்
கெழுமு புனற்றெண் டிரைமேய்ந்து
திளைக்குங் கமஞ்சூ னெடும்புயலைச்
சிறுகட் பெருங்கைப் பகடென்றேர்
செங்கட் களிறு பிளிறநிமிர்
திகிரி கிரியென் றிவர்ந்துடலம்
இளைக்கும் படிவிண் டொடநிவந்த
எழிற்பொற் புரிசை விண்டுபதத்
தேறு மேணி பொற்றருவுக்
கிடுவே லியுமா யேழுலகும்

(2-3.) முழுநகை விண்டு ஊற்றும் நிலவுக்கு ; விண்டு - வெளிப்பட்டு. முழுநகையில் உண்டாகிய நிலவினால் சந்திரகாந்தக்கல் உருகியது. உவரோடு புலவை மாற்றும் (அடி, 4.)

25. (அடி, 1.) பெருங்கிடங்கென்றது கீழ்கடலை. இடங்கர்மா-முதலையாகிய விலங்கு ; முதலையை மாவென்பது ஒருசாரார் கொள்கையாதலின் (இறை. சூ. 1, உரை) இடங்கர்மா என்றார். கீழ்நீர் - ஊற்றுநீரையுடைய. அமுவம் - பரப்பு. மேய்ந்து - உண்டு என்னும் பொருளது ; " களிற்றீட்டம் போற், கலங்கு தெண்டிரை மேய்ந்து " (சீவக. 32.)

(2.) கம சூல் ; கம - நிறைவு. புயலைப் பகடென்று கருதி ; பகடு - யானை. களிறு பிளிற - ஓர் ஆண்யானை முழங்க. திகிரிகிரியென்று - சக்கரவாளமலை என்று மதிலை நினைந்து. இவர்ந்து - மதிலின்மீது ஏறி.

(3.) மேகம் இளைக்கும்படி. விண்டுபதம் - ஆகாயம். பொற்றரு - கற்பக மரம் ; " கால்கிளர் விசும்பிற் கற்பகா டவிக்கு, வேலியிட் டன்ன வியன் மணிப் புரிசையும் " (566 : 24-5.)

வளைக்குங் கடவுட் கந்தபுரி
வாழ்வே தாலோ தாலேலோ
மலையாள் வயிறு வாய்த்தமுழு
மணியே தாலோ தாலேலோ. (4)

26. சோலைப் புறமுப் புடைக்கனிகள்
தூக்கு முடத்தெங் கிமையவர்தம்
தோன்ற றிருவோ லக்கத்துத்
தோகை மயிலி னடங்குயிற்றும்
ஏலக் கருங்கொந் தளவளகத்
திளமா தருக்கு முதிர்வேனில்
இளைப்பாற் றுதற்குத் தாற்றெடுஞ்செவ்
விளநீர் கொடுப்ப வீற்றுளைந்த
காலப் புயலின் முகந்துடைக்கும்
கமுகு பழுக்காய்ப் பவழமுடன்
கதிர்முத் திட்டுச் செழும்பாளைக்
கற்றைக் கவரி புடையிரட்டும்
மாலைப் பழனப் பருதிபுரி
வாழ்வே தாலோ தாலேலோ
மலையாள் வயிறு வாய்த்தமுழு
மணியே தாலோ தாலேலோ. (5)

(3-4.) புரிசை வளைக்கும் ; புரிசை - மதில்.

26. (அடி, 1.) முப்புடைக் கனிகள் - தென்னம் பழம். "தென்னம் பழம்வீழ் சோணுடா" (424); "காய்மாண்ட தெங்கின் பழம்வீழ" (சீவக. 31.) முடத்தெங்கு : எழுவாய். இமையவர்தம் தோன்றல் - இந்திரன். திருவோலக்கத்து - அத்தாணி மண்டபத்தில். மயிலின் - மயிலைப்போல.

(2.) ஏலம் - மயிர்ச்சாந்து. கொந்தள அளகம் - கொத்தாகிய முன்னுச்சி மயிர். இளமாதருக்கு - இளைய அரம்பையருக்கு. தாறு - காய்க்குலை. இளைப்பாற்றுதற்குக் கொடுப்ப. ஈற்று உளைந்த - ஈனுதலால் வருந்திய.

(3.) கதிர்முத்தென்றது பாளையிலுள்ள பூ வரும்புகளை. பாளையாகிய கவரியை. மாலை - வரிசை.

(1-4.) தெங்கு இளநீர் கொடுப்பக் கமுகு அரம்பையருக்குக் கவரி புடையிரட்டும் பழனமென்க. கமுகு கவரி வீசுதல் : 58.

(வேறு)

27. மாலி மயத்து மடப்பிடி பெற்று
வளர்த்த விளங்களிறே
மழவிடை யேதிரு மாமடி கட்கென
வைத்த கவுத்துவமே
மூல மெனக்குல நான்மறை யோலிடு
முழுமுத லேமூவா
முக்கட் கனிகனி யுஞ்சுவை யேதனி
முத்திக் கொருவித்தே
காலை யிளங்கதி ருக்கெதிர் முதிரும்
கதிர்செம் பவளமுடன்
கதிர்முத் திட்டுவ ணங்கக் கன்னல்கொல்
கமுகுகொ லெனவளரும்
சாலி வயற்றமிழ் வேளூ ரடிகேள்
தாலோ தாலேலோ
சங்கத் தமிழின் றலைமைப் புலவா
தாலோ தாலேலோ. (6)

28. கருமுகி லுக்கரி தாமடி வாரம்
கண்டிரு பறவைகடம்

---

27. (அடி, 1.) மாமடிகளென்றது திருமாலை; 355 - ஆம் செய்யுட் குறிப்பைப் பார்க்க. திருமாலுக்குக் கவுத்துவம் விருப்பமுடையதாதலின் இவரைக் கவுத்துவ மென்றார்.

(2.) ஓலிடும் - ஓலமிடும். முக்கட் கனி - சிவபெருமான்.

(3.) கதிர்முத்து: 354, பார்க்க. பெரியோரைக் கண்டால் காணிக் கைப் பொருளையிட்டு வணங்குதல் மரபென்பது இங்கே அறியற்பாலது. நெற்பயிருக்குக் கரும்பும் கமுகும் உவமைகள் ; கன்னல் - கரும்பு.

(4.) சாலி - நெற்பயிர். சங்கத் தமிழின் தலைமைப் புலவா : தலைச்சங் கத்தில் முருகக் கடவுள் இருந்து தமிழாராய்ந்தமையின் இங்ஙனம் கூறினர் ; " அவருள் தலைச்சங்க மிருந்தார்......குன்றெறிந்த முருகவேளும்......என இத் தொடக்கத்தார்......என்ப" (இறை. 1, உரை.)

28. (அடி, 1-2.) சிவபெருமானைப் பொன்மலையாக உருவகம் செய் கின்றார். கருமுகிலுக்கு - திருமாலுக்கு. அடிவாரம் - திருவடி, மலையின்

கண்களி பொங்கவொர் பறவை முடித்தலை
காணு துட்குவரப்
பொருபுன லருவித் தலையின் மிசைத்தவழ்
புதுமதி நிலவொழுகப்
புள்ளூ ரிற்பொலி வெள்ளி மலைக்கட்
பொன்மலை யைக்குவவு
குருமணி வயிரப் புயமெனு மெட்டுக்
குவடுஞ் சுவடுபடக்
குத்திப் பொருமிரு கோடு படைத்ததொர்
கூந்தற் பிடிபெற்றுத்
தருமொரு தொந்தித் தந்திக் கிளையாய்
தாலோ தாலேலோ
சங்கத் தமிழின் றலைமைப் புலவா
தாலோ தாலேலோ. (7)

29. உண்ணெகிழ் தொண்ட ருளத்திருள் சிந்திட
ஒளிவிடு முழுமணியே
உயர்மறை நூல்கலை முடிவின் முடிந்திடும்
ஒழுகொளி மரகதமே

அடிவாரம். மேகத்தினால் காணப்படாத அடிவாரமென்றது ஒரு நயம். இருபறவை - சம்பாதியும் சடாயுவும். ஒர்பறவை - பிரமதேவராகிய அன்னப் பறவை. உட்குவர - அஞ்ச. அருவி - கங்கை. வெள்ளிமலைக்கட் பொன்மலை - கைலைமலையினிடத்து எழுந்தருளியுள்ள பொன்மலையைப் போன்ற சிவபெருமான். குவவு - திரட்சி.

(3.) பிடி - அம்பிகை.

(4.) தந்தி - யானை.

பொன்மலையென்று உருவகஞ்செய்ததற் கேற்ப, அதன் அடிவாரம் மேகத்தால் அறிதற்கரியதெனவும், அன்புள்ள இரண்டு பறவைகளால் அறிந்து மகிழ்தற்குரியதெனவும், ஒரு பறவையினால் காணுதற்கரிய முடியை உடையதெனவும், அருவியும் நிலவும் சிகரத்தில் உடையதெனவும், எட்டுக் குவடுகளைக் கொண்டதெனவும், அவை ஓர் யானையின் கொம்பாற் குத்தப்படுவன வெனவும் கூறினர். அம் மலையைக் குத்தும் பெண்யானை யாற் பெறப்பட்ட யானைக்கு இளையோயென்று முடித்தனர்.

29. (அடி, 1.) இருள் - அஞ்ஞானம். கலை - ஆறு சாஸ்திரங்களும் வேறு பல கலைகளும். கலைமுடிவில் முடிந்திடும் - ஆடையின் தலைப்பில் முடியப்படுமென்பது வேறு பொருள்.

விண்ணொடு மண்ணை விழுங்கி யருட்கதிர்
    விரியு மிளஞ்சுடரே
மெய்ப்புலன் மேய்ந்து சமைந்ததொர் வீட்டை
    விளக்கும் விளக்கொளியே
புண்ணிய நாறுமொர் பெண்கனி கனியும்
    புனித நறுங்கனியே
புள்ளூ ரெனவெம துள்ளத் தடநிறை
    புத்தமு தக்கடலே
தண்ணொளி பொங்கிய கருணை நிதியே
    தாலோ தாலேலோ
சங்கத் தமிழின் றலைமைப் புலவா
    தாலோ தாலேலோ. (8)

(சந்த விருத்தம்)

30. தோலாத முத்தமிழ் நாவா மூவா மாவாமச்
    சூர்வே ரறத்தொடு வேலா நூலா நூலோதும்
சீலாம லைக்கொடி பாலா கீலா மேலாகும்
    தேவாதி பற்கொரு தேவா வோவா தேகூவும்
காலாயு தக்கொடி வீறு வேறு வேறேறும்
    காபாலி பெற்றகு மாரா வீரா பேராளா
சேலார்வ யற்குரு கூரா தாலோ தாலேலோ
    சேனாப திப்பெரு மாளே தாலோ தாலேலோ. (9)

(2.) மெய்ப்புலன்......வீடு : (292) ; மெய்ப்புலன் - சத்திய ஞானம்.

(3.) புண்ணியம் நாறும் - முப்பத்திரண்டு தர்மங்களைச் செய்த. பெண் கனி - உமாதேவியார். அம்பிகை அறம் வளர்த்ததைத் தருமசம்வர்த்தனி என்னும் திருநாமத்தாலும், "இல்லாளே முப்பத் திரண்டறமுஞ் செய் திருப்ப" (617) என இந்நூலாசிரியர் கூறுவதனாலும் உணரலாகும்.

30. (சந்தக்குழிப்பு.) தானா தனத்தன தானா தானா தானனா.

(அடி, 1.) மூவா மாவாம் அச்சூர் - அழியாத மாமரமாகிய அந்தச் சூர பன்மன். நூலா நூல் - வேதம் ; வேதம் சுயம்புவென்றபடி ; நூற்றல் - நூல் செய்தல் ; "நொய்தி னொய்யசொன் னூற்கலுற்றேன்" (கம்ப. பாயிரம்.)

(2.) கீலா - எல்லாவற்றிற்கும் மூலமாக உள்ளவனே ; கீலம் - முளை. தேவாதிபற்கு ஒரு தேவன் - சிவகுரு ; தேவாதிபன் - இந்திரனுமாம்.

(3.) காலாயுதக்கொடி - கோழிக்கொடி. வீறு - வேறொருவருக்கில்லாத சிறப்பு. ஏறு ஏறு - பிறரால் ஏறப்படாத இடபம்.

31. ஊனுயு யிர்க்குயி ரானுய் தாலோ தாலேலோ
ஓதாது ணர்த்திடு போதா தாலோ தாலேலோ
ஆனுவ ருட்கனு பானு தாலோ தாலேலோ
ஆயாத சொற்சொலு பாயா தாலோ தாலேலோ
நானுயெ னக்கரி தானுய் தாலோ தாலேலோ
நாதாதி கட்கனு பூதா தாலோ தாலேலோ
தேனுர்பொ ழிற்குரு கூரா தாலோ தாலேலோ
சேனுப திப்பெரு மாளே தாலோ தாலேலோ. (10)

4. சப்பாணிப் பருவம்

32. முடங்குந் திரைப்பரவை வயிறுளைந் தீன்றநறு
முளரிப் பிராட்டிவைத்து
முத்தாடு பச்சைப் பசுங்கிள்ளை யெனமழலை
முதிருமென் குதலைகற்பத்
தொடங்குங் குறப்பாவை கற்றைக் குழற்ககிற்
றூமமொடு தாமமிட்டுச்
சுடிகைநுதல் வெயர்வுந் துடைத்தொழுகு கத்தூரி
தூரியங் கொண்டு தீட்டிக்
குடங்கைக் கடங்கா நெடுங்கட் கடைக்கழகு
கூரவஞ் சனமெழுதிமென்
கொங்கைத் தடத்துப் பசுங்களப மப்பியவள்
குற்றேவன் முற்றுமாற்றித்

---

31. (அடி, 1.) ஓதாது உணர்த்திடு போதன் - மௌன தேசிகன்.

(2.) அனுபானு - துணையாக உள்ளவனே. ஆயாத - ஆராய்ச்சி செய்தற்கியலாத.

(3.) அரிது - அரிய பொருள். அனுபூதன் - காரணன்.

32. முருகக்கடவுள் வள்ளிநாயகியாரைப் பலவகையாக உவப்பிக்கும் செய்தி கூறப்படும்.

(அடி, 1-2.) முடங்கும் திரை - மடங்கும் அலை. முளரிப்பிராட்டி - திருமகள். முத்தாடுதல். முத்தமிட்டுப் பாராட்டுதல். வள்ளிநாயகி திருமாலுக்கு மகளாதலின் திருமகள் முத்தாடுவதாகக் கூறினர். முத்தாடு குறப்பாவை, தொடங்குங் குறப்பாவை என்க. தூரியம் - எழுதுகோல்; இது தூரிகை யெனவும் வழங்கும்.

(3.) குடங்கை - உள்ளங்கை. குடங்கைக்கடங்கா நெடுங்கண்; 404. கூர - மிகும்படி. (பி - ம்.) 'கொங்கைத் தடத்தும்'.

தடங்குங் குமப்புயங் கொட்டிநட மிட்டவன்
சப்பாணி கொட்டியருளே
தையனு யகிமருவு தெய்வநா யகன்மதலை
சப்பாணி கொட்டி யருளே. (1)

33. மழைக்கொந் தளக்கலப மயிலிளஞ் சாயனெடு
மதரரிக் கெண்டையுண்கண்
மான்கன்றை யமருலகு வாழப் பிறந்திடு
மடப்பிடியை வானவில்லைக்
குழைக்குந் தடக்கைத் திருத்தாதை நீரொடு
கொடுப்பக் குடங்கையேற்றுக்
கொழுமலர் மணங்கமழ் மணப்பந்தர் நிற்பவக்
கொம்புமின் கொடியினெல்கி
இழைக்கும் பசும்பொற் றசும்பென வசும்புபொன்
னிளமுலை முகங்கோட்டிநின்
றெய்யாமை நோக்கும் படைக்கட் கடைக்கணுக்
கின்னமுத மூற்றவின்பம்
தழைக்கும் பெருங்காதல் வெள்ளந் திளைத்தவன்
சப்பாணி கொட்டியருளே
தையனு யகிமருவு தெய்வநா யகன்மதலை
சப்பாணி கொட்டியருளே. (2)

(4.) புயங் கொட்டியது களிப்பின் மிகுதியால்.

33. தெய்வயானை யம்மையாரை மணந்தருளிய செய்தி கூறப்படும்.

(அடி, 1.) மழைக் கொந்தளம் - மேகம் போன்ற கூந்தல். கொந்தளத்தையும் சாயலையும் கண்ணையும் உடைய மான்கன்று: தெய்வயானை யம்மையார். வானவில் - இந்திரவில்.

(2.) குழைக்கும் - வளைக்கும். திருத்தாதை - இந்திரன். அக்கொம்பு - தெய்வயானையம்மையார்.

(3.) பசும்பொற்றசும்பு - பசும்பொன்னாலாகிய குடம். கோட்டி - வளைத்து. நாணத்தால் முகங் கோட்டினுள். எய்யாமை நோக்கும் - பிறரறியாதவாறு பார்க்கும்.

முருகக்கடவுள் தெய்வயானையை மணந்தபோது மணப்பந்தரில் அத்தேவியார் அக்கடவுளைக் கடைக்கண்ணால் பிறர் அறியாவாறு பார்த்தனர்; இங்ஙனம் பார்த்தல் மகளிர் இயல்பு; "ஐயனை யகத்துவடி வேயல புறத்தும், கைவளை திருத்துபு கடைக்கணி னுணர்ந்தாள்" (கம்ப. கோலங் காண். 37.)

34. உண்ணிலா வுவகைத் தடங்கடல் படிந்திட்ட
உம்பருஞ் செங்களம்பட்
டொண்பருதி யுடல்கிழித் தோடுங் கடற்றனை
ஒளிறுவா ளவுணர்குழுவும்
தெண்ணிலா மதிநுதற் றெய்வப் பிணுக்கள்வாய்த்
தேனமுது மமுதவாரித்
தெள்ளமுது முடனிருந் துண்ணப் பணித்திட்ட
செங்கைவேல் பைம்புனத்துப்
பண்ணுலா மழலைப் பசுங்கிளவி யெயினர்பொற்
பாவைவிழி வேலொடொப்புப்
பார்க்குந் தொறுந்தலை கவிழ்த்துநின் றவடிருப்
பவளத்து முத்தரும்பும்
தண்ணிலா வுக்கொண் சகோரமென நின்றவன்
சப்பாணி கொட்டியருளே
தையனு யகிமருவு தெய்வநா யகன்மதலை
சப்பாணி கொட்டியருளே. (3)

---

34. (1-2.) முருகக் கடவுள் அசுரர்களோடு போரிடுகையில் இறந்த அசுரர்கள் சூரிய மண்டலத்தை ஊடுருவிச் சென்று வீரசுவர்க்கம் புகுந்து தேவராகித் தேவர் நுகர்பவற்றைத் தாமும் நுகர்வரென்னும் செய்தி இதிற் கூறப்படும்.

உவகைத் தடங்கடல் படிந்திட்ட உம்பரும் - தம் பகைவராகிய அசுரர்கள் போரில் அழிவது கண்டு இன்பக் கடலில் திளைத்த தேவர்களும். செங்களத்திலே பட்டு ; இரத்தத்தாற் சிவந்ததாதலின் செங்களமென்றார் ; "செங்களம் படக்கொன் றவுணர்த் தேய்த்த......கழறொடிச் சேஎய்" (குறுந். 1 : 1-3.) போரில் இறந்தோர் சூரியமண்டல மார்க்கமாக வீரசுவர்க்கம் புகுவர் ; (386) ; "கதிருடல் வழிபோய்க் கல்லுழை நின்றோர்" (கல்லாடம்) ; "ஏவிய திகிரி வீரரைத் துறக்க மேறவிட் டிடுமிர வியைப்போல்" (வி. பா. இராச சூயச். 139.) தெய்வப் பிணுக்கள் - தெய்வ மகளிர்.

(2-3.) செங்கை வேலை. விழிவேலொடு ஒப்புப் பார்க்கும்.

(3-4.) எயினர் பொற் பாவை - வள்ளி. முத்து அரும்பும் தண்ணிலா - புன்முறுவல். அதனை நிலவாக உருவகித்ததற்கேற்ப அதனை விரும்பி நின்ற முருகவேளை நிலாவை உண்ண விரும்பும் சகோரமாக உருவகம் செய்தார் ; "குறுமுறுவ னெடுநில வருந்துஞ் சகோரமாய்" (102) என்றார் முன்னும்.

35. மடநடைத் தெய்வக் குறப்பாவை திருவுருவின்
மயிலிளஞ் சாயலுநிலா
மணிவட மறப்புடைத் திருமாந்த கனதன
வனப்புங் குறித்துநோக்கி
இடுகிடைப் பாவிக் கினிப்பிழைப் பில்லைகொல்
எனத்திரு வுளங்குழைந்தாங்
கேந்திளங் கொங்கையை யிணைப்புயத் தேந்திநின்
றெல்லா வுறுப்புநிற்கக்
குடமுலைக் கேயிவள் குடிப்பிறப் புக்கியை
குணங்கிடைத் ததுகொலென்றக்
கோதைநெடு நாணெய்த வவயவங் கட்குள
குணுகுணந் தனிதெரிக்கும்
தடமலர்க் கைத்தலஞ் சேந்தொளி துளும்பவொரு
சப்பாணி கொட்டியருளே
தையலு யகிமருவு தெய்வநா யகன்மதலை
சப்பாணி கொட்டியருளே. (4)

36. விண்ணென் கடற்புவன முடவுப் படத்தேந்து
வேந்துபொலி பாந்தள்வைப்பும்
விரிநீர் வரைப்புமெழில் விஞ்சைய ரிருப்புமுகை
விண்டுநறை விரிமுண்டகக்

---

35. (அடி, 1.) சாயல் - மென்மை. இடுகு - சுருங்கிய. இடையாகிய பாவி ; பாவியென்றது இரக்கத்தைக் குறிக்க வந்தது. திருவுருவின் மென்மையை முழுதும் நோக்கி அவ்வுருவில் நகில் மாத்திரம் இடைக்குக் கேடு விளைப்பதை நினைந்து அவற்றை ஏந்தினர்.

(3-4.) குடிப்பிறப்புக்கு இயை குணம் - கொலை செய்யும் இயல்பு ; குறவர் தறுகண்மையோடு மான் முதலியவற்றைக் கொலை புரியும் இயல் புடையார் ; இங்கே நகில் இடையை அழிக்கும் வண்ணம் இருத்தலின் இது கூறினர். தனி தெரிக்கும் - தனித்தனியே சுட்டிக்காட்டித் தெரிவிக்கும்.

36. முருகக்கடவுள் தம்மைப் பணியும் அடியார்களுக்கு நாகலோக ஆட்சி முதலிய சிறந்த பதவிகளை அருளுதலும் தாம் குறிஞ்சி நிலத்துக்கு உரிமை பூண்டிருத்தலும் கூறப்படும்.

கண்ணன் றிருப்பதமு நான்முகக் கடவுள்பூங்
கஞ்சமுங் குலிசப்பிரான்
கற்பகக் காவுநின் றெண்டர்க டொழும்புக்கொர்
காணியா வைத்துமற்றத்
திண்ணென் றடக்கைவெஞ் சிலைவேடர் குடிகொண்ட
சீறூரு மூரூர்தொறும்
செந்தினைப் புனமூடு தண்சாரல் பிறவுமாம்
சீதனக் காணிபெற்றத்
தண்ணென் குறிஞ்சித் தலந்தலை யளிப்பவன்
சப்பாணி கொட்டியருளே
தையலு யகிமருவு தெய்வநா யகன்மதலை
சப்பாணி கொட்டியருளே. (5)

(வேறு)

37. கடலைச் சுவற வடித்து மிடித்துக்
கனவரை துகள்கண்டும்
கடிதிற் றிரிய வகுப்பதை யொப்பக்
காரவு ணக்கடலின்
உடலிற் பெருகிய குருதிக் கடல்பிண
வோங்கலொ டோங்கவமைத்
தொட்டிய வொட்டல ரிற்பிற கிட்டவர்
ஒழியப் பிறரையெலாம்

(அடி, 1-2.) விண் என் - விண் என்னும் ஒலியைச் செய்கின்ற. முடவுப் படம் - முடங்குதலையுடைய படம் ; ''முடவுப் படப்பாய்ச் சுருட்டு'' (3.) வேந்து - ஆதிசேடன். பாந்தள் வைப்பு - நாகலோகம் ; இது போகத் தாற் சிறப்புப்பெற்றது. விரிநீர் வரைப்பு - பூவுலகம். விஞ்சையர் இருப்பு - வித்தியாதரருலகம். கண்ணன் திருப்பதம் - திருமால் பதவி. கஞ்சமென்றது பிரமலோகத்தைக் குறித்து நின்றது ; '' தனி விரிஞ்சன் முளரி சென்று புகுதுமே'' (தக்க. 240) என்பதையும், 'முளரி யென்பதனைப் பிரமலோக மெனினும் அமையும்' என்னும் அதன் உரையையும் காண்க. குலிசப்பிரான் - இந்திரன். தொழும்புக்கு ஒர் காணியா - செய்த தொண்டுக்கு உரிமையாக.

(3-4.) சீதனக் காணி - ஸ்திரீதனமாகிய காணி ; மாமனாாற் கொடுக்கப்படுவது. முருகக் கடவுள் குறிஞ்சிக் கடவுளாதலின், 'குறிஞ்சித்தலந் தலையளிப்பவன்' என்றார்.

37. (அடி, 1-2.) கனவரை - கிரவுஞ்சமலை. திரிய - மீட்டும் (206.) பிண ஓங்கல் - பிணமாகிய மலை. ஒட்டிய ஒட்டலர் - வஞ்சினம் கூறி எதிர்த்த பகைவர். பிறகிட்டவர் - புறங்காட்டி ஓடியவர்.

தடவுத் தாழியின் மத்தெறி தயிரிற்
றத்துதி ரப்புனலிற்
றசைகுடர் நிணமொடு மூளை குழம்பச்
சமர்விளை யாடல்செயும்
குடுமிச் சுடர்வடி வேலைத் தொட்டவ
கொட்டுக சப்பாணி
கொழிதமிழ் வேத புரிக்கும ரேசன்
கொட்டுக சப்பாணி. (6)

38. சமரிற் பட்டவர் வெட்டிய பூதத்
தலைவர்க ணிற்பமுதற்
ருமரை நாயகன் வயிறு கிழித்துத்
தந்தொழி றலைநின்ருங்
கமரிற் குரிய மடக்கொடி யாரை
அலைத்தனர் பற்றியெயிற்
றவுண ரெனத்தமை யுணரார் கணவர்கள்
ஆர்ப்பில் வெடித்தபெருங்
கமரிற் குருதி பிலத்தை நிரப்பிடு
களமெதிர் கண்டினியக்
காரவு ணக்கடல் சூரொடு மாளக்
கடிதிற் றடிதியடற்
குமரக் கடவு ளெனப்பணி வேலவ
கொட்டுக சப்பாணி

(3.) தடவுத்தாழி - பெரிய மண் பானை. தயிரிற் குழம்ப.

38. போர்க்களத்தில் இறந்துபட்ட அசுரர்கள் தேவராய் வீரசுவர்க்கத்தை யடைந்து, 'அசுரர் கூட்டத்தை அழிப்பாயாக' என்று தாமே முருகக் கடவுளை வேண்டுவரென்பது கூறப்படும்.

(அடி, 1-2.) சமரிற் பட்டவர் - போரில் இறந்தவர்கள். பூதத்தலைவர்கள்-தம்மைக் கொன்ற பூதகணத் தலைவர்கள்; இவர்கள் முருகக்கடவுளின் படையைச் சார்ந்தவர்கள். தாமரை நாயகன் - சூரியன். வீர சுவர்க்கம் அடைபவர் சூரியமண்டலத்தைக் கீண்டு செல்லும் செய்தி 382-ஆம் செய்யுளிலும் கூறப்பட்டது. அமரிற்கு உரிய மடக்கொடியார் - போரில் இறந்தோர் பெறுவதற்குரிய வீரசுவர்க்கத்திலுள்ள தெய்வ மகளிர். கணவர்கள் ஆர்ப்பில் - பூதகணத்தினர் செய்த ஆரவாரத்தினுல்.

(3-4.) கமர் - வெடிப்பு. களம் - போர்க்களம். தடிதி - கொல்வாயாக. குமரக்கடவுள் : விளி.

கொழிதமிழ் வேத புரிக்குமரேசன்
கொட்டுக சப்பாணி. (7)

39. அற்ற வுடற்குறை யிற்ற முடித்தலை
அங்கைத் தலம்வைத்திட்
டாடு பறந்தலை யோடுதி ரப்புனல்
ஆறு கடத்துகெனும்
சிற்றல கைக்கொரு பேரல கைப்பெண்
தேரழி யக்கழியும்
திகிரிப் பரிசில் விடப்படு சுழியிற்
றெருமரல் மட்பகைஞன்
பற்றிய திரிகை திரித்து விடத்திரி
பரிசென வுஞ்சுழலும்
பம்பர மெனவும் வரும்படி யவுணர்
படக்கள வேள்விசெயாக்
கொற்ற மகட்புண ருஞ்சுடர் வேலவ
கொட்டுக சப்பாணி
கொழிதமிழ் வேத புரிக்குமரேசன்
கொட்டுக சப்பாணி. (8)

(சந்தவிருத்தம்)

40. வளரிள வனமுலை மலைமக ளுக்கோர் தவப்பேறே
மறிதிரை பொரநிமிர் கருணை கொழித்த பெருக்காறே

---

39. (அடி, 1.) உடற்குறை : எழுவாய். இற்ற - வெட்டப்பெற்ற. தன் தலையையே கையில் வைத்து உடற்குறை ஆடியது.

(2.) அலகை - பேய். தேர்ச்சக்கரத்தையே பரிசிலாக விட்டது. தெருமரல் - சுழலுதல். மட்பகைஞன் - குயவன்.

(3.) திரிகை - சக்கரம். திரி பரிசெனவும் - சுழலும் தன்மையைப் போலவும். அவுணர்பட - அசுரர்கள் இறந்துபட. களவேள்வி செய்தல் - பகைவரை வென்று போர்க்களத்தைத் தனதாக்கிக் கொண்டு வேட்டல்; இது வாகைத்திணைத்துறைகளுள் ஒன்று (437); புறநானூறு, 26-ஆம் செய்யுளைப் பார்க்க.

(4.) கொற்ற மகள் - வீரத்திரு.

40. (சந்தக் குழிப்பு.) தனதன தனதன தனதன தத்த தனத்தான.

(அடி, 1.) மலைமகள் - உமாதேவியார். பேறு - பயன். மறிதிரை - மடங்கி வருகின்ற அலை.

அளியுமி னமுதெழு வெளியினில் வைத்த சுவைத்தேனே
அறமுது தவமொடு வளர வளர்த்திடு நற்ருயே
களிமயில் கடவிவி ணடைய முடுக்கிய புத்தேளே
கலைமறை யெனுமுரல் வரியளி மொய்த்த மலர்க்காவே
தெளிதமிழ் பழகிய மதவலி கொட்டுக சப்பாணி
தினகர புரிவரு தனிமுதல் கொட்டுக சப்பாணி. (9)

41. கனியொடு சுவையமு தொழுகிய சொற்பயி றத்தாய்வேள்
கணையொடு பிணையென வுலவு கடைக்கண் மடப்பாவாய்
நனைமலர் பொதுளிய வெழிலி தழைத்த குழற்கோதாய்
நளிர்புன மிசைவளர் கலபம் விரித்த மயிற்பேடே
எனவொரு குறமக ளடிமுடி வைத்தனை முத்தேவாம்
இறைவரு முறைமுறை பணிய விருக்கு முதற்றேவே
சினவிடை யவரருண் மழவிடை கொட்டுக சப்பாணி
தினகர புரிவரு தனிமுதல் கொட்டுக சப்பாணி. (10)

5. முத்தப்பருவம்

42. குருகு நாறு செந்தளிர்க்கைக்
கொடிநுண் ணுசுப்பிற் கோட்டிமயக்
குலப்பூங் கொம்பு நறவூழ்த்த
கொழுந்தா மரையோ டவிழ்ந்ததுழாய்ச்

(2.) அளியும் - முற்றிய. வெளி - சிதாகாசம். அறம் தவமொடு வளர.

(2.) கடவி - செலுத்தி. அடைய - முற்ற. வேதமாகிய வண்டுகள்.

(4.) மதவலி - மதவலியென்னும் திருநாமத்தை யுடையாய்; "சூர்மருங் கறுத்த மொய்ம்பின் மதவலி" (முருகு. 275, ந.)

41. (அடி. 1-3.) இவ்வடிகளில் முருகக் கடவுள் வள்ளிநாயகியைப் பாராட்டுதல் கூறப்படுகின்றது.

(1.) தத்தாய் - கிளியே; தத்தை - கிளி. கணை - அம்பு. பிணை - பெண் மான். இரண்டும் கண்ணுக்கு உவமை.

(2.) நனை - தேன். மலர்பொதுளிய குழலென்க. எழிலி தழைத்த - மேகம்போலவே தழைத்த; எழிலி - மேகம். கலபம் = கலாபம் - மயிலின் தோகை. மயிற்பேடு - பெண் மயில்.

(3.) வைத்தனை : முற்று; வைத்து என எச்சமாக்கிப் பொருள் கூறுதலும் உண்டு. இறைவர் - பிரமன் முதலியோர் (364.)

(4.) மழவிடை - இளைய காளையை ஒப்பாய்.

42. (அடி, 1.) குருகு - வளையல். நாறு - தோன்றும். நுசுப்பு-இடை. பூங்கொம்பும் - உமாதேவியாரும். தாமரை நாறும் தலை - பிரமதேவர் தலை.

சருகு நாறு முடைத்தலையின்
தாம நாறு திரடிண்டோட்
டாதையாருங் கண்டுகண்டு
தடங்கண் களிப்பக் குரவுவிரிந்
தருகு நாறு திருமேனி
அந்தீங் குதலை மழலைகனிந்
தமுத மூறு பசுந்தேறல்
அசும்பு நாறத் தெய்வமண
முருகு நாறுஞ் செங்கனிவாய்
முத்தந் தருக முத்தமே
மும்மைத் தமிழ்தேர் கந்தபுரி
முருகா முத்தந் தருகவே. (1)

43. நறவு விரிந்த விரைத்தோட்டு
நளினத் தொட்டிற் றடமுலைப்பால்
நல்கி வளர்த்த கைத்தாயர்
நகைவாண் முகத்து மார்பகத்தும்
குறுமெ னடைய சிறுபசுங்காற்
குருதி ததும்ப வுதைந்துசில
குறும்பு செயத்தா ணேமெனமென்
கோல்கொண் டோச்சப் பெரும்புவனம்
நிறுவு மொருநின் பெருந்தன்மை
நினைந்தாய் போலக் கனிந்தமுது

(2.) துழாய்ச்சருகு நாறு தலை - திருமாலின் தலை; "கருதயன்மால், தருதலையாக வம்மான்" (திருக்குடந்தைத் திரிபந்தாதி.) குரவு - குராமலர்.

(1-2.) கொம்பும் தாதையாரும் களிப்ப.

(3.) மேனி அசும்பு நாற என்க; அசும்பு - துளி.

(4.) மும்மைத் தமிழ் - முத்தமிழ்; மும்மை - மூன்று; "தெரிமாண் டமிழ்மும்மைத் தென்னம் பொருப்பன்" (குறள், 23, பரி. மேற்.)

43. (அடி, 1.) நளினத் தொட்டில் - சரவணப்பொய்கையிலுள்ள தாமரைப் பூவாகிய தொட்டில்; "பயந்தோ ரென்ப பதுமத்துப் பாயல்" (பரி. 5 : 49); "சரவணப் பூந்தொட்டி லேறி" (கந்தரலங்காரம், 5.) கைத்தாயர் - கார்த்திகைப் பெண்கள்.

(1-2.) முகத்தும் மார்பகத்தும் உதைந்து. குறும்பு - விளையாட்டு. ஓச்ச - அடித்தற்கு ஓங்க.

நெக்குப் பசுந்தே னசும்பூற
நெடுவெண் ணிலவு விரிந்தகுறு
முறுவ லரும்புஞ் செங்கனிவாய்
முத்தந் தருக முத்தமே
மும்மைத் தமிழ்தேர் கந்தபுரி
முருகா முத்தந் தருகவே. (2)

44. பொழியுங் கருணைப் பெருவெள்ளப்
புணரி பெருகி யலையெறியப்
பொங்கி யெழுந்த பெருங்காதற்
புளகம் போர்ப்பப் போதுசெயும்
விழியு மனமுங் குளிர்தூங்க
விரிநீர்ச் சடிலத் தொருவனிரு
வீணைக் குதவுந் திருச்செவிகள்
விருந்தாட் டயர விரைகொழித்து
வழியுங் கொழுந்தேன் பிழிந்திட்டு
மதுர வமுது குழைத்தூற்றும்
மழலை ததும்பப் பழமறையை
வடித்துத் தெளித்த வார்த்தையொன்று
மொழியும் பவளச் செங்கனிவாய்
முத்தந் தருக முத்தமே
மும்மைத் தமிழ்தேர் கந்தபுரி
முருகா முத்தந் தருகவே. (3)

45. கலைப்பா னிறைந்த முதுக்குறைவிற்
கல்விச் செல்வர் கேள்விநலம்

(2-4.) ஓச்சக் குறுமுறுவல் அரும்பும் என்க.

44. (அடி, 1-2.) புணரி - கடல். புளகம் - உரோமம் சிலிர்த்தல். போதுசெயும் விழியும் - இராப்போதையும் பகற்பொழுதையும் செய்யும் சந்திர சூரியராகிய விழிகளும் (547.) விரிநீர் - கங்கை. ஒருவன் - சிவபெருமான். வீணைக்கு - வீணையின் இசைக்கு ; வீணைக் குதவும் திருச் செவிகள் : 4-ஆம் செய்யுளின் குறிப்பைப் பார்க்க.

(2-4.) செவிகள் விருந்தாட்டயர வார்த்தை ஒன்று மொழியும் என்க.

45. (அடி, 1.) கலைப்பால் - கலையின் பகுதிகள். நிறைந்த செல்வர். மறை கேட்கப்படுவதாதலின் கேள்விநலங் கனியக் கனிய அமுதூறுவதென்றார்.

கனியக் கனிய வமுதூறும்
கடவுண் மறையு முதற்சங்கத்
தலைப்பா வலர்தீஞ் சுவைக்கனியும்
தண்டே னறையும் வடித்தெடுத்த
சாரங் கனிந்தூற் றிருந்தபசுந்
தமிழு நாறத் தடங்கரைகொல்
அலைப்பாய் புனற்றெண் கடல்வைப்பும்
அகிலாண் டமும்பன் முறையீன்றும்
அழகு முதிர முதிராவென்
அம்மை யமுது சூற்கொண்ட
முலைப்பா லூறுஞ் செங்கனிவாய்
முத்தந் தருக முத்தமே
மும்மைத் தமிழ்தேர் கந்தபுரி
முருகா முத்தந் தருகவே. (4)

46. புயலுண் டிருண்ட கொந்தளமும்
பொன்னங் குழையு மின்னகையும்
புளகம் பொதிந்த விளமுலையும்
புருவச் சிலையும் போர்த்தடங்கட்
கயலுங் கலப மயிலியலும்
கன்னிப் புனத்தோர் பெண்ணமுதின்
காமர் நலனும் பன்னிரண்டு
கண்ணன் முகந்துண் டின்னமுதின்

(1-2.) முருகக்கடவுள் முதற்சங்கத்திருந்து தமிழாராய்ந்தவரென்பது கருதி இது கூறினர் (375.) பாவலர் தமிழும். மறையும் தமிழும் நாற.

(3.) தெண்கடல் வைப்பு - பூமி.

(3-4.) முதிரா முலை.

46. (அடி, 1.) கன்னிப் புனத்தோர் பெண்ணமுதின் (அடி, 2.) கொந்தள முதலியன வென்று கூட்டி யுரைக்க. கொந்தளம் - கூந்தல்; இது குந்தளமெனவும் வழங்கும்.

(2.) பெண்ணமுது - வள்ளிநாயகியார்.

(1-2.) பன்னிரண்டு திருவிழிகளுக் கேற்பக் கூந்தல், இரண்டு குழைகள், நகை, இரண்டு நகில்கள், இரண்டு புருவங்கள், இரண்டு கண்கள், மென்மை, அழகென்னும் பன்னிரண்டும் கூறப்பட்டன.

இயலுஞ் சுவைநல் லவியொடுநீத்
தேக்கற் றிருந்தத் தாக்கணங்கின்
இழுமென் குதலை கனிந்தூறும்
இதழ்த்தேன் சுவைகண் டேமாப்பான்
முயலுங் குமுதக் கனிவாயால்
முத்தந் தருக முத்தமே
மும்மைத் தமிழ்தேர் கந்தபுரி
முருகா முத்தந் தருகவே. (5)

(வேறு)

47. கோடுபடு கொங்கைக் குவட்டுக் கிளைத்திட்ட
கொடியிடைக் கடைசியர்குழாம்
குரவையிடு துழனியிற் கொண்டற்றிரை யத்தாவு
குழவுப் பகட்டுவாளை
சேடுபடு புத்தே ணிலத்துப் புனிற்றிளஞ்
சேதா வயிற்றுமுட்டச்
சேங்கன் றெனத்தடவு மடிமடை திறந்தூற்று
தீம்பால் சினைக்கற்பகத்
தேடுபடு தடமலர்த் தேனருவி யொடுசொரிந்
தேரியொடு கானிரம்ப
இழுதுபடு கழனியுந் தெய்வமண நாறவேன்
றின்சுவை முதிர்ந்துவிளையும்
காடுபடு செந்நெல்பைங் கன்னனிகர் புள்ளூர
கனிவாயின் முத்த மருளே
கங்கைக்கு நெடியவன் றங்கைக்கு மொருமகன்
கனிவாயின் முத்தமருளே. (6)

(3.) அவி - தேவருணவு. ஏக்கற்று - ஆசையால் தாழ்ந்து. ஏமாப்பான் - இன்பமடையும்பொருட்டு.

47. (அடி, 1.) கோடு - யானைக்கொம்பு. குரவை - குரவைப்பாட்டு; இது குலவையென வழங்கும். துழனி - ஆரவாரம். திரைய - சுருள.

(2.) சேதா - காமதேனு. சேங்கன்று - காளைக்கன்று. தட என்றது தடவு என நின்றது; தட - பெருமை.

(3.) கால் - வாய்க்கால். இழுதுபடு - சேருகின்ற. கழனி - வயல்.

(4.) கன்னல் - கரும்பு.

48. துளிதூங்கு மழைமுகிற் படலங் கிழிக்கும்
துகிற்கொடிகள் சோலைசெய்யத்
தோரண முகப்பிற் றவழ்ந்தேறு கலைமதித்
தோற்றத்தை யறுகான்மடுத்
தளிதூங்கு தேனிரு லிதுதம்மின் வம்மினென்
றழிநறு வார்ந்துநிற்கும்
அந்நலார் கைகூப்ப வாடவர் பிழிந்தூற்று
மளவிலப ராதமிதென
ஒளிதூங்கு முகமதிக் கொப்பென்கி லேன்விடுதிர்
உயிரொன்று மெனவிடலுமவ்
வுடுபதிக் கடவுணற வுண்டமற் றவரினும்
உய்ந்தோ மொழிந்தோமெனக்
களிதூங்கு மாடமலி கந்தபுரி வருமுருக
கனிவாயின் முத்தமருளே
கங்கைக்கு நெடியவன் றங்கைக்கு மொருமகன்
கனிவாயின் முத்தமருளே. (7)

49. பூமரு வுயிர்க்குங் கருங்கொந் தளத்துவிரி
பூந்துகட் படலமுமணம்
பொங்கிய நறும்புகைப் படலமுங் காலமழை
பொழிமுகிற் படலஞ்செயத்

---

48. கள்ளைக் குடித்த மகளிர் மயக்கத்தாற் சந்திரனைத் தேனிருலென்று கருதி விரும்ப, ஆடவர் அச்சந்திரனைப் பிடித்துப் பிழியத்தொடங்குகையில், சந்திரன் தனக்குரிய தண்டனைபோலும் இது வெனக்கருதி, "நான் மகளிர் முகத்திற்கு ஒப்பென்று சொல்லவில்லையே" என்று சொல்லி விடுபட்டுச் சென்று மகிழ்வானென்ற கற்பனை இதிற் கூறப்படும்.

(அடி, 1.) துகிற்கொடி - துவசம். தோரணமுகப்பு - வாயில் மாடம். அறுகால் - வண்டு. மதியின் களங்கத்தை வண்டென்று கொள்க.

(2.) அளி - அளிதல்; முதிர்தல். சந்திரனுக்குத் தேனிருல் உவமை; "வானூர் மதியம் வரைசேரி னவ்வரைத், தேனி னிருலென வேணி யிழைத்திருக்கும்" (கலி. 39.)

(3.) உடுபதிக்கடவுள் - சந்திரன். அவரினும் - அவரிடத்தினின்றும். உய்ந்தோமொழிந்தோம் - பிழைத்தோம்; ஒரு சொன்னீர்மையன.

49. (அடி, 1.) மரு - நறுமணம். பூந்துகட்படலம் - மகரந்தப்பொடியின் பரப்பு. புகை கூந்தலுக்கு ஊட்டியது. முகிற்படலஞ்செய - மேகபடலத்தின் தோற்றத்தை உண்டாக்க.

தாமரை முகச்சோதி யெழவெழுஞ் சிறுமுறுவல்
தண்ணிலவு செயவெயில்செயத்
தழன்மணிக் கலனக னிதம்பமொடு வெம்முலை
தடங்கடலு மலையுஞ்செயத்
தேமரு குழற்கோதை மயிலனீர் கோசிகச்
செம்மலென வேறுபுவனம்
செயவும்வல் லீரென மணந்திடை தணந்தவர்சொல்
செஞ்சொற் பசுங்கிளிசொலக்
காமரு மனங்குழையு மாதர்பயில் வேளூர
கனிவாயின் முத்தமருளே
கங்கைக்கு நெடியவன் றங்கைக்கு மொருமகன்
கனிவாயின் முத்தமருளே. (8)

(சந்த விருத்தம்)

50. மதியு நதியு மரவும் விரவு
மவுலி யொருவன் முக்கணும்
வனச முகமு மகமு மலர
மழலை யொழுகு சொற்சொலும்
புதல்வ விமய முதல்வி யருள்செய்
புனித வமரர் கொற்றவன்
புதல்வி தழுவு கொழுந குறவர்
சிறுமி குடிகொள் பொற்புய

(2.) தழல் மணிக்கலன் வெயில்செய.

(3.) கோசிகச் செம்மல் - விசுவாமித்திரர். மகளிரிடத்தே உள்ள மகரந்தப்பொடி முதலியவை புதிதாகப் படைத்த உலகமொன்றிலுள்ள மேகம் முதலிய பொருள்களைப்போலத் தோற்றினமையின் விசுவாமித்திரரை அம் மகளிருக்கு உவமித்தனர். என - என்று பொய்பாராட்டி. தணந்தவர் - பிரிந்தவர்.

(3-4.) பிரிவதற்கு முன் கணவர் தனிமையிற் கூறிய பாராட்டுச் சொற்களை அங்கிருந்த கிளி கற்று அவர் பிரிவாற்ருமையால் வருந்துங் காலத்துச் சொல்ல அவற்றைக் கேட்டு மகளிர் வருந்தினர். இத்தகைய நிகழ்ச்சியை "உள்ள மொன்று" (நைடதம், நகரப். 35) என்னும் செய்யுளால் உணரலாகும்.

50. (சந்தக்குழிப்பு.) தனன தனன தனன தனன தனன தனன தத்தன.

கதிரு மதியு மொளிர வொளிரும்
ஒளிய வளிய கற்பகக்
கனியி னினிய வுருவ பருவ
மழையி னுதவு கைத்தல
முதிரு மறிவி லறிஞ ருணரு
முதல்வ தருக முத்தமே
முனிவர் பரவு பருதி புரியின்
முருக தருக முத்தமே. (9)

51. வடிவி னழகு மெழுத வரிய
புயமு நறிய செச்சையும்
மருமம் விரவு குரவு மரையின்
மணியு மணிகொள் கச்சையும்
கடவு மயிலு மயிலு மொழுகு
கருணை வதன பற்பமும்
கமல விழியும் விழியு மனமும்
எழுதி யெழுதி நித்தலும்
அடிக ளெனவு னடிகள் பணியும்
அடிய ரலது மற்றும்வே
றமரர் குழுவு மகில மறையும்
அரியு மயனு முற்றுநின்
முடியு மடியு முணர வரிய
முதல்வ தருக முத்தமே
முனிவர் பரவு பருதி புரியின்
முருக தருக முத்தமே. (10)

(3.) ஒளிய - ஒளியை யுடையாய். அளிய - அளிதலையுடைய. கற்பகக் கனியினில் இனிய உருவ : 366-ஆம் செய்யுளின் குறிப்பைப் பார்க்க.

(4.) அறிஞர் அறிவில் உணருமென்க.

51. (அடி, 1.) செச்சை - வெட்சிமலர். மருமம் - மார்பு. குரவு - குரா மலர். அரையின்மணி - உடைமணி.

(2.) கடவும் - செலுத்தும். மயிலும் அயிலும்; அயில் - வேல். விழியிலும் மனத்திலும் எழுதி எழுதி.

(3.) அடிகள் - ஸ்வாமி.

(3-4.) அடியரலது ஏனையோரால் அறிதற்கரிய முதல்வ.

6. வருகைப் பருவம்

52. செம்பொற் கருங்கழ லரிக்குரற் கிண்கிணி
சிலம்பொடு கலின்கலினெனத்
திருவரையி லரைமணி கிணின்கிணி னெனப்பொலந்
திண்டோளின் வளைகலிப்ப
அம்பொற் பகட்டுமார் பிற்சன்ன வீரமும்
ஆரமுந் திருவில்வீச
அணிமகர குண்டலம் பருதிமண் டலமென்ன
அலர்கதிர்க் கற்றைசுற்றப்
பைம்பொற் சுடர்ச்சுட்டி கட்டுசூ ழியமுடன்
பட்டமொளி விட்டெறிப்பப்
பங்கய மலர்ந்ததிரு முகமண் டலந்தொறும்
பனிமுறுவ னிலவரும்பக்
கும்பப் படாமுலை மலைப்புதல்வி செல்வக்
குமாரநா யகன்வருகவே
குரவுகமழ் தருகந்த புரியிலருள் குடிகொண்ட
குமரகுரு பரன் வருகவே. (1)

53. மழவுமுதிர் கனிவாய்ப் பசுந்தேறல் வெண்டுகில்
மடித்தல நனைப்பவம்மை
மணிவயிறு குளிரத் தவழ்ந்தேறி யெம்பிரான்
மார்பினிற் குரவையாடி

---

52. (அடி, 1.) அரிக்குரல் - தவளையின் குரலைப்போன்ற குரல். கலிப்ப - முழங்க.

(2) பகடு - பெருமை. சன்னவீரம் - வீரசங்கிலி (தக்க. 341.) திருவில்- இந்திரவில்லின் ஒளி.

(3) பட்டம் - நெற்றிப்பட்டம்.

(4) முருகக் கடவுளுக்கு விருப்புடையதாதலின் குரவு கமழ்தரு கந்தபுரி யென்றார் ; குரா - ஒரு மரம்.

(முடிபு.) கலின்கலினென என்பது முதலிய எச்சங்கள் வருகவென்பத னோடு முடிந்தன.

53. முருகக்கடவுள் சிவபெருமான் திருமேனியின்மீது இவர்ந்து அங்குள்ள பொருள்களோடு சிறுவிளையாடல்கள் செய்வது கூறப்படும்.

(அடி, 1.) மழவு - இளமை. வாய்த்தேறல் : 14. தேறல் - தேன் ; குரவை - ஒருவகைக் கூத்து.

முழவுமுதிர் துடியினிற் சிறுபறை முழக்கியனல்
மோலிநீர் பெய்தவித்து
முளைமதியை நெளியரவின் வாய்மடுத் திளமானின்
முதுபசிக் கறுகருத்தி
விழவுமுதிர் செம்மேனி வெண்ணீறு தூளெழ
மிகப்புழுதி யாட்டயர்ந்து
விரிசடைக் காட்டினின் றிருவிழிகள் சேப்பமுழு
வெள்ளநீர்த் துளையமாடிக்
குழவுமுதிர் செவ்வீப் பெருங்களி வரச்சிறு
குறும்புசெய் தவன்வருகவே
குரவுகமழ் தருகந்த புரியிலருள் குடிகொண்ட
குமரகுரு பரன் வருகவே. (2)

54. இருளற விமைக்குநின் றிருவுருவி னலர்சோதி
இளஞாயி றெனமுகையவிழ்ந்
தேடுவிரி தாமரைக் காடுமுகிழ் நகைநில
வெறிப்பவலர் குமுதவனமும்
கரைபுரள வலைமோது கடலைக் கலக்குமழ
களிறென வுழக்கியொருநின்
கண்மலர்கள் செம்மலர்க ளாகமோ கப்பெருங்
கலவியங் கடலின்மூழ்கும்

(2.) முழவு முதிர் - முழவினைப்போன்ற ஓசை முதிர்கின்ற; முழவு - மத்தளம். துடி - உடுக்கை; இறைவன் திருக்கரத்திலுள்ளது. குழவிப்பருவத்திற்கேற்பச் சிறுபறை கூறப்பட்டது. கனல் - திருக்கரத்திலுள்ள அக்கினியை. மோலிநீர் பெய்து - கங்கைநீரைப் பெய்து. மடுத்து - செறித்து. அறுகம்புல் சிரத்திலுள்ளது.

(3.) புழுதியாட்டயர்தல்: 2. துளையமாடுதல் - துளைந்து விளையாடுதல்; வழக்கு. விழிகள் சேப்ப: "நீர்நீ டாடிற் கண்ணுஞ் சிவக்கும்" (குறுந். 355.)

(4.) சிறு குறும்பு - சிறுவிளையாட்டு.

54. முருகக்கடவுள் நவவீரர்களோடு சரவணப்பொய்கையில் விளையாடுதல் கூறப்படும்.

(அடி, 1.) சரவணப் பொய்கையிலுள்ள தாமரைமலர் முருகக்கடவுளது திருமேனிச் சோதியைக்கண்டு மலர்ந்தது. முருகக்கடவுளது திருமேனியின் ஒளிக்கு ஞாயிறு உவமை (360). நகையில் உண்டாகிய நிலவைப் போன்ற ஒளியினல் குமுதம் மலர்ந்தது.

(1-2.) காட்டையும் வனத்தையும் உழக்கி; உழக்கி - கலக்கி.

வெருளின்மட நோக்கினீ ரரமகளி ருடனாடும்
விளையாட் டெனத்திரைபொரும்
வெள்ளநீர்ச் சரவணப் பொய்கையந் துறையினீள்
வீரர்க ளெனுங்கோளரிக்
குருளைக ளொடும்புனல் குடைந்துவிளை யாடிய
குமாரநா யகன்வருகவே
குரவுகமழ் தருகந்த புரியிலருள் குடிகொண்ட
குமரகுரு பரன்வருகவே. (3)

55. கட்டுண்ட படர்சடைக் காட்டெம்பி ரான்வைத்த
கலைமதியொ டையநீயக்
கவுரிதிரு முடியினித் திலமிட் டிழைத்திட்ட
கதிரிளம் பிறையிணைப்பத்
தெட்டுண்ட போன்முழுத் திங்களென் றேக்கறுஞ்
செழுமணிச் சூட்டுமோட்டுச்
செம்பாம்பு பைவிரித் தாடுதலு மோடிநின்
சிறுநறுங் குஞ்சிக்கிடும்

(3.) நீரரமளிர் - நீர்நிலைகளில் உறையும் தெய்வமகளிர். வீரர்கள் - வீரவாகு முதலிய ஒன்பது வீரர்கள்.

(3-4.) கோளரிக் குருளைகள் - சிங்கக்குட்டிகள்.

55. முருகக் கடவுள் சிவபெருமான் திருமுடியிலுள்ள பிறையோடு அம்பிகையின் திருமுடியிலுள்ள முத்தாலாகிய பிறையென்னும் ஆபரணத்தை இணைத்தபோது அவற்றை முழுமதியென்று எண்ணிச் சடையிலுள்ள பாம்பு அதனைப் பிடித்தற்கு வருகையில் அப் பாம்பைத் தம் திருமுடியில் புனைவதற்குரிய காந்தளென்று நினைந்து முருகக்கடவுள் அதனருகே செல்ல, அப் பாம்பு ஓடியது. அப்போது சிவபெருமான் திருமுடியிலிருக்கும் பிரமதேவருடைய நகுதலை தம்மைக் கண்டு சிரிப்பதாக எண்ணி, “நீ முன்னரே குட்டுண்டதை மறந்தனையோ?” என்று கூறி முருகக்கடவுள் சினந்தனர்.

(அடி, 1.) பிறை - பிறையென்னும் ஆபரணம் (528); “செந்திருவுந் திங்களும் பூவுந் தலைசிறப்ப” (தண்டி. 31, மேற்.)

(2.) தெட்டுண்டபோல் - ஏமாற்றப் பட்டதுபோல். ஏக்கறும் - இது பெற்றிலேமேயென்று வருந்தும்.

மட்டுண்ட பைங்குலைக் காந்தளென் றணையவம்
மாசுணம் வெருண்டோடலும்
மணிமுடியி னகுதலையை மற்றெமை நகைத்தியால்
மலரவன் றலைநீமுனம்
குட்டுண்ட தறியாய்கொ லெனவித ழதுக்கும்
குமாரநா யகன்வருகவே
குரவுகமழ் தருகந்த புரியிலருள் குடிகொண்ட
குமரகுரு பரன்வருகவே. (4)

56. அங்கைத் தலத்தம்மை செங்கண் புதைத்தற்
கடங்காமை யாலெம்பிரான்
அலர்விழிகள் பொத்தலு மிருட்படல மூடவுள்
ளஞ்சிநின் றேங்கவேங்கிச்
செங்கைத் தலங்கொண் டெடுத்தணைப் பாட்கும்
திருத்தாதை யார்க்குமுத்தம்
திருமுகமொ ராறுங் கொடுப்பக் கதுப்பிற்
றெறித்துமுத் தந்தருகெனும்
கங்கைக்கு நல்கா தெழுந்தலறி யோடலும்
கண்ணீர் துடைத்தெடுத்துக்
கான்மலரு நீவித்தன் மார்புற வணைக்குமக்
கவுமாரி யருண்மாரியிற்

(3.) மட்டு - நறுமணம். நகுதலை - சிவபெருமான் திருச்சடையில் அணிந்திருப்பது.

(4.) இதழ் அதுக்கும் - உதட்டைக் கடிக்கும்; இது சினக்குறிப்பு.

56. முருகக் கடவுள் உமாதேவியாருடைய திருவிழிகளைப் பொத்த முடியாமையின் சிவபிரான் திருவிழிகளைக் கைகொண்டு மூடவும் இருள் எங்கும் மூடியது; அது கண்டு முருகக்கடவுள் ஏங்கி நிற்ப அவரை அம்பிகை எடுத்தணைக்க முருகவேள் சிவபெருமானுக்கும் உமாதேவியாருக்கும் முத்தங் கொடுத்தனர்; கங்காதேவி தனக்கும் முத்தங் கொடுக்க வேண்டுமென்று விரும்பவும் அத்தேவிக்குக் கொடாமல் அழுது ஓட அம்பிகை அவரை எடுத்துச் சீராட்டினளென்ற செய்தி இதிற் கூறப்படும்.

(அடி, 1.) அம்மையது கண் கைக்கடங்காது அகன்றதாதலின் புதைத்தற்கு அடங்காததாயிற்று. இருட்படலம் - இருட்பரப்பு.

(2.) சிவபிரானுடைய முகமைந்து, உமாதேவியாருடைய முகம் ஒன்று ஆக ஆறிலும் ஆறுமுகத்தாலும் முத்தம் கொடுத்தனர். கதுப்பில் தெறித்து - கன்னத்தில் விரலால் சுண்டி.

(3-4.) அருள்மாரியைப் போலக் கொடடு பாலருவி.

கொங்கைக் குடங்கொட்டு பாலருவி யாடும்
குமாரநா யகன்வருகவே
குரவுகமழ் தருகந்த புரியிலருள் குடிகொண்ட
குமரகுரு பரன் வருகவே. (5)

(வேறு)

57. பைந்தண் கமல வட்டவணைப்
பாவை யணையார் பூவிரியும்
பசுமென் குழற்கூட் டகிற்புகையின்
படல மூட முடைநறவின்
கந்தம் பொதிந்த செந்துவர்வாய்க்
கடைசி மகளிர் செந்நெலைப்பைங்
கன்ன லெனவுங் கன்னலைப்பூங்
கமுக மெனவுங் கடைக்கூடாத்
தந்தங் கருத்துக் கமைந்தபடி
சாற்றிச் சாற்றி முழுமாயச்
சலதி மூழ்கித் தடுமாறும்
சமயத் தவர்போற் றலைமயங்கும்
அந்தண் பழனக் கந்தபுரிக்
கரசே வருக வருகவே
அருளா னந்தக் கடற்பிறந்த
அமுதே வருக வருகவே. (6)

---

57. (அடி, 1.) கமல வட்ட அணை - தாமரைமலராகிய வட்டமெத்தை (34.) குழலுக்கு ஊட்டுகின்ற.

(1-2.) முடை நறவின் கந்தம் - மாமிசம் கள் இவற்றின் நாற்றம். கன்னல் - கரும்பு. செந்நெல்லைக் கரும்பெனவும், கரும்பைக் கமுகெனவும் எண்ணியது புகை மூடியிருத்தலின் (375.) கடைக்கூடா - முடிவுபெருத.

(3.) சலதி - கடல். சமயத்தவர் - சமயவாதிகள்.

(4.) அருளானந்தக்கடல் - சிவபெருமான் (410.)

58. வள்ளைக் குழையிற் றாவடிபோம்
மடமா னோக்கிற் கடைசியர்கண்
மாலைக் குழல்வண் டோலமிட
மடுவில் வெடிபோம் வரிவாளை
பள்ளத் திருடுங் கழுவநீர்ப்
பரப்பென் றகல்வான் மிசைத்தாவப்
பாகீ ரதித்தீம் புனல்கிடைத்த
பரிசு வீட்டின் பயன்றுய்க்கும்
உள்ளக் கருத்தாற் பிறிதொன்றை
உண்மைப் பொருளென் றுள்ளவுந்தம்
உணர்விற் றெய்வங் கடைக்கூட்ட
உறுதி கிடைத்த படிபோலும்
அள்ளற் பழனப் புள்ளூருக்
கரசே வருக வருகவே
அருளா னந்தக் கடற்பிறந்த
அமுதே வருக வருகவே. (7)

---

58. (அடி, 1.) வள்ளைக்குழை - வள்ளைக் கொடியைப்போன்ற காது. தாவடி போதல் - தாவிச் செல்லுதல்; "தாவடி வந்திப் படியென தாவி தளர்வித்ததே" (புகலூரந்தாதி); "தாவடி யோட்டு மயிலிலும்" (கந்த ரலங்காரம்.) வெடிபோம் - துள்ளிச் செல்கின்ற.

(2.) அழுவம் நீர்ப்பரப்பு - கடற்பரப்பு. பாகீரதி - ஆகாய கங்கை. பரிசு - இயல்பு; எழுவாய்.

(3.) பிறிது ஒன்றை - உண்மைப் பொருளல்லாத ஒன்றை. உணர்வில்- அறிவில். உறுதி - வீடு.

(1-3.) கடைசியரது கூந்தலில் ஒலிக்கும் வண்டின் ஒலிக்கு அஞ்சிய வாளைமீன் ஆகாயத்தைக் கடலென மயங்கி அதனிடத்தே தாவ, அது தான் நினையாமலே ஆகாய கங்கையில் வீழ்ந்து மகிழ்ந்தது; இந் நிகழ்ச்சி பிறி தொரு தெய்வத்தை மெய்யாக்கொண்டு அன்பு செய்வார்களுக்கும் இறை வன் நல்லருள் செய்ய உறுதிப் பயன் கிடைத்தது போன்றது.

(4.) அள்ளல் - சேறு.

59. நஞ்சிற் றோய்த்துக் கொலைதீற்றும்
நயன வேலுங் கரும்புருவ
நாமச் சிலையு மகலல்குல்
நகுபொற் றேரு மிகல்கடந்து
வஞ்சிக் கொடிநுண் ணிடைசாய்த்து
மதர்த்துக் களித்த மால்களிறும்
மற்றும் படைகள் பற்பலவும்
வகுத்துக் கொண்டு மடலவிழ்ந்த
கஞ்சத் தவிசிற் றிருவன்னார்
கடலந் தானைக் கைநிமிரக்
காமன் படைவீ டெனப்பொலியும்
காட்சி யானு மப்பெயரிட்
டஞ்சொற் றமிழோர் புகழ்வேளூர்க்
கரசே வருக வருகவே
அருளா னந்தக் கடற்பிறந்த
அமுதே வருக வருகவே. (8)

(சந்தவிருத்தம்)

60. உலகு குளிர வெமது மதியி லொழுகு மமுத கிரணமே
உருகு மடிய ரிதய நெகிழ வுணர்வி லெழுந லுதயமே
கலையு நிறையு மறிவு முதிர முதிரு மதுர நறவமே
கழுவு துகளர் முழுக நெடிய கருணை பெருகு சலதியே

---

59. காமன்படையாகிய மகளிர் நிரம்பியிருத்தலின் காமனுக்கு உரிய படைவீடென்னும் பொருளும் வேளூர் என்பதற்கு அமையுமென்பது இதிற் கூறப்படும்.

(அடி, 1.) மகளிர் உறுப்புக்களிற் சிலவற்றைப் படைக்கலங்களாகவும் சிலவற்றைத் தேர் முதலிய படைகளாகவும் உருவகம் செய்கின்றார்; 120. நாமம் - அச்சம்.

(2.) களிறு : நகில்.

(3.) கை - படையின் பக்கம்; படைவகுப்புமாம். அப்பெயரென்றது வேளூரென்பதைச் சுட்டியது.

60. (சந்தக் குழிப்பு.) தனன தனன தனன தனன தனன தனன தனதனா.

(அடி, 1.) உணர்வு - அறிவு. உதயம் - சூரியோதயம்.

அலகில் புவன முடியும் வெளியி லளியு மொளியி னிலயமே
அறிவு ளறிவை யறியு மவரு மறிய வரிய பிரமமே
மலையின் மகள்கண் மணியை யனைய மதலை வருக வருகவே
வளமை தழுவு பருதி புரியின் மருவு குமரன் வருகவே. (9)

61. இழுமெ னருவி செரரியு மிமய முதல்வி புதல்வன் வருகவே
இயலு நடையும் வடிவு மழகு மெழுத வரியன் வருகவே
ஒழுகு கருணை முழுகு கமல வதனன் வருக வருகவே
ஒருவ னிருவ ரொடுகை தொழுந லுபய சரணன் வருகவே
விழுது விடுவெ ணிலவு பொழியு நகையன் வருக வருகவே
விளரி பயிலு மளியு ஞிமிறும் விரவு குரவன் வருகவே
மழலை முதிர முதிரு மதுர வசனன் வருக வருகவே
வளமை தழுவு பருதி புரியின் மருவு குமரன் வருகவே. (10)

7. அம்புலிப் பருவம்

(ஆசிரிய விருத்தம்)

62. மண்டலம் போற்றுருவ மமுதமய மாய்முழு
மதிக்கடவு ளெனவருதலால்
வானறு தலைமடுக் கப்பொங்கு மானந்த
மாக்கட லிடைத்தோன்றலால்

(2.) நிறை - மனத்தைப் பொறிவழியே செல்லாமல் நிறுத்துதல். கழுவுதுகளர் - துகளைக் கழுவியவர்; குற்றம் நீங்கினவர்கள்.

61. (அடி, 2.) ஒருவன் - உருத்திரன். இருவர் - பிரம விஷ்ணுக்கள். உபய சரணன் - இரண்டு திருவடிகளையுடையவன்.

(3.) விளரி - ஒரு பண். குரவன் - குராமாலையை அணிந்தவன்.

62. இது சந்திரனுக்கும் முருகக் கடவுளுக்கும் சிலேடை. அம்புலியைச் சாம பேத தான தண்டவகைகளால் அழைப்பாராகி இதன்கண்ணும் அடுத்த செய்யுளிலும் சாமத்தை மேற்கொண்டு கூறுவர். சாமமென்பது இங்கே ஒப்பென்னும் பொருள்படும்.

(அடி, 1.) மண்டலம் - பூமி, சூரியமண்டலம் முதலியவை. அமுதம்-அமிர்தம், அழிவில்லாமை. முழுமதிக் கடவுள் - நிறைந்த சந்திரனாகிய கடவுள், பூர்ண ஞானமுடைய தெய்வம். வானறு - பெரிய நதிகள், ஆகாய

தண்டலில் கொடிச்சிவாய்க் குமுதம்விள் ளக்கரத்
தாமரை முகிழ்த்திடுதலாற்
சகலபுவ னத்திலு முயிர்ப்பயிர் தழைப்பநற்
றண்ணளி சுரந்திடுதலால்
துண்டமதி நதியொடு பொதிந்தவே ணிப்பரஞ்
சோதிகட் பொறியாதலால்
தோன்றலிவ னின்னையொத் துளனு னினக்குமொரு
துணையிவன் போலில்லைகாண்
அண்டரண் டத்தொடகி லாண்டம் படைத்தவனொ
டம்புலீ யாடவாவே
அழகுபொலி கந்தபுரி தழையவரு கந்தனுடன்
அம்புலீ யாடவாவே. (1)

63. சொற்றரு பெரும்புலவர் கலையமுது கொளவிருந்
தோகைமேல் கொண்டருளினுய்
தோற்றிமுன் பொங்கிமலை போலவலை மோதுமச்
சோதிவே லையுமுகந்தாய்

கங்கை. தலைமடுக்க - சேர, சிரத்திலே சேர்த்த. பொங்கு மானந்த மாக் கடல் - மேலெழும் முழங்குகின்ற சங்குகளையுடைய பெரிய கடல், பொங்கிய ஆனந்தமாகிய பெரிய கடல்போன்ற சிவபெருமான் (405). ஆல் - முழக்கம்; நந்த - சங்குகளையுடைய.

(2.) கொடிச்சி வாய்க்குமதம் விள்ள - கொடியின்கண் உள்ள குமுத மலர் மலர; கொடிச்சி - கொடி; கொறுக்கை, கொறுக்கைச்சியென நின்றது போன்றது; குறமகளாகிய வள்ளிநாயகியாரது திருவாய் மலரும்படி யென்பது இரண்டாவது பொருள். கரத்தாமரை முகிழ்த்திடுதலால் - ஒளியையுடைய தாமரை மலர் குவிதலால்; கரம் - ஒளி; திருக்கரமாகிய தாமரை அஞ்சலி செய்வதாலென்பது இரண்டாவது பொருள். உயிர்ப் பயிர் - உயிரையுடைய பயிர்கள், ஆன்மாக்களாகிய பயிர்கள். சந்திரனுல் பயிர்கள் தழைத்தலின் அவனைச் சசியாதிபதியென்பர்.

(3.) சோதி - சிவபெருமான். கட்பொறி - கண்ணுகிய இந்திரியம், கண்ணிலுண்டாகிய தீப்பொறிகள்.

(4.) அண்டரண்டம் - தேவருலகம்.

63. (அடி, 1.) சொல் தரு பெரும் புலவர் - புகழைப் பெற்ற பெரிய தேவர், சொல்லைத் தருகின்ற பெரிய புலவர்கள். கலையமுதுகொள விருந் தோகைமேல் கொண்டருளல் - கிரணமாகிய அமுதத்தை விருந்தாகக் கொள்ள மகிழ்ச்சியைக் கொள்ளல், சாத்திரங்களாகிய அமுதத்தைக் கொள்ளக் கரிய மயிலின்மேல் எழுந்தருளி யிருத்தல்; "அமர ருண்டி"

குற்றமில் குணத்தைக் குறித்தவிர வலர்முகம்
கோடா தளித்தல்செய்தாய்
கோகனக நாயகன் வரக்கூ விடுங்குக்
குடங்கொடிய தாகவைத்தாய்
உற்றிடு மிதழ்க்குமுதம் விண்டுதண் டேனொழுக
ஒளிநிலா நகைமுகிழ்த்தாய்
உன்செய்கை யெம்பிரான் றன்செய்கை போலுமால்
உனையுமிவ னெவ்வாதிரான்
அற்பொதி களத்தவ னளித்தகும ரேசனுடன்
அம்புலீ யாடவாவே
அழகுபொலி கந்தபுரி தழையவரு கந்தனுடன்
அம்புலீ யாடவாவே. (2)

64. கங்கைமுடி யடிகட்கொர் கண்ணு யிருத்தியக்
கண்ணினுண் மணியிவன்காண்
கலைகள்சில நிறைதிபின் குறைதியிவ னென்றுமொண்
கலைமுழுது நிறையநின்றான்

(பரிபாடல், 11 : 35) என்று சந்திரன் கூறப்படுதல் காண்க. மலைபோல அலைமோதுமச் சோதிவேலையும் உகந்தாய் - மலையைப் போலப் பெரிய அலைகளை மோதும் அந்த ஒளியையுடைய கடலையும் விரும்பினாய்; முருகக் கடவுளுக்கு, மலையையும் அதனைப் போலக் கடலையும் ஊடுருவிய ஒளியையுடைய வேற்படையை விரும்பிய செயலைக் கொள்க.

(2.) இரவலர் முகங் கோடாது - இரவிலே மலரும் மலர்கள் வாடாமல், யாசகர்களுடைய முகம் கோணாமல். கோகனக நாயகன் - சூரியன். குக்குடம் - கோழி. கொடியதாக - கொடுமையை யுடையதாக; பகைப்பொருளாக வென்றபடி. துவசமாக வென்பது முருகக் கடவுளுக் கேற்பக் கொள்ளும் பொருள்.

(3.) குமுதம் விண்டு தண்டேன் ஒழுக - குமுதமலர் மலர அதிலிருந்து தண்ணிய தேன் ஒழுக, வாயிலிருந்து நீர் ஊற. நிலா நகை - நிலாவாகிய ஒளி, நிலாவைப் போன்ற நகை.

(4.) அல் - இருட்டு; இங்கே கருமை.

64. இதுமுதல் இரண்டு பாடல்களிற் பேதம் கூறப்படும்.

(அடி, 1.) அடிகள் - சிவபெருமான். கலைகள் - கிரணங்கள். கலைமுழுதும் - சாத்திரங்கள் முழுவதும்.

எங்குமிர வோனெனத் திரிதியிவ னடியவர்
எவர்க்குமிர வினையொழித்தான்
இருநிலத் தங்குரிக் கும்பயிர் வளர்த்தியிவன்
எவ்வுயிரும் வாழச்செய்தான்
பொங்கமுத மமுதா சனர்க்குதவி னுயிவன்
புத்திமுத் தியுமளித்தான்
புவனம் படைத்தவிவ னின்னின்மிக் கானெனப்
புகல்வதோர் பொருளன்றுகாண்
அங்கண்மறை யோலிட் டரற்றநின் றவனுடன்
அம்புலீ யாடவாவே
அழகுபொலி கந்தபுரி தழையவரு கந்தனுடன்
அம்புலீ யாடவாவே. (3)

65. பாயிருட் போதத் திருட்டன்றி யகவிருட்
படலங் கிழிப்பதுணராய்
பனிவிசும் பிற்பொலிவ தொன்றலாற் புவனப்
பரப்பெலாம் பொலிவதோராய்
சேயிதழ்க் குமுதந் திறப்பதல் லாதுளத்
திருமலர் திறக்கவறியாய்
சிறைவிரி சகோரப்பு ளன்றியெவ் வுயிரும்
திளைத்தின்ப மாரச்செயாய்

(2.) இரவோன் - இராத்திரிக்குரியவன் ; யாசகஞ் செய்பவனென்பது வேறு பொருள். அங்குரிக்கும் - முளைக்கும். சந்திரன் ஓரறிவுயிர்கள் வாழச் செய்தலும் முருகக் கடவுள் எல்லா வுயிர்களும் வாழச் செய்தலும் இங்கே வேற்றுமை.

(3.) அமுதாசனர் = அமுத அசனர் - அமுதத்தை உணவாக வுடைய தேவர்கள் ; முன்னரே அமுதத்தை உண்டவர்களுக்கு நீ அமுதமுதவினு யென்பதுபட நின்றது. புத்தி முத்தி - போகமும் மோக்ஷமும்.

(4.) ஓலிட்டு - ஓலமிட்டு ; முழங்கி.

65. (அடி, 1.) இருட் போதத்து - இராப்போதில். அகவிருட்படலம் - அகவிருளாகிய அஞ்ஞானத்தின் பரப்பு.

(2.) உளத்திருமலர் - இதயமாகிய தாமரை. சகோரப்புள் நிலவை யுண்ணுதல் : 102, 382.

நீயிவற் கொப்பன்மை செப்புவதெ னிப்பரிசில்
நின்பெருந் தவமென்சொல்கேன்
நெடியவன் முதற்றேவர் குறுகிநிற் பவுமுனை
நினைத்தழைத் தருளினன்காண்
ஆயிர மறைக்குமொரு பொருளா யிருப்பவனொ
டம்புலீ யாடவாவே
அழகுபொலி கந்தபுரி தழையவரு கந்தனுடன்
அம்புலீ யாடவாவே. (4)

66. தருமன்னு பொன்னுலகு மண்ணுலகு மொக்கத்
தலைத்தலை மயங்கத்தொகும்
சன்னிதி யடைந்தவர்கள் பையுணோய் முற்றும்
தவிர்ந்தக மகிழ்ந்துதவிராக்
கருமன்னு மூழிப் பெரும்பிணியு மாற்றிடுதல்
கண்டனை யிருத்தியானின்
கயரோக முடன்முயற் கறையுந் துடைத்திடக்
கருதிடுதி யேலெம்பிரான்
திருமுன்ன ரள்ளியிடு வெண்சாந்து மற்றைத்
திருச்சாந்து நிற்கவற்றுச்
சித்தாமிர் தத்தடத் தீர்த்தத் துறைக்குறுந்
திவலையொன் றேயமையுமால்

(1-2.) சந்திரன்பால் இல்லாதனவாகக் கூறப்பட்ட இயல்புகளும் செயல்களும் முருகக்கடவுள்பால் உள்ளவை.

(3.) குறுகி - தன்னை அடைந்து. நெடியவன் குறுகி நிற்பவென்றது முரண்.

66. இது முதல் இரண்டு செய்யுட்களில் தானம் கூறப்படும்.

(அடி, 1.) தரு - கற்பக விருட்சம். பொன்னுலகு - தேவலோகம். பையுள் நோய் - துன்பத்தைத் தரும் நோய்.

(2.) கரு மன்னும் ஊழிப் பெரும் பிணி - கருப்பையில் தங்குவதாகிய நெடுங்காலமாக வரும் பிறவி நோய். கயரோகம் - நாளுக்கு நாள் குறைதலாகிய நோய். முயற்கறை - முயலாகிய களங்கம்.

(3.) வெண் சாந்து - விபூதி; இது திருக்கோயிலிலுள்ள விபூதிக் குண்டத்திலிருந்து எடுப்பது. மற்றைத் திருச்சாந்தென்றது அங்க சந்தானத் தீர்த்தத்தினின்றெடுக்கும் மண்; இம்மண்ணை உண்டோர் நோய் நீங்கிச் சுகமுறுதல் கண்கூடு. சித்தாமிர்தம்: ஆலயத்துள்ளது; தீர்த்தங்களுள் தலைமை பெற்றது.

அருவென்ன வுருவென்ன வன்றென்ன நின்றவனொ
டம்புலீ யாடவாவே
அழகுபொலி கந்தபுரி தழையவரு கந்தனுடன்
அம்புலீ யாடவாவே. (5)

67. ஒழியாத புவனத் துயிர்க்குயிர தாய்நிற்ப
தொருதெய்வ முண்டெனவெடுத்
துரையா லுணர்த்துவதை யொழியவெவ ரெவர்கட்கும்
ஊன்கண் ணுளக்கண்ணதாம்
விழியாக முன்னின்று தண்ணளி சுரந்தவர்கள்
வேண்டிய வரங்கொடுப்பான்
மெய்கண்ட தெய்வமித் தெய்வமல் லாற்புவியில்
வேறில்லை யென்றுணர்தியாற்
பொழியாத புயறங்கு புவனமுந் திசைமுகப்
புத்தேள் பெரும்புவனமும்
பொன்னுலகு மண்ணுலகு மெவ்வுலகு வேண்டினும்
பொருளன் றிவற்குமற்ற
அழியாத வீடுந் தரக்கடவ னிவனுடன்
அம்புலீ யாடவாவே
அழகுபொலி கந்தபுரி தழையவரு கந்தனுடன்
அம்புலீ யாடவாவே. (6)

68. நெட்டுடற் பைங்கட் கரும்பேய்கள் செம்மயிர்
நிரைத்தூணம் வீக்கியார்த்து
நிற்குங் குறட்பூத மொன்றினை விடுத்துடலின்
நெடியபழு வென்புநெரியக்

---

67. (அடி, 1.) ஊன்கண் - புறக்கண்.

(2.) மெய்கண்ட தெய்வம் - உண்மையாகக் கண்ணிற் கண்ட கடவுள் ; " கண்கண்ட தெய்வம் " (709) என்பதுபோல நின்றது.

(3.) பொழியாத புயல் : திருமால். அவர் தங்கு புவனம் வைகுண்டம். திசைமுகப் புத்தேள் புவனம் - பிரமலோகம்.

68. இது முதல் தண்டம் கூறப்படும்.

(அடி, 1-2.) வைத்தீசுவரன் கோயிலில் பிசாசினாற் பீடிக்கப்பட்டார் வழி பட்டு அதனின்றும் நீங்கி அருள்பெறுஞ் செய்தியை நினைந்து இது கூறினர்.

கட்டெனப் பிடியெனக் கொடிறுடைத் தடியெனக்
கணநாதர் கடுகமுடுகிக்
கடல்வாய் திறந்தெனப் பிலவாய் திறந்தலறு
காட்சிநீ காணுயலை
மட்டுடைத் தூறுந் தடங்கமலன் முதலியோர்
வாய்புதைத் தஞ்சிநிற்ப
வருகென் றழைத்திடவும் வாரா திருத்தியால்
மற்றிவன் முனிந்தாலுனக்
கட்டதிக் கினிலுமொரு திக்கிலையெ மையனுடன்
அம்புலீ யாடவாவே
அழகுபொலி கந்தபுரி தழையவரு கந்தனுடன்
அம்புலீ யாடவாவே. (7)

69. குன்றைத் திறந்திட்ட குடுமிவேல் சூருயிர்
குடித்திட விடுத்துநின்றான்
குண்டிகைக் கள்வனைக் குடுமித் தலைப்பசுங்
குருதிபொங் கப்புடைத்தான்

கரும்பேய்கள் : எழுவாய். மயிராகிய வரிசையாயுள்ள தூண்கள். பழுவென்பு - விலா வெலும்பு. கொடிறு உடைத்து அடி - கன்னத்தில் அறை. கணநாதர் பூதமொன்றினை விடுத்துக் கடுக. பேய்கள் வாய்திறந்து அலறு காட்சி.

(3.) கமலன் - பிரமதேவர்.

(4.) திக்கு - புகலிடம் ; " திக்குவே றில்லை நீயே " (இராம நாடகம்.)

69. இதன்கண் முருகக்கடவுள் இயற்றிய நிக்கிரகச் செயல்கள் கூறப்படும்.

(அடி, 1.) குடுமி - உச்சி. வேற்படை குன்றை யூடுருவிச் சென்ற அப்பொழுதே அதன்கண் மறைந்து நின்ற சூரனையும் ஊடுருவியதென்பது ஒரு சாரார் கொள்கை ; அதற்கேற்ப இங்கே பொருள் கொள்ளுதலும் பொருந்தும் ; "ஒருதோகை மிசையேறி யுழல்சூரு மலைமார்பு முடனூடறப், பொருதோகை சுரராச புரமேற விடுகாளை புகழ்பாடுவாம்" (தக்க. 5) என்பதையும் அதன் உரை முதலியவற்றையும் பார்க்க. குண்டிகைக் கள்வன் - பிரமதேவர் ; குண்டிகை - அவர் கையிலுள்ள நீர்க்கரகம்.

இன்றைக் குழந்தையென் றெண்ணாது குலிசன்முதல்
எண்மரும் பிறருமொருஞான்
றெதிர்நின் றுடற்றியவர் பட்டபா டறியா
திருத்தியலை யதுகிடக்க
முன்றக்கன் வேள்விக் களங்கொலைக் களமென்ன
முடியமரர் மொத்துண்டநாள்
முழுமதிக் கடவுணீ யவமதிப் புண்டது
மொழிந்திடக் கடவதன்றால்
அன்றைக் கணக்கின்றும் வந்திருக் கின்றதினி
அம்புலீ யாடவாவே
அழகுபொலி கந்தபுரி தழையவரு கந்தனுடன்
அம்புலீ யாடவாவே. (8)

70. தள்ளும் பவக்கட லுழக்குமெனை முத்தித்
தடங்கரை விடுப்பவனுனைத்
தலையளிப் பான்வர வழைப்பவும் வராவிடிற்
றண்ணளி சுரந்துகருணை
வெள்ளங் கொழிக்குங் கடைக்கண் சிவப்பவிவன்
வெகுளாது விடினுமழுது
விழிசிவப் பக்காணி னிரவிபகை சாய்த்தவிள
வீரன் பொறுப்பானலன்
கள்ளம் பழுத்தகட் கடைசியர் சிறார்திரைக்
காவிரித் தண்டுறைதொறும்
கதிர்நித் திலங்குவி மணற்குன்ற மேறியக்
கலைமதிக் கலசவமுதை

(2.) குலிசன் - இந்திரன். எண்மர் - திக்குப் பாலகர் எட்டுப்பேர் (பரி. 5 : 51-6.)

(3.) தக்கயாகத்தில் வீரபத்திரக் கடவுள் சந்திரனைத் தேய்த்தருளினர்.

(4.) கணக்கு - நியாயம்; "கலிப்பாவென் றோதல் கணக்கோ" (தமிழ்விடு. 81.)

70. (அடி, 1.) பவக்கடல் - பிறவியாகிய கடல்.

(2.) இரவி பகை - பானுகோபன். அவனைச் சாய்த்த இளவீரனென்றது வீரவாகு தேவரை.

அள்ளுந் தடம்பணைச் சோணுட னிவனுடன்
அம்புலீ யாடவாவே
அழகுபொலி கந்தபுரி தழையவரு கந்தனுடன்
அம்புலீ யாடவாவே. (9)

71. தன்னொத்த தெய்வச் சிருருமிள வீரரும்
தாணிழற் கீழ்நிற்பவிச்
சகதண்ட மண்டல மடுக்கழியு நாளமரர்
தமையழக் காண்பவனிவன்
நின்னைப் பொருட்படுத் தொருவிரற் றலைசுட்டி
நீள்கழற் ருளுதைந்து
நெடுமலர்க் கண்பிசைந் தழுதழு தழைத்தனன்
நினக்கிதில் வியப்பில்லைகாண்
பின்னற் றிரைச்சுர நதித்தண் டுறைத்தேவர்
பேதைக் குழாங்களென்னப்
பெருகுந் தடம்புனற் காவிரிப் பூவிரி
பெருந்தண் டுறைச்சிறைவிரித்
தன்னக் குழாந்திளைத் தாடுசோ ணுடனுடன்
அம்புலீ யாடவாவே
அழகுபொலி கந்தபுரி தழையவரு கந்தனுடன்
அம்புலீ யாடவாவே. (10)

---

71. (அடி, 1.) தெய்வச்சிருர் - விநாயகர் முதலியோர். இளவீரர் - நவவீரர்கள். சகதண்டமண்டலம் - பூமியும் அண்டகோளங்களும். அடுக் கழியும் நாள் - தம் நிலையழியும் சர்வ சங்கார காலத்தில். அமரர்தாமும் அக் காலத்து அழிவராதலின் அவர் அழுதனர்.

(2.) பொருட்படுத்து - ஒரு பொருளாகக் கருதி.

(3-4.) ஆகாய கங்கையில் தெய்வமகளிர் விளையாடுவதைப் போலக் காவிரி நதியில் அன்னங்கள் ஆடின.

சுரநதி - ஆகாய கங்கை. தேவர் பேதைக் குழாங்கள் - தெய்வமகளிர் கூட்டங்கள்.

8. சிற்றிற் பருவம்

72. குறுமென் னடையு நெடுவெணிலாக்
கோட்டு நகையும் வாட்டடங்கண்
குளிர முகந்துண் டொளிர்சுட்டிக்
குஞ்சி திருத்தி நறுங்குதலை
முறுகு நறைத்தேன் கனிபவள
முத்துண் டுச்சி மோந்துகொண்டுன்
முகமுந் துடைத்து விளையாட
முன்றிற் புறத்துப் பொன்றதும்பி
இறுகும் புளகக் கும்பமுலை
எம்பி ராட்டி விடுத்ததுமற்
றிளையார் மறுக மறுகுதொறும்
இடுக்கண் செயற்கோ வெந்தாய்நின்
சிறுகிண் கிணிச்செஞ் சீறடியாற்
சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே
செந்நெற் பழனப் புள்ளூரா
சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே. (1)

73. கொழுநாண் மலர்க்கற் பகமுநறைக்
குரவு நாறு நறுங்குஞ்சிக்
கோமான் மகனே நங்கள்குலக்
கொழுந்தே யென்று குறையிரந்து
தொழுவா னவர்த முடிசூட்டும்
சோதி முடியிற் றுகளெழநின்

---

72. இச்செய்யுளின் முற்பகுதியில் உமாதேவியார் முருகக்கடவுளுக்கு அணியணிந்து விளையாட விட்ட செய்தி கூறப்படும்.

(அடி, 2.) முறுகு நறைத் தேன் - முதிர்ந்த மணமுள்ள தேன். பவள முத்துண்டு - திருவாயின் முத்தங் கொண்டு.

(3.) எம்பிராட்டி - உமாதேவியார். மறுக - வருந்த. மறுகு தொறும் - வீதிதோறும். இடுக்கண் செயற்கோ விடுத்தது ?

73. (அடி, 1.) குஞ்சி - முருகக் கடவுளது தலைமயிர். குஞ்சியையுடைய மகன். கோமான் - சிவபெருமான்.

(2.) முடி சூட்டும் சோதி முடி - தலையின்கண் அணியும் சோதியையுடைய கிரீடம். வண்டல்துறை-மகளிர் விளையாடும் இடம். முருகக் கடவுள்

துணைத்தாள் வண்டற் றுறைப்புழுதித்
தூளி படினும் படுகசுடர்க்
கழுவா மணியு நிலவுவிரி
கதிர்நித் திலமு முமையம்மை
கண்ணி லுறுத்த வடிகேணின்
காலி லுறுத்தல் கடனன்றுற்
செழுநான் மறையின் பெருஞ்செல்வச்
செருக்கே சிற்றில் சிதையேலே
செந்நெற் பழனப் புள்ளூரா
சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே. (2)

74. வழிக்குப் புறம்பா யாமிழைத்த
வண்டன் மனையவ் வசுரேசன்
வான்கூட் டுண்பா னடுக்கடலில்
வகுத்த நகரன் றிகழாமே
கொழிக்குஞ் சிறுமுற் றிலில்வாரிக்
கொடுவந் தடியே மனைமுன்றிற்
குவியா நின்ற மணிக்குவையக்
குருகு பெயர்க்குன் றமுமன்றுற்
சுழிக்குண் டகழி வாய்மடுப்பச்
சுடர்வால் வளைத்தெண் டிரைக்கரத்தாற்
சுரபி சொரிபான் மடையடைத்த
சோற்றி னேடுங் கலந்தூட்டிச்

திருவடியில் வண்டற்புழுதி படின், அப்புழுதி அவ்வடியின்கண் வீழ்ந்து வணங்கும் தேவர்கள் திருமுடியிற் படும்.

(3.) மணியும் நித்திலமும் மகளிர் சிற்றிலில் உள்ளவை. அடிகேள் - சுவாமீ. முருகக்கடவுள் திருவடியில் மணியும் நித்திலமும் உறுத்துவதை உமாதேவியார் காணப்பொறாரென்பது கருத்து. 'கண்ணிலுறுத்தல்' என்பது காணப் பொறுமையைக் குறிக்கும் வழக்கு.

74. (அடி, 1.) வழிக்குப் புறம்பாயென்றது 'நீ நடப்பதற்கு இடையூறு செய்வதன்று' என்னும் குறிப்புடையது. வண்டன்மனை - சிற்றில். அசுரேசன் - சூரபன்மன். வான் கூட்டுண்பான் - தேவலோகத்தைக் கொள்ளையடித்தற் பொருட்டு. நகர் - வீரமகேந்திரம்.

(2.) முற்றில் - சிறுசுளகு. குருகுபெயர்க் குன்றம் - கிரவுஞ்சகிரி.

(3-4.) காவிரியின் சிறப்புக் கூறப்படும். சுழிக்குண்டகழி - சுழியை யுடைய ஆழமாகிய கடல். வாய்மடுப்ப - உண்ண. வளைத்தெண்டிரைக்

செழிக்குந் தடங்கா விரிநாடா
சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே
செந்நெற் பழனப் புள்ளூரா
சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே. (3)

75. மூரிக் களிறே மழவிடையோ
முடுகிற் றெனப்பார்த் துழியுனது
முகத்தி னழகெம் வடிக்கண்ணால்
மொண்டுண் டனம்யா மெனவுமிகப்
பாரித் தோங்கிப் பூரித்த
பைம்பொற் புயத்தைக் கண்ணேறு
பட்டே மெனவு மடிகள்பகை
பாராட் டுவதோர் பண்பன்றால்
வேரிக் கொழுந்தாற் றிளம்பாளை
விரிபூங் கமுகும் பால்பாயும்
வேழக் கரும்பு மிருட்பிழம்பை
விழுங்கிக் கக்குஞ் சுடர்ப்பருதித்
தேருக் கெழில்செய் சோணாடா
சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே
செந்நெற் பழனப் புள்ளூரா
சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே. (4)

கரத்தால் - சங்குகளை வீசும் அலையாகிய கையினால்; வளை - கைவளையென்பது மற்றொரு பொருள். சுரபி - காமதேனு. "சோழ வளநாடு சோறுடைத்து" என்று கூறுதலின் அச்சோற்று வளத்தை இங்கே புலப்படுத்தினர். காவிரி என்னும் பெண் தன் வளைக்கரத்தால் பாலுஞ்சோறுங் கலந்து கடல் உண்ணும்படி ஊட்டுமென்றது நயம்.

75. (அடி, 1.) மூரி - வன்மை. வடிக்கண் - மாவடுவின் வகிர் போன்ற கண்; கூர்மையான கண்ணெனலுமாம். முகத்தழகைக் கண்ணால் மொண்டு உண்ணுதல்: "இருந்தகுலக் குமரர்தமை யிருகண்ணின் முகத்தழகு பருக நோக்கி" (கம்ப. மிதிலைக். 157). (பி - ம்.) 'யாமென்றும்.'

(2.) பாரித்து - பருத்து. கண்ணேறுபட்டேம் - திருஷ்டி தோஷம் உண்டாகச் செய்தோம். அடிகள் - ஸ்வாமீ; இங்கே ஒருமையின்கண் வந்தது.

(3.) தாறு இளம் பாளை. வேழக்கரும்பு - இரசதாளிக் கரும்பு.

(3-4.) தேருக்குக் கமுகும் கரும்பும் கட்டி அலங்காரம் செய்யும் மரபு கருதி இங்ஙனம் கூறினர்.

76. பொன்னங் கொடிபோ னுடங்குமிடைப்
புத்தேண் மகளிர் விளையாடப்
புனைமா ளிகையுஞ் சூளிகையும்
புதுக்கிக் கொடுத்தாய் பொதுஞானம்
மெய்ந்நின் றவருள் விழிப்பாவை
விளையாட் டயர வழியாத
வீடுங் கொடுத்தா யெம்மனையும்
விடுத்துச் சென்றான் மிகையுண்டோ
பின்னுந் திரைத்தீம் புனற்கங்கைப்
பேராற் றூற்று நறைக்கோட்டுப்
பெருங்கற் பகத்தின் கழுத்தொடியப்
பிறழும் வாளைப் பகடுதைத்த
தென்னம் பழம்வீழ் சோணாடா
சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே
செந்நெற் பழனப் புள்ளூரா
சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே. (5)

77. கானக் குறப்பெண் குடியிருந்த
கன்னிப் புனத்துத் தினைமாவும்
கமழ்தேன் றெளிவு முண்டுசுவை
கண்டா யென்றே மதுவல்லால்

---

76. (அடி, 1.) புத்தேள் மகளிர் - தேவசாதிப் பெண்கள். சூளிகை - உச்சியறை. சூரபன்மனை வென்று தேவரைச் சிறைமீட்டு அவர் வாழ்வை உதவியமையை நினைந்து இங்ஙனம் கூறினர்.

(1-2.) பொதுஞான மெய்ந்நின்றவர் - பொதுஞானத்திலும் மெய்ஞ்ஞானத்திலும் முறையே நின்றவர்கள்; மெய் - மெய்ஞ்ஞானம். பொதுஞான நின்றவர் மெய்ந்நின்றவரென்று கூட்டிப் பொதுஞானத்தினின்றும் நீங்கினவர்களாகி மெய்ஞ்ஞானத்தின்கண் நின்றவர்களென்பதும் ஒன்று. உள்விழிப் பாவை - உண்முக விழியாகிய மெய்ஞ்ஞானக் கண்ணினுள் இலகும் பாவை. அது விளையாட்டயருதலாவது சிவானந்தத்தை நுகர்தல். வீடு - முத்தி; இல்ல மென்பது மற்றொரு பொருள். எம் மனை - யாம் சமைக்கும் சிற்றில்.

(3.) கங்கைப் பேராற்றின்கண் ஊற்றும் தேனையும் கிளைகளையும் உடைய கற்பகம். வாளைப் பகடு - ஆண்வாளை. உதைத்த - உதைத்ததனால் உதிர்ந்த.

77. (அடி, 1.) கானக் குறப்பெண் - வள்ளிநாயகியார். புனம் - தினைக்கொல்லை.

மீனத் தடங்க ணவண் மிச்சில்
மிசைந்திட் டதுவு நசைமிக்கு
விரைத்தீங் குமுதத் தமுதடிகள்
விருந்தா டியதும் விண்டோமோ
கூனற் பிறையின் கோடுரிஞ்சும்
கொடிமா டத்து வெயில்விரிக்கும்
குருமா மணியாற் சுரநதியிற்
கொழுந்தா மரைகண் முறுக்குடைந்து
தேனக் கலருஞ் சோணாடா
சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே
செந்நெற் பழனப் புள்ளூரா
சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே. (6)

78. பிள்ளை மதிச்செஞ் சடைச்செருகும்
பெருமா ஞர்க்கு முலகேழும்
பெற்ற தாய்க்கு நீயருமைப்
பிள்ளை யெனினெம் பேராய
வெள்ள மமைத்த சிறுசோறு
வேண்டி னிடுகே மலதெளியேம்
விளையா டிடத்துச் சிறுகுறும்பு
விளைத்தாற் பொறுக்க விதியுண்டோ
கள்ள விழிச்சூ ரரமகளிர்
காமன் கொடியேற் றெனவியப்பக்
கற்ப தருவிற் படர்ந்தேறு
காமர் கொடிச்செங் கயல்பாயும்

(2.) நசை - விருப்பம். குமுதத்து அமுது - வாய்நீர்.

(3.) கோடு - முனை. சுரநதி - ஆகாய கங்கை. மணியின் ஒளியை வெயிலென்று கருதித் தாமரை மலர்ந்தது.

78. (அடி, 1.) பிள்ளைமதி - பிறையை. தாய் : உமாதேவியார்.

(1-2.) ஆய வெள்ளம் - விளையாட்டு மகளிர் கூட்டம். விதி - நியாயம்.

(3.) காமன் கொடியேற்று - மன்மதன் திருவிழாவிற்குரிய துவசாரோகணம். காமர்கொடி - காமவல்லியில். கற்பக மரத்திற் படர்ந்தேறிய காமவல்லியின்கண் கயல்மீன் பாயுங்காலத்தில் காமனுக்குரிய துவசத்தம்பத்தில் மீனக்கொடியை யேற்றியது போலத் தோற்றியது.

தெள்ளு புனற்கா விரிநாடா
சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே
செந்நெற் பழனப் புள்ளூரா
சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே. (7)

79. மடல்வா யவிழ்ந்த குழற்பேதை
ஒருத்தி திருத்தும் பகிரண்ட
மணற்சிற் றிலையோர் கணத்தின்கண்
மட்டித் தாடு மைந்தனருள்
விடலாய் தமியேஞ் சிற்றின்முற்றும்
விளையாட் டாக வொருநீயும்
வீட்டா நிற்பத் தொடங்கினையால்
வித்து முளையும் வேறன்றே
கடமா மருப்புஞ் சுடர்மணியும்
கதிர்நித் திலமு மகளிர்முலைக்
களபத் தொடுகுங் குமச்சேறும்
கரைத்து விடுத்தக் கடற்குட்டம்
திடராச் செயுங்கா விரிநாடா
சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே
செந்நெற் பழனப் புள்ளூரா
சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே. (8)

---

79. (அடி, 1.) பேதை யென்றது பெண்ணென்னும் செம்பொருளு டையதேனும் பகிரண்ட மணற்சிற்றிலென்ற உருவகத்திற்கியையப் பருவத்தையும் குறித்து நின்றது. பேதை - உமாதேவியார். பகிரண்டம்-வெளியேயுள்ள அண்டகோளம். மட்டித்து - தேய்த்து (34). மைந்தன் - வன்மையையுடைய சிவபெருமான்; இளைஞனென்பது வேறு பொருள்.

(2.) வீட்டா நிற்ப - அழிக்க. வித்தும் முளையும் வேறன்றே: "செந்நெல்லா லாய செழுமுளை மற்றுமச், செந்நெல்லே யாகி விளைதலால் - அந்நெல், வயனிறையக் காய்க்கும் வளவய லூர, மகனறிவு தந்தை யறிவு" (நாலடி. 367.)

(3.) கடமா - யானை. கடற்குட்டம் - பள்ளமான கடல்; "கடற்குட்டம் போழ்வர் கலவர்" (நான்மணிக். 18.)

(4.) திடர் - மேடு.

80. வாமாண் கலைப்பே ரகலல்குல்
மடமா னேக்கி னரமகளிர்
மகிழ்பூத் திருப்பப் புத்தேட்கு
வந்த விடுக்கண் மாற்றினையால்
கோமா னினக்கப் பெருந்தேவர்
குலமே யன்றி யடியேமும்
குற்றே வலுக்கா மகம்படிமைக்
குடியாக் கொண்டாற் குறையுண்டோ
காய்மாண் குலைச்செவ் விளநீரைக்
கடவுட் சாதி மடநல்லார்
கதிர்ப்பூண் முலையென் றேக்கறப்பைங்
கமுகு நகைவாண் முத்தரும்பும்
தேமாம் பொழிற்றீம் புனலுடா
சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே
செந்நெற் பழனப் புள்ளூரா
சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே. (9)

81. கருவீற் றிருந்த பெருங்கருணை
கடைக்கண் பொழிய வீற்றிருக்கும்
கடவு ணீயே பகிரண்டம்
கண்டா யெனின்வண் டடைகிடப்ப
மருவீற் றிருந்த குழன்மகளிர்
வண்டற் றுறைக்கு மணற்சிற்றில்

---

80. (அடி, 1.) புத்தேட்கு - தேவர்களுக்கு; சாதியொருமை; இந்திர னுக்கு எனலும் ஆம்.

(2.) அகம்படிமைக்குடி - அணுக்கத் தொண்டுபுரியும் அடியர்; அகம் படிமைத் தொண்டுக்குப் பெண்பாலாரும் உரியர்.

(3.) காய் மாண் குலைச் செவ்விளநீர்; "காய்மாண்ட தெங்கின் பழம்" (சீவக.) கடவுட்சாதி-தேவ சாதியினர்; எழுவாய். ஏக்கற-ஏமாந்து நிற்ப. அது கண்டு கமுகு நகைப்பதுபோல முத்தரும்பியது. கமுகில் முத்துப் பிறப்பதாகக் கூறுதல் மரபு. இளநீரை நகிலென்று கருதுதல் : 334.

(4.) தேமா - ஒருவகை மாமரம்.

81. (அடி, 1.) கரு - முதிர்வு. கருணையைக் கடைக்கண் பொழிய (24-8.) கண்டாய் - சிருட்டித்தாய்.

(2.) மரு - நறுமணம். வண்டல்துறை - விளையாட்டிடம். வகுக்கும் தொழிற்கு - சிருட்டிக்கும் தொழிற்கு. மாறு - விரோதம்.

மனைகோ லுவது மற்றடிகேள்
வகுக்குந் தொழிற்கு மாறன்றே
குருவீற் றிருந்த மணிமாடக்
கொடிமா நகரந் தொறுமலர்ந்த
கொழுந்தா மரைப்பூங் கோயிலிற்பல்
கோடி யுருவங் கொண்டுசெழுந்
திருவீற் றிருந்த சோணாடா
சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே
செந்நெற் பழனப் புள்ளூரா
சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே. (10)

9. சிறுபறைப் பருவம்

82. ஊற்றும் பசுந்தே னுவட்டநெட் டிதழ்விரியும்
ஒண்காந்தண் முச்சியுச்சி
ஒருவனீ ழும்முதற் கடவுளு மிளைப்பாற
உலகெலாந் தலையளித்துப்
போற்றுந் திறத்தினப் பழமறைக் கிழவன்
புரிந்தபகி ரண்டங்கடாம்
புதுக்குவ கடுப்பநெடு வெளிமுகட் டுக்குவிரி
புதுநிலாக் கற்றையிட்டுத்

(1-2.) நீ உன் தகுதிக்கேற்ப அண்டங்களை ஆக்குகின்றாய்; யாமும் எம் தகுதிக்கேற்பச் சிற்றிலை ஆக்குகின்றோம். இது நின் தொழிற்கு மாறான தன்றாதலின், நினக்கு இதன்பால் வெறுப்பு உண்டாவது நியாயமன்றென்றபடி.

(3.) குரு - நிறம். கொடிமா நகரம்; "கொடிமா நகரும்" (தக்க. 206.) தாமரையாகிய கோயிலில்.

(4.) திரு வீற்றிருந்த - திருமகள் வருத்தமின்றியிருந்த.

82. (அடி, 1.) உவட்ட - பெருக்கெடுப்ப. காந்தள் - முருகக் கடவுளுக்குரிய அடையாளப் பூ. தலையளித்து - பாதுகாத்து.

(2.) போற்றும் திறத்தின் - போற்றும் வன்மையைப் போல. பழமறைக் கிழவன் - பிரமதேவர். அண்டங்களை. புதுக்குவ கடுப்ப - புதுக்குதலைப்போல. வெளி முகட்டுக்கு - வானமாகிய மேற்பரப்பிற்கு.

தூற்றும் பெயர்க்கரு முகிற்படாத் தையும்வெண்
டுகிற்படா மாக்கிவீக்கித்
தொடுகடற் புவனப் பெருந்தட்டொ டண்டச்
சுவர்த்தலத் துக்கும்வெள்ளை
தீற்றுஞ் சுதைத்தவள மாடமலி வேளூர
சிறுபறை முழக்கியருளே
தென்கலைக் கும்பழைய வடகலைக் குந்தலைவ
சிறுபறை முழக்கியருளே. (1)

83. விளைக்கும் பெரும்புவன மொக்கக் கரைத்தகடை
வெள்ளஞ் சுருங்கவீங்கி
வேதண்ட மெட்டினெடு மூதண்ட கூடத்தும்
விளையாடி யுலகமேழும்
வளைக்குங் கருங்கடல் பெரும்புறக் கடலோடும்
வாய்மடுத் தெதிரெடுப்ப
வருபுனற் காவேரி வளநாட நாடொறு
மதிக்கடவு ளேறியேறி
இளைக்கும் பளிக்கறை முயற்கறை யறக்காலும்
இளநிலா வெள்ளமூழ்கி
எறிதிரைப் பாகீ ரதிப்புனல் குடைந்திடும்
இடைக்கொடி நகிற்கொடியெனத்

(3.) கருமுகிற் படாத்தையும் - மேகமாகிய கரிய மேற்கட்டியையும். வீக்கி - கட்டி.

(3-4.) வெள்ளை தீற்றும் - வெண்ணிறத்தைப் பூசும். சுதை - சுண்ணம்பு.

வேளூரிலுள்ள மாடங்களின் வெள்ளிய ஒளி எங்கும் பரவி உலக முழுவதையும் வெள்ளையடித்துப் புதுக்கியதுபோலச் செய்தது.

83. (அடி, 1-2.) காவிரி நதியின் வெள்ளப் பெருமை கூறப்படும். கடைவெள்ளம் - யுகாந்த காலத்து வெள்ளம். வேதண்டம் - மலை. மூதண்ட கூடம் - பழையதாகிய அண்ட கூடம்.

(3-4.) ஈண்டுள்ள பளிங்கு அறையின் வெள்ளிய ஒளியாகிய வெள்ளத்தில் மூழ்கிநிற்கும் துகிற்கொடி ஆகாய கங்கையில் மூழ்கும் மகளிரைப் போன்றது.

முயற்கறை அற - சந்திரன் முயலாகிய தன் களங்கம் மறையும்படி. பளிக்கறை காலும் நிலா வெள்ளம். இடைக்கொடி நகிற்கொடி - இடை

திளைக்குந் துகிற்கொடி முகிற்கொடிசெய் வேளூர
சிறுபறை முழக்கியருளே.
தென்கலைக் கும்பழைய வடகலைக் குந்தலைவ
சிறுபறை முழக்கி யருளே. (2)

84. இருளுந் தரங்கக் கருங்கடன் முகட்டெழும்
இளம்பிறை முயற்குழந்தைக்
கேறவிடு மோடமென வான்மீன் றடந்திரை
எடுத்தெறியு நெடுமீனெனத்
தரளம் பதிந்திட்ட மணிமுறுவ லவரோடு
தருநிழற் செல்வருய்க்கும்
தமனிய விமானமும் வெயிற்கதிர்ப் போர்வையான்
தனியாழி திசையுருட்ட
உருளுங் கொடித்தேரும் வீற்றுவீற் றெழில்புனைந்
தோட்டுபொற் றெப்பமென்ன
உலகேழு மலையெட்டு மொழுகுகதிர் விழுதுவிடும்
ஒண்ணிலாப் புணரிகோப்பத்
திரளும் பளிக்குமா டங்கள்பொலி வேளூர
சிறுபறை முழக்கியருளே
தென்கலைக் கும்பழைய வடகலைக் குந்தலைவ
சிறுபறை முழக்கியருளே. (3)

யாகிய கொடியையும் நகிலையும் உடைய கொடிபோன்ற பெண். துகிற் கொடிக்கு நகிற்கொடி உவமை. துகிற்கொடி மேகமண்டலத்தை யளாவி அம் முகிலைக் கோத்து நின்று முகிற்கொடியாயிற்று. துகிற்கொடி : எழுவாய்.

84. வேளூரிலுள்ள பளிக்கு மாடங்களின் ஒளி, மிக்க வெள்ளம் போலப் பரவி நிற்ப, அதன்கண் சந்திரன் முதலியன தோற்றுமாற்றை வருணிக்கின்றார்.

(அடி, 1.) பிறை ஓடமாகத் தோற்றியது. வான்மீன் - நட்சத்திரங்கள். அவை மீன்களைப் போன்றன.

(2.) தருநிழற் செல்வர் - கற்பக நிழலில் வாழும் தேவர். உய்க்கும் - செலுத்தும். தமனிய விமானம் - பொன் விமானங்கள். வெயிற்கதிர்ப் போர்வையான் - சூரியன். தனியாழி - ஒற்றைச் சக்கரம்.

(3.) வீறு வீறு - தனித்தனியே. நிலாப்புணரி - நிலாவெள்ளம்; என்றது வெள்ளொளியின் மிகுதியை.

(2-3.) தேவர்கள் செலுத்தும் விமானங்களும் சூரியனது தேரும் பொற்றெப்பங்களாகத் தோற்றின.

85. மொய்ம்பிற் பெரும்புவன மொக்கச் சுமக்கின்ற
மோட்டாமை முதுகுளுக்க
முடவுப் படங்கிழிந் தரவரசி ளுயிர
முடித்தலையு மூளைபொங்கக்
கம்பக் கடாயானை யெட்டும் பிடர்த்தலை
கழுத்தொடு முரிந்துகவிழக்
கதிர்மணிச் சூட்டுநெட் டரவெட்டும் வடவைக்
கடுங்கனற் கண்பிதுங்க
அம்பொற் றடம்புரிசை யெழுபெருந் தட்டுருவி
அண்டகூ டத்தளவலால்
அவரவர் வழங்குதற் கிடுதலைக் கடையென
அடுக்கேழு நிலையேழுமாம்
செம்பொற் றிருக்கோ புரங்கள்பொலி வேளூர
சிறுபறை முழக்கியருளே
தென்கலைக் கும்பழைய வடகலைக் குந்தலைவ
சிறுபறை முழக்கியருளே. (4)

86. தரிக்குஞ் சுடர்ப்பருதி முழுமதிக் கடவுளொடு
தடமதில் கடந்தகநகர்

---

85. இச்செய்யுளில் கோபுரத்தின் பெருமையும் உயர்ச்சியும் கூறப்படும்.

(அடி, 1.) மொய்ம்பின் - வன்மையினல். மோட்டாமை - பெரிய ஆமை ; ஆதி கூர்மம் ; ஆதிசேடனுக்குக் கீழே இருந்து உலகைச் சுமப்பது. உளுக்க - பாரந்தாங்காமல் அசைப்ப. முடவுப்படம் - வளைந்த படம். அரவரசு - ஆதிசேடன்.

(2.) கடாயானை - மதயானைகள். யானை எட்டும் பூமியைச் சுமப்பன. முரிந்து - வளைந்து. அரவெட்டு - அட்டமா நாகங்கள் ; இவையும் பூமியைச் சுமப்பன. இவை கண்ணல் விடங்கக்கும் திட்டிவிடச் சாதிப்பாம்புகளாதலின், ‘ வடவைக் கடுங்கனற்கண் ’ என்றார்.

(3.) புரிசை - மதில். எழுபெருந் தட்டு - ஏழுலகமாகிய தட்டுக்கள். மதில் ஏழுலகத்தையும் கடந்து மேலே சென்றமையின் நகருக்குள் புகுவதற்கு வழி இலதாயிற்று.

(3-4.) தலைக்கடை - வாயில் ; ஏழுலகத்தாரும் சென்று வருதற்கு ஏழு நிலைகள் அமைந்த கோபுரம்.

86. சூரியனும் சந்திரனும் நகருக்குள் புக இயலாதவாறு மதில்கள் உயர்ந்துள்ளனவாதலினும், மாணிக்கம் இழைத்த மாடங்களும் முத்திழைத்த மாடங்களும் வெயிலையும் நிலவையும் ஒருங்கே வீசுவதாலும் இரவும்

சாரவரி தாற்புவன கோடிகட் கொளிசெயச்
சதுமுகன் கற்பந்தொறும்
விரிக்கின்ற விருசுடரு மொருவழித் தொக்கென
வியன்கதிர்ப் படலமூடி
வீங்கிருள் விழுங்குசெம் மணிமாட நிரையுமொளி
விளைபசுங் கதிர்வெண்புரி
புரிக்குஞ் செழுந்தரள மாடமும் வெயிலினெடு
பொழிநிலாப் போர்ப்பமுற்றும்
போதுதெரி யாமையிற் குமுதமொடு சதவிதழ்ப்
போதுமே யிருபோதையும்
தெரிக்குந் தடம்பணை யுடுத்ததமிழ் வேளூர
சிறுபறை முழக்கியருளே
தென்கலைக் கும்பழைய வடகலைக் குந்தலைவ
சிறுபறை முழக்கியருளே. (5)

(வேறு)

87. மழைமுகில் பிளிறு முழக்கென விரிசிறை
மடமயி லினமகவ
மால்கட லோலிடு மொலியென விரக
மடந்தையர் மனநெகிழப்

பகலும் தெரியாமல் அவ்வூரினர் மயங்குவர்; ஆயினும், பகலில் மலரும் தாமரையும் இரவில் மலரும் குமுதமும் தாம் மலர்தலால் பொழுதைப் புலப் படுத்தின.

(அடி, 1.) பருதி - சூரியன். அரிதால் - அரிது ஆதலால்.

(2.) இருசுடரும் - சந்திரனும் சூரியனும். செம்மணி மாடம் நிரை - மாணிக்கங்கள் இழைத்த மாடங்களின் வரிசை. கதிர்வெண்புரி - வெண்கிர ணங்களாகிய புரியை; புரி - கயிறு.

(3.) தரளமாடம் - முத்துக்களால் ஆகிய மாடம். சதவிதழ்ப்போது - தாமரை. இருபோதையும் - இரவும் பகலுமாகிய இரண்டு பொழுதுகளையும்.

(3-4.) குமுதம் தான் மலர்வதனுல் இராக்காலத்தையும், தாமரை தான் மலர்வதனுல் பகற்காலத்தையும் புலப்படுத்தின. தடம்பணை - பரந்த வயல்கள்.

87. முருகக்கடவுள் சிறுபறை முழக்க அதன் ஒலியினுல் நிகழும் நிகழ்ச்சிகள் கூறப்படும்.

(அடி, 1.) பிளிறும் - முழங்கும். சிறுபறை யொலியை மேக முழக்க மென எண்ணி மயில்கள் மகிழ்ந்து அகவின. விரகமடந்தையர் - தலை வரைப் பிரிந்த பிரிவுத் துன்பத்தையுடைய மகளிர்; விரகம் - பிரிவு.

பழமறை யார்ப்பென வாகுதி வேட்டெழு
பண்ணவ ருண்மகிழப்
பரநா தத்தொலி யெனவனு பூதி
பலித்தவர் நெக்குருக
அழலவிர் சோதியெ மைய னடஞ்செய
ஆயிர மங்கையினேர்
அண்ண றுவைத்திடு குடமுழ வொடுசுடர்
ஆழி யவன்கொட்டு
முழவென வமரரு முனிவரு மார்ப்ப
முழக்குக சிறுபறையே
முத்தமிழ் பயில்பரு திப்பதி முருகன்
முழக்குக சிறுபறையே. (6)

88. பெருவெளி முகடு திறந்திட் டண்டப்
பித்திகை வெடியாமே
பேரண் டத்துள வேதண் டங்கள்
பிதிர்ந்துதி ராகாமே
குருமணி சிதறிய வென்ன வுடுத்திரள்
கொட்டுண் டுதிராமே
குவடு படுந்திசை செவிடு படச்சிலர்
குடர்கள் குழம்பாமே
திருவிர லொடுநக கண்களி னுஞ்செங்
குருதி ததும்பாமே

(2.) ஆகுதி - யாகத்தில் தேவருக்கு அளிக்கப்படும் உணவு. வேட்டு - விரும்பி. பண்ணவர் - தேவர். அனுபூதி பலித்தவர் - ஞான அனுபவம் முற்றினவர்கள்.

(3.) எம் ஐயன் - சிவபெருமான். ஆயிரம் அங்கையின் ஓர் அண்ணல் - வாணசுரன். துவைத்திடு - முழக்கும். சுடராழியவன் - திருமால்.

88. இன்னபடி சிறுபறை முழக்கவேண்டுமென்று வேண்டுகின்றார்.

(அடி, 1.) அண்டப்பித்திகை - அண்டச்சுவர். வெடியாமே - பேரொலியால் பிளவுபடாமல். பிதிர்ந்து - தூளாகி.

(2.) குருமணி சிதறிய என்ன - நிறமுள்ள மாணிக்கங்கள் சிதறிப் போயினவென்று சொல்லும்படி. கொட்டுண்டு - கொட்டிப்போய். சிலர் - மலையில் வாழ்வோர்.

(3.) விரலால் அடிக்கும்போது அடி வலிதாயின் நகக்கண்ணில் இரத்தம் குழம்புதல் இயல்பு.

சேயொளி நின்று துளும்பிட நின்சிறு
செங்கை வருந்தாமே
முருகலர் தாரவ னொருமுறை மெல்ல
முழக்குக சிறுபறையே
முத்தமிழ் பயில்பரு திப்பதி முருகன்
முழக்குக சிறுபறையே. (7)

89. வம்மி னெனப்புல வோரை யழைத்திடு
வண்கொடை முரசமென
வடகலை தென்கலை யொடுபயி லுங்கவி
வாணர்க ளோடிவர
அம்மென் மடப்பிடி பொன்னுல கீன்றவ
ணங்கை மணம்புணரும்
அணிகிளர் மணமுர சென்னவெ மையனொ
டம்மை மனங்குளிரத்
தெம்முனை சாயச் சமர்விளை யாடிச்
செங்கள வேள்விசெயும்
திறன்முர செனவிமை யவர்விழ வயரச்
செழுநகர் வீதிதொறு
மும்முர சமுமதிர் காவிரி நாடன்
முழக்குக சிறுபறையே
முத்தமிழ் பயில்பரு திப்பதி முருகன்
முழக்குக சிறுபறையே. (8)

(4.) முருகு - நறுமணம்.

89. வேளூரில், தியாகமுரசு, மணமுரசு, வெற்றிமுரசென்னும் மும்முரசும் அதிர்தலைக் கூறுகின்றார்.

(அடி, 1.) கொடைமுரசம் - தியாகமுரசம். என : எண்ணிடைச்சொல்.

(2.) பொன்னுலகீன்ற அணங்கு - தெய்வயானை. (பி - ம்.) ' அணிகிளர் மணிமுர சென்ன '. எம் ஐயன் - சிவபெருமான். அம்மை - உமாதேவியார்.

(3.) தெவ் முனை சாய - பகைவர் போர்க்களத்தில் தோல்வியுற. செங்கள வேள்வி செயும் - இரத்தத்தாற் சிவந்த களத்தில் பகைவரைவென்று அவ்வெற்றியைக் கொண்டாடிக் களவேள்வி செய்யும்.

(முடிபு.) கொடைமுரசம் முதலியனவென மும்முரசமும் அதிர் காவிரி நாடன் என்க ; முதலியனவெனச் சிறுபறை முழக்குக வென்பதும் பொருந்தும்.

(சந்த விருத்தம்)

90. பெருகுசுவைத்தெளி நறவொழுகக்கனி கனியமுதே
பிடிநடைகற்றிட வடிகள்பெயர்த்திடு மடவனமே
கருவரைநெக்குட னுருகமிழற்றுமொர் கிளியரசே
கருணைசெயத்தகு மளியனிடத்தெனு மொழிபுகலா
அருளில்புனத்தவர் மகளிருபொற்பதம் வருடல்செயா
அவண்முனெடுத்துநின் முடியின்முடித்திடு கரமலராற்
பருவயிரப்புய சயிலன்முழக்குக சிறுபறையே
பருதிபுரிச்சிறு குமரன்முழக்குக சிறுபறையே. (9)

91. இழுமென்மொழித்தெளி தமிழின்வடித்திடு நவரசமே
இதயவிருட்டற வுணர்விலுதித்திடு சுடரொளியே
கழுவுமணிக்கல னடுவிலிழைத்திடு குலமணியே
கனிதருமுக்கனி யொடுவடிகட்டிய சுவையமுதே
ஒழுகுநறைச்செழு மலர்விரியக்கமழ் புதுமணமே
உருகுமுளத்தருள் பெருகியுவட்டெழு சலநிதியே
பழமறைகட்கொரு முதல்வன்முழக்குக சிறுபறையே
பருதிபுரிச்சிறு குமரன்முழக்குக சிறுபறையே. (10)

---

90. (சந்தக்குழிப்பு.) தனனதனத்தன தனனதனத்தன தனதனனா.

(அடி, 1-3.) முருகக்கடவுள் வள்ளிநாயகியாரைப் பாராட்டுதல் கூறப்படும்.

(1.) அடிகள் பெயர்த்திடும் - மெல்ல நடக்கின்ற.

(2.) கருவரை நெக்கு உடன் உருக - கரிய மலை நெகிழ்ந்து ஒருங்கே உருகும்படி ; மழலைச்சொல் இசைபோன்றிருத்தலின் அதற்குக் கல் உருகியது. மிழற்றும்-இனிய சொற்களைப் பேசும். அளியனிடத்துக் கருணை செயத்தகும் ; தகும் : தேற்றவினை.

(3.) அருளில் புனத்தவர் மகள் - இரக்கமில்லாத குறவருக்கு மகளாகிய வள்ளி நாயகியினது. எடுத்து - அப்பதத்தை எடுத்து.

91. (அடி, 1.) நவரசம் - நகைச்சுவை முதலிய ஒன்பது சுவைகள். இதய இருட்டு - அஞ்ஞானம். உணர்வில் - ஞானத்தில்.

(1.) கழுவு மணிக்கலன் - சாணையிட்ட இரத்தினங்களாலாகிய ஆபரணம். நடுவில் இழைத்திடு குலமணி - நடுநாயகமணி.

(3.) சலநிதி - சமுத்திரம்.

10. சிறுதேர்ப் பருவம்

92. போரோடு படைதுறந் துடறிறந் தோடுசெம்
புனலோட வோடிநிமிரும்
புணரிப் பெருந்தானை யவுணப் படைத்தலைவர்
பூதப் படைத்தலைவர்முன்
தாரோ டவிழ்ந்திட்ட குஞ்சிக் கிமைத்திட்ட
தழல்விழிக் கெதிர்செலாத
தாளுக்கு வாள்சோர் தடக்கைக்கு நாமநும்
தாலிக்கு வேலிகொலெனுப்
பீரோடு கொங்கைக்க ணீரோடு வெள்ளருவி
பெருகக் கடைக்கணிற்கும்
பெய்வளை யவர்க்கோத வவர்விழிக டொறுமிளம்
பேதையர்கள் கண்டொறுமெனத்

---

92. போரில் தலைமயிர் அவிழ்ந்தாரையும், கண் இமைத்தாரையும், பின்னே அடியிட்டாரையும், வாள் சோர்ந்தாரையும் கொல்லுதல் அறமன்றாதலின் (தொல். புறத். சூ. 10, ந.) அத்தகைய அவுணர்களை முருகக்கடவுள் பிழைத்துப் போகவிட்டமை இதிற் கூறப்படும்.

(அடி, 1.) போரையும் படைக்கலத்தையும் துறந்து. செம்புனல் - இரத்தம். தானை - அசுரசேனையிலுள்ளார் ; எழுவாய். அவுணப் படைத்தலைவர்- தேவர்களுக்கு எதிராக வந்து பொருத அசுரசேனைத் தலைவர்களுடைய.

(2.) குஞ்சி முதலியன அவுணப்படைத்தலைவர்களுக்கு உரியன. எதிர் செலாத தாளுக்கு - பின்வாங்கிய காலுக்கு. நாமம் நும் தாலிக்கு - அச்சத்திற்கு இடமாகிய நும்முடைய தாலிக்கு. வேலி-பாதுகாப்பு ; முருகக்கடவுள் வேலி. கொல் : அசைநிலை.

குஞ்சி முதலியன அவற்றை யுடையாரைக் குறித்து நின்றன. தம் கணவருடைய உயிர்க்கு இறுதி நேருமோவென்று அஞ்சிய மகளிராதலின் அவர்கள் தாலி அச்சத்திற் கிடமாயிற்று.

(3.) நீர் - பசலை. கொங்கைக்கண்-நகிலினிடத்தே. கடைக்கண் நிற்கும் - தம் கணவர் வரவை எதிர்நோக்கி வாயிற்கண் நிற்கும். பெய்வளையவர்க்கு - அவுணப் படைத்தலைவர்களுடைய மனைவியருக்கு.

விளையாட்டுப் பேதைமகளிர் கண்ணைவிட்டகலாத இளமையொடு நின்றது போல அவுணர் மனைவியர் கண்ணைவிட்டகலாதவன் ; என்றது, தம் கணவரைப் பாதுகாத்த அருள்பற்றி அவன் திருவுருவை எண்ணியிருப்பரென்றவாறு.

தேரோடு மொருபெருஞ் சிலையோடு நின்றவன்
சிறுதே ருருட்டியருளே
திருவளர வளர்கந்த புரிவள ரிளங்குமர
சிறுதே ருருட்டியருளே. (1)

93. கம்பக் களிற்றுக் கடற்றானை வீரர்கட்
கடையிற் கடைக்கனலெழக்
கண்டொட் டுணுஞ்சில மருட்பேய் கரிந்தெழு
கடுங்குருதி வெள்ளமூழ்கித்
தும்பைத் தலைச்செம் மயிர்ச்சிகை யினைச்சுடு
கனற்சிகை யெனப்பதைப்பச்
சூட்டிறைச் சிக்குச் சிணுங்குங் குறட்பேய்க்கொர்
சூர்ப்பேய் கொழுந்தசைகள்கோத்
தம்பிற் சுடத்தான் கவந்தமொடு தொந்தமிட்
டாடும் பறந்தலைநிலத்
தானைப் பிணக்குன்று மவுணப் பிணக்காடும்
அளறுபட் டொழியநின்றோர்

(4.) சிலையோடு நின்றவன் : 349.

(1-4.) துறந்து ஓடித் தானை எனு ஓத, அவர் விழிகடொறும் நின்றவன்.

93. போர்க்களத்தில் தசை முதலியவற்றை உண்ண வந்த பேய்களின் செயல்கள் காணப்படும். வீரரது கண்ணைத் தோண்டியுண்ணும் பேய் ஒன்று அவ்வீரரது செம்மயிரை நெருப்பென்று அஞ்ச, அதன்கண் மற்றொரு பேய் தசையைச் சுடமுயலுதல் இச்செய்யுளின் முற்பகுதியில் கூறப்படும்.

(அடி, 1.) வீரர் - அசுர வீரர். கடைக்கனல்-யுகாந்த காலத்து அக்கினி. கண்தொட்டுண்ணும் பேய்; "கண்டொட் டுண்ட கழிமுடைக் கருந்தலை" (முருகு.) தொட்டு - தோண்டி. மருட்பேய் - மயக்கத்தையுடைய பேய்; பேய் மூழ்கி.

(2.) அசுரர்களாதலின் செம்மயிர் கூறப்பட்டது. கனற்சிகை - நெருப்புக் கொழுந்து. என - என்று எண்ணி. சூட்டிறைச்சி - சுட்ட தசை. சிணுங்கும் - முணுமுணுத்து அழும். குறட்பேய்க்கு - குட்டையாகிய இளைய பேய்க்கு. சூர்ப்பேய் - அச்சத்தைத் தரும் பெரிய பேய்..

(2-3.) தான் - குறட்பேய். கவந்தம் - தலையற்ற உடலம். தொந்தமிட்டு ஆடுதல் - உடன் இணைந்து ஆடுதல். பறந்தலை - போர்க்களம். சூட்டிறைச்சி வேண்டுமென்ற இளம்பேய்க்கு அதனைத் தரும்பொருட்டுப் பெரிய

செம்பொற் றடந்தே ருருட்டிவரு சேவகன்
சிறுதே ருருட்டியருளே
திருவளர வளர்கந்த புரிவள ரிளங்குமர
சிறுதே ருருட்டியருளே. (2)

94. வண்டேறு செந்நிறப் பங்கித் தலைக்கமல
வனமூடு குருதியாற்று
மால்யானை கையெடுத் தார்த்துநீந் தப்புணரி
மகரமீ னெனநினைந்து
கொண்டேகு சிறுகுடர்ப் பெருவலை யெடுத்தெறி
குறட்பேய் நெடுஞ்சினமுறக்
குறுநரி பிடித்தீர்ப்ப வலறுவதும் வீரர்தொடு
கொலைநேமி யவுணருயிரை
உண்டேகு வதுமொருவன் விடவோ லிடுங்கரிக்
குதவவரு திகிரியேய்க்கும்
ஒல்லென் பறந்தலை மறந்தலைக் கொண்டசூர்
உய்த்திட்ட விந்த்ரஞாலத்
திண்டேரை யுருளாது நிற்கப் பணித்தவன்
சிறுதே ருருட்டியருளே

பேய் தசையை அம்பிலே கோத்துத் தலைமயிரைத் தீக்கொழுந்தென்று எண்ணி அதன்கண் காட்டியது. அளறு - சேறு.

94. இரத்த வெள்ளத்தில் மூழ்கிச் செல்லும் யானையொன்றை ஒரு பேய் குடராகிய வலையை வீசி இழுத்தற்குத் தொடங்க, அப்பொழுது ஒரு நரி அதனை இழுக்கவே அப்பேய் அலறியது.

(அடி, 1.) பங்கி - ஆண் தலைமயிர். பங்கித் தலையாகிய கமலவனம்; தலைமயிர் செந்நிறமுள்ளதாதலின் கமலவனமாக உருவகித்தார். மகரமீன் - ஒரு வகை மீன்.

(2.) குடராகிய பெருவலை. குறுநரி யானையை ஈர்ப்ப; "காலாழ் களரி னரியடுங் கண்ணஞ்சா, வேலாண் முகத்த களிறு" (குறள், 500.) அலறியது குறட்பேய். வீரர் : முருகக்கடவுளது படையிலுள்ள வீரர்.

(3.) ஒருவன் - திருமால். கரிக்கு - கசேந்திரனுக்கு. ஏய்த்தற்கு இடமாகிய பறந்தலையில். மறம் - வீரச்செயல். சூர் - சூரபன்மன்.

(3-4.) இந்திர ஞாலத்திண்டேர்: "மண்டனக்கா யிரகோடி யண்டங்க ளுளவாகு மற்ற வற்றுள், அண்டமோ ராயிரத்தெட் டுகநூற்றெட் டாள்க வென வருளா னல்கி, எண்டொகைபெற் றிடுகின்ற வவ்வண்டப் பரப் பெங்கு மேகும் வண்ணம், திண்டிறல்பெற் றிடுகின்ற விந்திரஞா லமதென்

திருவளர வளர்கந்த புரிவள ரிளங்குமர
சிறுதே ருருட்டியருளே. (3)

95. பைங்கட் சிறைக்கால் கடைக்கால் செயக்கிரிகள்
விரிசிறை படைத்தெழுவபோற்
படருந்தன் வேகத்தி னெக்கப் பறக்கப்
பறந்தலைச் செந்தலையறும்
வெங்கட் டயித்திய ருடற்குறை தலைக்குறை
விரைந்துயி ரினைத்தொடர்ந்து
மீச்செல்லு மாச்செல் லெனச்செலப் பூமாரி
விண்டூர்ப்ப தெனவுடுவுகப்
பொங்கற் கடற்குட்ட மட்டதிக் குந்தமிற்
போர்செயப் பார்கவிழவெம்
பொறியுடற் சேடன் படந்தூக்கி யார்க்கும்
புகைப்படல வடவாமுகச்
செங்கட் பசுந்தோகை வாம்பரி யுகைத்தவன்
சிறுதே ருருட்டியருளே
திருவளர வளர்கந்த புரிவள ரிளங்குமர
சிறுதே ருருட்டியருளே. (4)

னுந் தேரு நல்கி" (கந்த. வரம்பெறு. 21); இந்திரஞாலம் - இந்திர ஜாலம்; முருகக்கடவுள் சூரபன்மனுக்குரிய இந்திரஞாலத் தேரை நிற்கப் பணித்தமை, "தொல்லையில் வரம்பெறு சூரன் றன்புடை, செல்லலை யாங்கவன் முடிகை திண்ணமால், மல்லலந் திருவுடை மாயத் தேரைநீ, நில்லிவ ணென்றன னிகரி லாணையான்", "...பாண்டிலந் தேரது பணியி னின்றதே" (கந்த. சூரபன்மன்வதைப். 348-9) என்பவற்றால் உணர லாகும்.

95. முருகக்கடவுளின் வாகனமாகிய மயிலின் செயல் கூறப்படும்.

(அடி, 1.) பைங்கண் சிறை கால் - பசிய கண்களையுடைய சிறகினால் உண்டாகிய காற்று. கண்ணென்றது பீலிக் கண்களை; "ஓடா நின்ற களிமயிலே......ஆயிரங்கண் ணுடையாய்க் கொளிக்கு மாறுண்டோ" (கம்ப. பம்பைப். 27.) கடைக்கால் - யுகாந்தகாலக் காற்று. கிரிகள் பறக்க.

(2.) தயித்தியர் உடற்குறை தலைக்குறை - அசுரர்களுடைய தலையற்ற உடலும், உடலிலிருந்து அற்ற தலையும். அவை உடலிலிருந்து பிரிந்து சென்ற உயிரைத் தேடிச் செல்வனபோல மேலே செல்ல. மாசெல் என - கருமேகத்தைப்போல.

(3.) கடற்குட்டம்: நான்மணிக். 18. வடவாமுகம் - வடவைத்தீ; மயிலின் கண்ணிலிருந்து தோன்றுவது.

(4.) தோகை வாம்பரி - மயிலாகிய தாவும் குதிரையை.

96. நெய்வைத்த கூந்தற் பிடிக்குதவ நாற்கோட்டு
நிகளத் தடங்குன்றுவான்
நிமிருங் கதிர்க்குலைச் செந்நெலைப் பாகுபடு
நெட்டிலைக் கன்னல்கொலெனக்
கைவைத் திடப்பரி முகஞ்செய்து வெய்யோன்
கடும்பரியை நட்புக்கொளும்
கழனிவிரி காவிரித் திருநாட கற்பகக்
காட்டிற் பிறந்துபிரியா
மெய்வைத்த காதன்மை யரமகளிர் பேராய
வெள்ளந் திளைத்தாடியோர்
மென்னடைக் கேக்கற்ற பிடிபின் பிடிக்கமுலை
வேழங்க ளுடனுலாவும்
தெய்வப் பிடிக்குக் கிடைத்ததொரு மழகளிறு
சிறுதே ருருட்டியருளே
திருவளர வளர்கந்த புரிவள ரிளங்குமர
சிறுதே ருருட்டியருளே. (5)

97. பற்றுவிற் காமன் கொடிப்படைக் கூரெலாம்
படைவீடு கயல்கடாவும்
பழனங்க ளோவத்ர சாலைபூஞ் சோலைப்
பரப்பெலாங் காற்றேரோடும்

---

96. இச்செய்யுளில் முருகக்கடவுள் தெய்வயானையம்மையை மணந்த சிறப்புக் கூறப்படும்.

(அடி, 1-2.) நெற்பயிரின் தன்மை. ஐராவதம் தன்பிடியின் பசியைத் தீர்ப்பதற்காக இவ்வூர் வயலிற் றேன்றிய நெற்கதிரைக் கரும்பென்று நினைத்து வளைத்தது.

நெய் வைத்தவென்றது கூந்தலென்னும் பொதுமைபற்றிக் கூறியது. நாற்கோட்டு நிகளத் தடங்குன்று - ஐராவதம்; நிகளம் - கால்தளை. பாகுபடு கன்னல், நெட்டிலைக் கன்னலென்க; பாகு - வெல்லப்பாகு. ஈண்டுள்ள நெற்கதிர் வானுலகளவும் வளர்தலின் அதன்பால் ஐராவதம் கைவைத்தது.

அக்கதிர் வளைந்து குதிரைமுகத்தைப் போன்ற தோற்றத்தை உண்டாக்கியது; “கதிர்ச் சாலி, சூடறுப் புண்ட வெனக்கழுத் தறுப்புண்ட துரகம்” (கம்ப. கரன்வதைப். 149.)

97. சோணாடு மன்மதனுக்குரிய படைவீடு முதலியவற்றை உடையதாயினும் மருதத்திணைக்குரிய இந்திரனால் ஆளப்படுவதென்பது கூறப்படும்.

(அடி, 1.) காமன் கொடிப்படை - காமனது கொடியையுடைய படையாகிய மகளிர். பழனங்கள் - வயல்கள். காமனுக்குரிய அம்பாகிய தாமரை முதலியன வளர்தலின், அவை அத்திரசாலையாயின. கால்தேர் - தென்றற் காற்றாகிய தேர்.

கொற்றவங் கங்குற் கடாயானை யுங்கட்டு
கூடமே யெனினுமருதக்
கோமகன் குடிகொண்ட சோணுடை சேணுடு
குங்குமங் கொட்டுதிண்டோட்
பொற்றடங் குன்றினிரு கொங்கைப் பொருப்புமொரு
பூங்குழற் காடும்வெயில்கால்
புனைமணிக் கலையல்குன் மாக்கடலு மேந்தியொர்
புனத்தின்கண் மிகநுடங்கும்
சிற்றிடைக் கொல்குமென் கொடிபடர நின்றவன்
சிறுதே ருருட்டியருளே
திருவளர வளர்கந்த புரிவள ரிளங்குமர
சிறுதே ருருட்டியருளே. (6)

98. கோல்பாய் பசும்புண் ணசும்புகும் பத்தடங்
குன்றுகவுண் மடைதிறந்து
கொட்டுநெட் டருவியொடு தேனருவி யுந்திரை
கொழித்துடன் கோப்பமேதிப்
பால்பாய் பெருக்கா றுவட்டெழுத றன்றுணைப்
பாவைய ரொடுங்குறுகுமப்
பாகீ ரதிக்குநிகர் தண்டுறை தொறுந்திசைப்
பாலர்மேற் படையெடுத்து

(2.) கங்குலாகிய கடாயானை; சோலை, வெயில் நுழைதற் கியலாத படி செறிந்து இருளுடையதாயிருத்தலின் அதனைக் கங்குற் கடாயானை கட்டுங் கூடமென்றார். மருதக் கோமகன் - மருதநிலக் கடவுளாகிய இந்திரன்; மருதத்திணையாகிய தெய்வமெனினும் ஆம். சேணுடு தோள்.

(3.) கொங்கைப் பொருப்பும் கூந்தற்காடும்: 701. புனம் - தினைக் கொல்லை.

(4.) கொடி - வள்ளி நாயகி.

திண்டோளாகிய தடங்குன்றிற் (3) கொடிபடர நின்றவன் (4) என்க. குன்றிற் கொடி படரவென்றது ஒரு நயம்.

98. (அடி, 1-2.) யானையின் மதநீரும் தேனும் பாலும் கலந்து ஓடும் பெருக்குக்குக் கங்கை, யமுனை, சரசுவதியாகிய திரிவேணி சங்கமம் உவமை.

கும்பத் தடங்குன்று - யானை. நெட்டருவியென்றது மதநீர்ப் பெருக்கை. இது கரிய நிறமுடையதாதலின் கரிய நீரையுடைய யமுனையைப் போன்றது; "கருங்கட மூன்றுகு நால்வாய்க் கரி" (திருச்சிற். 55.) தேனருவி செந்நிறமுடைமையின் சோணைநதியை ஒத்தது. மேதிப்பால் - எருமையின் பால். உவட்டெழுதல் - பெருகுதல். பால் ஆறு கங்கையை ஒத்தது. தன் துணைப்பாவையர் - யமுனையும் சோணையும்; தன்னென்றது கங்காநதியை. (பி - ம்.) 'தொறுந்திக்குப்'.

வேல்பாய் நெடுங்கட் கடற்றானை யொடுமொருவன்
மேற்செல்ல நாற்றிசையிலும்
வெற்றிக் கயற்கொடி யெடுத்தென வெடுத்தெறியும்
வெண்டிரை கிழித்துவெடிபோம்
சேல்பாய் தடம்பணை யுடுத்தகா விரிநாட
சிறுதே ருருட்டியருளே
திருவளர வளர்கந்த புரிவள ரிளங்குமர
சிறுதே ருருட்டியருளே. (7)

99. மீத்தந்த மாகத்து மேகத்தி னேடுமுடு
மீனிரியல் போகவுகளும்
வெடிவாளை மதியக டுடைத்தூற்று தெள்ளமுத
வெள்ளருவி யாற்பசுந்தண்
காத்தந்த சண்பகப் பூவேரி மாரிசெய்
காவேரி யாயிரமுகக்
கங்கையா கச்செய்து மீட்டுநாற் கோட்டுவெங்
களிறுபிளி றத்தாவிவான்
பூத்தந்த கற்பகக் காட்டினை யுழக்கிவிரி
பொற்றா தெழுப்பிமற்றப்
பூந்துகட் படலத்தி னுற்றெய்வ நதியையும்
பொன்னிநதி யாகச்செய்யும்
தேத்தந்த தண்பணையு டுத்ததீம் புனனாட
சிறுதே ருருட்டியருளே
திருவளர வளர்கந்த புரிவள ரிளங்குமர
சிறுதே ருருட்டியருளே. (8)

(3.) நெடுங்கட் கடற்றானை - நெடிய கண்ணையுடைய மகளிராலாகிய கடல்போன்ற படை. ஒருவன் - காமன். வெடிபோம் - துள்ளும். சேல்மீன் மன்மதனது கயற்கொடிக்கு உவமை.

99. வாளைமீனின் செயல் கூறப்படும்.

(அடி, 1.) மீத்தந்த மாகத்து - மேலேயுள்ள வானத்தில் இருக்கும். இரியல்போக - கெட்டு நீங்க. வாளை : எழுவாய்.

(1-2.) மதியிலிருந்து வீழும் அமுததாரையால் காவிரிநீர் வெண்ணிறம் பெற்றுக் கங்கைபோலாயிற்று. காத்தந்த சண்பகப்பூ வேரி மாரிசெய் - சோலையினால் தரப்பெற்ற சண்பகப்பூவின் தேன் மழைபோலச் சொரியப் பெற்ற. ஆயிரமுகக் கங்கை : கங்கைக்கு ஆயிரமுகம் இருப்பதாகக் கூறுதல் மரபு ; "கங்கை, துறைகொ ளாயிர முகமுஞ் சுழல" (**கல்லாடம்**) ; "ஆயிர முகத்துநதி பாலனும்" (**வேளைக்காரன் வகுப்பு.**)

100. கள்ளவிழ் நறுங்கொடிகள் கமுகிற் படர்ந்துபூங்
கற்பகத் தும்படர்தலாற்
காமன் பெருஞ்செல்வ மன்னவர்கள் குழுமியக்
கமுகின் கழுத்தில்யாத்த
ஒள்ளொளிய செம்மணிப் பொன்னூசல் பன்முறை
உதைந்தாட வாடுந்தொறும்
ஒண்கமு கொடுந்துணர்ப் பைங்கற் பகக்காடும்
ஒக்கவசை யத்தலையசைத்
தள்ளிலை யலங்கல்வே லெம்பிரா னைப்பாடி
ஆடுகின் றாரெனத்தாம்
அலர்மாரி பொழிவபோ லங்கற் பகத்தெய்வம்
அம்பொன்மலர் மாரிதூர்க்கும்
தெள்ளுதமிழ் விரிபுனற் காவிரித் திருநாட
சிறுதே ருருட்டியருளே
திருவளர வளர்கந்த புரிவள ரிளங்குமர
சிறுதே ருருட்டியருளே. (9)

101. வாராட்டு தடமுலைப் பாலொழுகி வழிவதென
மணிமுறுவ னிலவுகாலும்
மழலைவாய் முத்துண்டு முச்சிமோந் துந்திரு
மடித்தலத் தினிலிருத்திப்

---

100. உயர்ந்த கமுகிலே படர்ந்த பூங்கொடிகள் அயலிலுள்ள கற்பக மரத்திலும் படர்ந்திருத்தலின், மகளிர் அக்கமுகில் ஊசலைப் பிணித்து ஆடும்பொழுது அக்கமுகு அசையவே அதனல் கற்பகமும் அசைந்து மலரை உகுத்தல் அம்மகளிர் முருகக்கடவுளைப் பாடியாடுவதற்கு மகிழ்ந்து மலர்மாரி பெய்வதுபோன்று இருந்தது.

(அடி, 1.) காமன் பெருஞ்செல்வம் அன்னவர்கள் - மகளிர். யாத்த - கட்டிய.

(2.) துணர் - பூங்கொத்து.

(3.) அள் இலை - செறிந்த இலை.

101. (அடி, 1,) மணிமுறுவல் - முத்தைப்போன்ற நகை. முத் துண்டும் - முத்தமிட்டும்.

$ 1871—9

பாராட்டி யுந்தமது கண்மணிப் பாவைநின்
படிவமா கக்காட்டியிப்
பாலரொடும் விளையா டெனப்பணித் துந்தங்கள்
பார்வைகளி யாடச்செயும்
தாராட்டு மதிமுடித் தீராத வினைதீர்த்த
தம்பிரா னுந்தம்பிரான்
தழலுருவி லொருபாதி குளிரவொரு புறநின்ற
தையனு யகியும்வைத்துச்
சீராட்டி விளையாடு சேனு பதிக்கடவுள்
சிறுதே ருருட்டியருளே
திருவளர வளர்கந்த புரிவள ரிளங்குமர
சிறுதே ருருட்டியருளே. (10)

(2.) கண்மணிப்பாவை - கண்மணியினுள் தோன்றும் பாவை.

(3.) தீராத வினைதீர்த்த தம்பிரான் - புள்ளிருக்கு வேளூர் வைத்திய நாதக் கடவுள் (361.) தையனுயகி - ஸ்ரீ பாலாம்பிகை.

(4.) சேனுபதிக் கடவுள் - தேவசேனுபதியாகிய கடவுளே.

செய்யுண் முதற் குறிப்பகராதி

[எண்—பக்க எண்]

திருவாரூர் நான்மணிமாலை

அழலவிர் சோதி, 16
அள்ளற் கருஞ்சேற், 25
ஆமையோ டணிந்து, 19
இணங்கு கமலாலயமா, 5
இதுவே பொருளென், 18
இன்னீருலகத்து, 21
உமிழ்தேன் பிலிற்று, 30
என்பணிந்த தென்கமலை, 10
என்பாக நகுதலை, 2
என்னுயிர்க்கொக்கு, 15
ஒண்கதிர்பரப்புஞ், 3
கண்ணனூர் பொய்ச்சூள், 14
கருந்தாது கடுத்த, 12
கரும்புற்ற செந்நெல், 29
குலைவைத்த செவ்விள, 22
கொண்டலை யலைத்தபல, 30
தண்மலரும் பொழிற், 26
தம்மேனிவெண், 33
தன்னெக்குஞ் செல்வ, 33
தானமால்களிறு, 6
தேங்குபுகழாரூர்த், 4
நல்லார் தொழுங்கமலை, 18
நவமணிகுயின்ற, 27
நற்கரும்பு, 29
நாடுங்கமலேசர், 1
நாமவேற்படை, 8
நீரூர்ந்த முந்நீர், 1
பார்பெற்ற வல்லிக்கும், 2
பிறையொழுக, 22
பூமாதினிதயகமலத்து, 15
பெருமான் தமிழ், 7
போதொன்றிய தண், 5
மல்லல் வளங், 26
வண்டுகூட்டுண்ண, 34
வரந்தந்தருள, 11
வருமுலைசுமந்து, 9
வள்ளமுலைக், 12
வாவியம் போருகஞ், 8
வெண்ணிலவு, 34
வேனிலானுறுப்பின், 23
வையமுழுது, 19

முத்துக்குமாரசுவாமி பிள்ளைத்தமிழ்

அங்கைத்தலத்தம்மை, 82
அற்றவுடற்குறை, 70
இருக்கோலிடும்பரி, 49
இருளற விமைக்குநின், 80
இருளுந்தரங்க, 104
இழுமென்மொழி, 109
இழுமெனருவி, 86
உண்ணிலாவுவகை, 66
உண்ணெகிழ் தொண்டர், 62
உலகு குளிர, 85
ஊற்றும் பசுந்தேன், 102
ஊனுயுயிர்க்குயிர், 64
ஒருபுறத்து மரகதம், 39
ஒழியாத புவனத், 91
கங்கை முடியடிகட்கொர், 88
கட்டுண்ட படர்சடை, 81
கடலைச்சுவற, 68
கடாமுமிழ், 43
கம்பக்களிற்று, 111
கருமுகிலுக்கரி, 61
கருவீற்றிருந்த, 101
கலைப்பானிறைந்த, 73
கள்ளவிழ் நறுங்கொடிகள், 117
கனியொடு சுவையமு, 71
கானக்குறப்பெண், 98
கானூறு கற்பக, 45
கிளைக்குஞ்சகரர், 59
கும்பமதக்களி, 56
கும்பாதி காரிய, 50
குருகு நாறு, 71
குழையடர்ந்துவடி, 41
குழையொடு குழையெதிர், 54
குறுமென்னடையு, 95
குன்றைத்திறந்திட்ட, 92
கைக்கெட்டுமெட்டு, 51
கொழுநாண், 95
கோடுபடு கொங்கை, 75
கோல்பாய் பசும்புண், 115

40630

சமரிற்பட்டவர், 69
செம்பொற் கருங்கழ, 79
செம்பொனடிச்சிறு, 53
சொற்றரு பெரும்புலவர், 87
சோலைப்புறமுப், 60
தரிக்குஞ் சுடர்ப்பருதி, 105
தருமன்னு பொன்னுலகு, 90
தள்ளும் பவக்கடல், 93
தன்னொத்த தெய்வ, 94
திங்கணுதற்றிரு, 56
தீற்றுஞ்சுவைவெண், 58
துளிதூங்கு, 76
துறைபட்ட, 46
தொடுக்குந்தொடை, 58
தோலாத முத்தமிழ், 63
நஞ்சிற்றேய்த்து, 85
நறவு விரிந்த, 72
நெட்டுடற்பைங்கட், 91
நெய்வைத்த கூந்தற், 114
பயிறரு முதுமறை, 47
பற்றுவிற்காமன், 114
பாயிருட்போதத், 89
பில்கும் பசுந்தேன், 57
பிள்ளைமதி, 99
புயலுண்டிருண்ட, 74
பூமருவுயிர்க்குங், 76
பூமேவு கற்பக, 38
பெருகுசுவைத்தெளி, 109
பெருவெளி முகடு, 107
பைங்கட் சிறைக்கால், 113
பைங்காற் கமுகு, 44
பைந்தண் கமல, 83
பொழியுங் கருணைப், 73
பொன்பூத்த குடுமி, 37
பொன்னங் கொடி, 98
போரொடு படைதுறந், 110
மடநடைத் தெய்வ, 67
மடல்வாயவிழ்ந்த, 100
மண்டலம் போற்றுருவ, 86
மதியு நதியு, 77
மழவுமுதிர் கனிவாய், 79
மழைக்கொந்தளக் கலப, 65
மழைமுகில் பிளிறு, 106
மாலிமயத்து, 61
மானிறக்கடவுள், 45
மீத்தந்த மாகத்து, 116
மீனேறு குண்டகழி, 52
முடங்குந்திரைப்பரவை, 64
முறுக்குடை நறைச்சத, 48
மூரிக்களிறே, 97
மைவிழிச் செங்கமல, 52
மொய்ம்பிற், 105
வடிவினழகு, 78
வண்டேறு செந்நிற, 112
வம்மினெனப்புல, 108
வழிக்குப்புறம்பா, 96
வள்ளைக்குழையிற், 84
வளரிளவனமுலை, 70
வாமாண் கலைப்பேர், 101
வாராட்டு தடமுலை, 117
விண்ணென் கடற்புவன, 67
விரல்சுவையுண்டு, 55
விளைக்கும் பெரும்புவன, 103

"குமர குருபரன்"

[தமிழ்த் திங்கள் வெளியீடு]

ஸ்ரீ வைகுண்டம்
ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் மடாலயத்திலிருந்து
விரோதி ஆண்டு தை மாதம் முதல்
மாதந்தோறும் வெளிவருகிறது

*

இது
சைவசித்தாந்தம், ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் பிரபந்தம்,
பன்னிரு திருமுறை ஆராய்ச்சி, இலக்கியம்,
பிற மொழிகள் கலாசாரம் சம்பந்தமான
கட்டுரைகள் கொண்டது

*

T. M. குமரகுருபரன் பிள்ளை, B.A., B.L., வக்கீல்
நிர்வாக ஆசிரியர் 'குமரகுருபரன்'
மானேஜிங் டிரஸ்டி, ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் மடம்,
ஸ்ரீ வைகுண்டம்

வருட சந்தா ரூ. 1-8-0 தனிப்பிரதி ரூ. 0-2-0